

NGUYỄN GIA LINH

(Biên soạn)

Microsoft

11 LỜI KHUYÊN

DÀNH CHO
THẾ HỆ TRẺ

CỦA

BILL
GATES

Tim ra con đường
đáng tin cậy nhất
để đi từ cái tầm thường
đến cái vĩ đại

PandaBooks

NHÀ XUẤT BẢN
LAO ĐỘNG - XÃ HỘI

11 lời khuyên dành cho thế hệ trẻ của Bill Gates

Nguyễn Gia Linh

Bản quyền © Công ty TNHH Văn hóa Hương Thủy

Nhà Xuất Bản Từ Điển Bách Khoa

Địa chỉ: 109 Quán Thánh - Ba Đình - Hà Nội

Điện thoại: 04 3733 9279 Fax: 04 3843 8951

Website: nxbtdbk.vn

E-mail: nxbtdbk1998@yahoo.com

Hội Sách hay cùng đọc

[\(https://www.facebook.com/sachhaycungdoc/\)](https://www.facebook.com/sachhaycungdoc/)

Bạn mê đọc sách? Và bạn muốn được đóng góp cho cộng đồng như chúng tôi? Hãy liên hệ với chúng tôi qua email:

[*yeusach.group@gmail.com*](mailto:yeusach.group@gmail.com)

Ebook miễn phí tại : www.Sachvui.Com

MỤC LỤC

Ebook miễn phí tại : www.Sachvui.Com

11 lời khuyên dành cho thế hệ trẻ của Bill Gates

Tóm tắt nội dung

Lời nói đầu

Lời khuyên thứ nhất: Thích nghi với cuộc sống

Lời khuyên thứ hai: Thành công là vốn nhân cách của bạn

Lời khuyên thứ ba: Đừng hy vọng không làm mà được hưởng

Lời khuyên thứ tư: Thói quen kỷ luật

Lời khuyên thứ năm: Không nên coi thường chuyện nhỏ

Lời khuyên thứ sáu: Rút ra bài học kinh nghiệm từ những sai lầm

Lời khuyên thứ bảy: Mọi việc đều phải tự tay mình làm

Lời khuyên thứ tám: Bạn luôn chỉ có một lần cơ hội

Lời khuyên thứ chín: Thời gian ở trong tay bạn

Lời khuyên thứ mười: Làm những việc nên làm

Lời khuyên thứ mười một: Hãy đối xử tốt với những người xung quanh

Tóm tắt nội dung

Quyển sách này là những bài học kinh nghiệm được Bill Gates đúc kết từ những kinh nghiệm của chính bản thân. Ông chỉ ra cho những bạn trẻ cách làm người như thế nào?; phải đối mặt với cuộc sống như thế nào?; làm thế nào để thành đạt trong cuộc sống, từ đó giúp họ tìm ra con đường đi vững chắc cho riêng mình, vượt qua những khó khăn trở ngại để từng bước tiến đến thành công.

Lời nói đầu

Đi lên từ bàn tay trắng, năm 20 tuổi, Bill Gates bắt đầu sự nghiệp của mình trong ngành công nghệ phần mềm. Năm 31 tuổi ông trở thành nhà tỷ phú trẻ nhất trong lịch sử (kỷ lục này về sau đã bị phá); năm 37 tuổi trở thành người giàu nhất nước Mỹ, đồng thời nhận được giải thưởng khoa học kỹ thuật quốc gia; năm 39 tuổi trở thành người giàu nhất thế giới. Sau khi có mặt trên thị trường cổ phiếu, Microsoft đã trở thành công ty có giá trị cao nhất trên thị trường toàn cầu; lợi nhuận thu được mỗi năm vượt qua tổng số lợi nhuận của 49 công ty phần mềm trong số 50 công ty phần mềm trên thế giới. Bill Gates đã trở thành đối tượng khiến mọi người trên thế giới - đặc biệt là tầng lớp thanh thiếu niên kính nể và ngưỡng mộ. Bill Gates có thể thu hút được sự quan tâm của mọi người như vậy, nguyên nhân không chỉ nằm ở số tài sản của ông.

Có người nghi ngờ sự thành công của Bill Gates, cũng có người gọi sự thành công đó là một thần thoại khó tin. Nhưng có một điểm không thể nghi ngờ, đó là: Bill Gates không dựa vào vận may để đạt được thành công, tập đoàn Microsoft của ông cũng không phải được xây dựng trên cơ sở của sự ngẫu nhiên. Bill Gates là một thiên tài máy tính, thiên tài quản lý, cũng là một thiên tài tinh thông về cuộc sống và công việc kinh doanh.

Bill Gates cũng là một người bình thường giống như chúng ta, nhưng ông biết cách tận dụng ưu thế của bản thân để nắm lấy cơ hội và đạt được thành công, tiền bạc, danh vọng, địa vị... Đằng sau những thành công đó là những bí quyết, những bài học kinh nghiệm giúp ông đứng dậy sau mỗi lần vấp ngã, là những nguyên tắc vàng mà ông đã tích lũy được; là sự ủng hộ về mặt tinh thần vào những thời khắc then chốt khi ông đang gắng sức để cứu vãn tình thế; đây chính là những tài sản vô hình quý giá hơn tiền bạc.

Có một câu nói kinh điển: *“Rất nhiều người nghĩ rằng cuộc sống được tạo ra từ sự ngẫu nhiên và vận may. Thực ra không phải vậy, nó được tạo ra từ những quy luật và nguyên tắc”*. Quy luật là nội hàm bản chất của sự vật, là nguyên tắc vàng cho sự thành bại hưng vong của sự vật. 11 lời khuyên của Bill Gates là những kinh nghiệm thành công và trí tuệ mà Bill Gates đã tổng kết được trong cuộc đời ông từ khi còn nhỏ cho tới lúc trưởng thành.

Những lời khuyên chỉ cho lớp thanh thiếu niên cách sống, cách đối mặt với cuộc sống, cách hướng đến con đường thành công. Chúng ta cần thấy rằng, chỉ có chủ động khai thác, nắm bắt những nguyên tắc này mới có thể tìm ra được điểm tương thông giữa những người bình thường và những người vĩ đại, tìm ra con đường đáng tin cậy nhất để đi từ cái bình thường đến cái vĩ đại; từ đó vượt qua khó khăn trở ngại để từng bước tiếp cận thành công, hoàn thành sự nghiệp lớn!

Lời khuyên thứ nhất: Thích nghi với cuộc sống

Cuộc sống không phải lúc nào cũng công bằng, bạn phải thích nghi với điều đó.

Cuộc sống không hề công bằng

Bill Gates nói: “Không phải lúc nào cũng tồn tại sự công bằng, cuộc sống luôn có những điều không được như ý muốn. Tuy nhiên, chỉ cần thích nghi với nó, đồng thời kiên trì đến cùng thì luôn có thể đạt được những thành công ngoài dự kiến”.

“A” ở vị trí trước “B”, đây là một thứ tự sắp xếp, đồng thời thể hiện giá trị trước lớn hơn giá trị sau. Tuy nhiên, Bill Gates không thừa nhận quy định truyền thống này mà chỉ quan tâm đến việc theo đuổi ước mơ của mình.

Khi đang học trung học, Bill Gates nhận được điện thoại của công ty TRW kinh doanh đồ dùng quốc phòng lớn nhất trong nước, họ muốn ông xuống phía Nam để gặp mặt, ký hợp đồng thử việc. Để thực hiện ước mơ của mình, sau khi được sự đồng ý của nhà trường, Bill Gates đã tham gia “công việc tạm thời” trong 3 tháng.

Sau 3 tháng, Bill Gates quay lại trường học. Ông học bổ sung bài học trong 3 tháng đó, đồng thời tham gia kỳ thi cuối kỳ. Ông không lo lắng về môn vi tính. Ông cũng bắt kịp các môn học khác một cách nhanh chóng. Kết quả là môn vi tính thầy giáo chỉ cho ông điểm “B”, nguyên nhân không phải vì điểm thi của ông không tốt (ông đứng đầu trong kỳ thi), mà là ông chưa bao giờ học một giờ nào của môn này, ông đã bị mất điểm vì “thái độ học tập”.

Nhưng Bill Gates không hề oán trách, ông tập trung tinh lực vào công việc mã hóa các số liệu và trở thành một lập trình viên nổi tiếng, có cơ sở vững chắc và kinh nghiệm phong phú về quá trình mã hóa, hoàn thành sự nghiệp và nổi danh toàn cầu.

Cuộc sống không công bằng. Điều này khiến chúng ta không vui, nhưng đó là sự thực. Sai lầm mà rất nhiều người mắc phải là luôn cảm thấy tiếc cho bản thân hoặc cho người khác, cho rằng cuộc sống nên công bằng, hoặc sẽ có ngày trở nên công bằng. Sự thực không phải như vậy, bây giờ không phải, tương lai cũng sẽ không.

Ưu điểm khi thừa nhận rằng “cuộc sống không công bằng” là điều này khích lệ chúng ta cố gắng hết khả năng của mình, chứ không phải tự thương hại bản thân.

Chúng ta biết rằng, yêu cầu hoàn thành tốt công việc không phải là “sứ mệnh của cuộc sống” mà là một thách thức của chúng ta đối với cuộc sống. Thừa nhận sự thực này sẽ khiến chúng ta không còn cảm thấy tiếc, mỗi con người trong quá trình trưởng thành, đối mặt với sự thực, đưa ra quyết định đều có những năng lực và những vấn đề khó khăn riêng, ai cũng có những lúc cảm thấy mình là vật hy sinh hoặc gặp phải sự đối đãi bất công.

Thừa nhận sự thực cuộc sống không công bằng không có nghĩa là chúng ta không cần cố gắng hết khả năng của mình để cải thiện cuộc sống và thay đổi thế giới, mà ngược lại, đó lại biểu hiện của thái độ sống tích cực. Khi chúng ta không nhận thức được hoặc không thừa nhận cuộc sống là không công bằng, chúng ta sẽ luôn thương hại người khác và thương hại chính mình, điều đó chỉ khiến chúng ta cảm thấy tồi tệ hơn. Nhưng khi chúng ta thực sự nhận thức được, chúng ta sẽ có sự đồng cảm với người khác và với bản thân, mà sự đồng cảm là một tình cảm chân thành từ đáy lòng. Khi bạn phát hiện ra mình đang suy nghĩ về những sự bất công trên thế giới, bạn sẽ phải nhắc mình về sự thực này. Có thể bạn sẽ ngạc nhiên nhận ra rằng chính điều đó sẽ đưa bạn ra khỏi tình cảm thương hại và có những hành động mang ý nghĩa tích cực.

Tóm lại, thừa nhận sự thực khách quan như cuộc sống không công bằng sẽ giúp chúng ta có được thái độ bình thản, chủ động, nỗ lực phấn đấu trong cuộc sống.

Chấp nhận sự thực

Bill Gates nhận mạnh, có nhiều sự việc bất công mà chúng ta không thể tránh được, cũng không thể lựa chọn. Chúng ta chỉ có thể chấp nhận một sự thực đã tồn tại và tự điều chỉnh bản thân, vì kháng cự không chỉ có thể hủy hoại cuộc sống của bạn mà còn có thể khiến bạn suy sụp tinh thần. Bởi vậy, khi không thể thay đổi bất công hay những bất hạnh đã xảy đến với mình, chúng ta phải học cách chấp nhận, thích nghi với nó.

Tại Amsterdam, Hà Lan, có một di tích giáo đường từ thế kỷ thứ XV, trong nhà thờ có viết một câu khiến những ai đã từng đọc không thể quên, đó là:

“Sự việc tất phải như vậy, không có sự lựa chọn nào khác”.

Trong số mệnh có vô vàn biến số không thể nắm bắt được, nếu nó đem đến cho chúng ta niềm vui thì đó là một việc tốt, chúng ta cũng rất dễ dàng chấp nhận. Nhưng mọi việc không phải lúc nào cũng như vậy. Đôi khi chúng ta phải nhận lấy những tai họa đáng sợ, lúc này, nếu không học được cách chấp nhận nó, tai họa sẽ thống trị tâm hồn chúng ta và cuộc sống của chúng ta sẽ vĩnh viễn mất đi ánh mặt trời.

William James đã từng nói: “Hãy vui vẻ mà chấp nhận! Chấp nhận sự thực là bước đầu tiên để khắc phục bất hạnh”.

Khi còn nhỏ, Hance và vài người bạn chơi đùa trên nóc một ngôi nhà gỗ cũ ở bang Missouri, Hance bò lên nóc nhà, nghỉ một lát ở bên bờ cửa sổ, ngón tay trái của cậu đeo một chiếc nhẫn, khi nhảy xuống, chiếc nhẫn móc vào đinh, kéo đứt ngón tay của cậu.

Hance kêu thét lên kinh hãi, cậu nghĩ rằng mình sẽ chết. Nhưng khi vết thương ở ngón tay đã lành, Hance chẳng bao giờ phải lo lắng về nó nữa. Cậu đã chấp nhận một sự thực không thể thay đổi được.

Gary Fuller, người nổi tiếng trong phong trào phụ nữ tại nước Anh đã từng nói một câu được coi như một chân lí, đó là: “Tôi chấp nhận cả vũ trụ”. Đúng vậy, tôi và bạn đều nên chấp nhận những sự thực không thể thay đổi. Cái duy nhất chúng ta có thể thay đổi được chính là bản thân chúng ta.

Khi đối mặt với những sự thực không thể thay đổi, những trở ngại trong cuộc sống như đêm tối, gió bão, đói khát, sự không may..., chúng ta nên giống như cây cỏ, tuân theo quy luật tự nhiên.

Chấp nhận thực tế không có nghĩa là buông tay chấp nhận mọi bất hạnh. Khi có bất kỳ cơ hội nào có thể giúp thay đổi tình thế thì chúng ta phải phấn đấu! Tuy nhiên, khi không thể cứu vãn được tình thế thì tốt nhất là chúng ta phải biết chấp nhận nó, chỉ như vậy mới có thể nắm được sự cân bằng trong cuộc sống.

Mỗi chúng ta phải học cho được đạo lí này: chúng ta chỉ có thể chấp nhận và thích nghi với sự thực không thể tránh khỏi. “Sự việc tất phải như vậy, không có sự lựa chọn nào khác”.

Kẻ thích nghi sẽ tồn tại

Bill Gates nói: “Trong thời đại cạnh tranh hiện nay, người tài giỏi sẽ chiến thắng, kẻ bất tài sẽ bị đào thải; muốn tồn tại thì phải thích nghi, chờ đợi sự giúp đỡ của người khác hoặc cầu cứu sự ban ơn của thần linh hiển nhiên là không phù hợp. Chỉ có biết khó mà vẫn tiến lên, dám dũng cảm là người đầu tiên thì mới có thể nắm bắt được cơ hội của mình”. Đối diện với cuộc sống là một thử thách mà bất cứ ai có khát vọng đạt được thành công đều phải chấp nhận, đó cũng là tiền đề quan trọng để nắm bắt cơ hội. Không có tiền đề này thì sẽ không có cơ sở cho con đường đi đến thành công.

1. Nguyên tắc sinh tồn của Bill Gates

Bản thân con người Bill Gates và cách nghĩ của ông đều khiến cho người khác cảm thấy khó hiểu. Trong đời ông, dù là thời kỳ thơ ấu, thiếu niên hay thanh niên đều không gặp khó khăn gì, cũng không gặp phải bất kỳ trở ngại lớn nào, gia đình ông giàu có, không phải lo lắng về kinh tế. Vậy tại sao sau khi thành công, Bill Gates vẫn không hề nhượng bộ bất kỳ đối thủ cạnh tranh nào trong lĩnh vực kinh doanh?

Thời thanh niên của Bill Gates chính là thời kỳ sau khi nước Mỹ đắm chìm trong cuộc chiến tranh Việt Nam, thời kỳ tầng lớp thanh niên sùng bái bộ phim “Câu chuyện tình yêu”, là thời đại nước Mỹ kiêu ngạo với việc đặt chân lên mặt trăng, kỹ thuật genes, kỹ thuật tâm chịu lửa. Trong môi trường như vậy, tâm lý cạnh tranh của Bill Gates có được từ đâu? Ý thức về nguy cơ sinh tồn của ông đã phát sinh như thế nào?

Sau khi thành lập được 2 năm, Microsoft đã gặp phải một vụ kiện nghiêm trọng, đến mức gần như đưa công ty vào mảnh đất chết. Theo thỏa thuận đã ký giữa Microsoft và MITS, MITS phải “cố gắng hết sức” để tiêu thụ chương trình BASIC của Microsoft, còn bản thân Microsoft không được trực tiếp bán chương trình phần mềm công ty nghiên cứu được cho khách hàng. Nhưng do chương trình này có rất nhiều ưu điểm nên đã khiến nhiều người sao chép lại mà không thông qua sự cho phép, trên thị trường đâu đâu cũng có những bản sao chép phi pháp, dẫn đến việc MITS không tiếp tục cố gắng bán chương trình nữa, việc này làm cho Bill Gates vô cùng tức giận. Ông cho rằng MITS là kẻ tiếp tay cho những kẻ sao chép. Bởi vậy, ngoài việc phát biểu tuyên bố và cảnh cáo những kẻ sao chép trên các tạp chí điện tử trên toàn quốc, Bill Gates còn hỏi ý kiến của cha mình, cũng là một luật sư. Cha ông - dựa vào kinh nghiệm, cộng với sự hiểu biết sâu rộng của

mình về luật bản quyền tài sản tri thức của Mỹ - đã cho Bill Gates những lời khuyên rất có giá trị. Ông cho rằng, “trong tình hình trước mắt, nếu tiến hành thu hồi lại quyền tiêu thụ chương trình BASIC và khởi kiện thì khả năng thắng là rất lớn”. Đồng thời, ông còn đích thân giới thiệu cho Bill Gates một vị luật sư chuyên về bản quyền.

Roberts, ông chủ của MITS thấy tình thế không có lợi, hơn nữa, 3 năm trước công ty đã làm ăn rất phát đạt, bởi vậy đã quyết định bán lại MITS. Công ty MITS không còn tồn tại, công ty mới có tên là PERTEC, vì thế, đối tượng tố tụng đã trở thành công ty mới PERTEC.

Bill Gates và luật sư bắn khoăn giữa hình thức kiện và trọng tài. Nếu theo kiện thì phải mất một khoản chi phí khổng lồ mà phí trọng tài thì lại có hạn. Thế là họ quyết định đề nghị cơ quan hữu quan của chính phủ làm trọng tài. Điều họ không ngờ tới là, sự lựa chọn này đã kéo dài thời gian chờ đợi. Chính phủ tỏ ra do dự trước một vụ việc chưa từng xảy ra trước đó, đã mời rất nhiều chuyên gia các lĩnh vực làm cố vấn nhưng vẫn không đạt được kết quả. Cùng lúc, trước khi có kết quả trọng tài, PERTEC từ chối việc tiếp tục ủng hộ quyền lợi cho Microsoft theo như bản hợp đồng đã ký trước đây. Như vậy, nguồn vốn chủ yếu của Microsoft đã bị cắt đứt.

Khi Bill Gates trả lời phỏng vấn của phóng viên vào tháng 10 năm 1996, ông cũng đã nhắc đến vụ kiện này. Ông nói: “Họ định làm cho chúng tôi chết đói. Họ cũng đã thử hòa giải với chúng tôi bên ngoài tòa án, chúng tôi gần như đã bị ép đến đường cùng. Trọng tài kéo dài thời gian đến 9 tháng, cuối cùng cũng có được phán quyết. Đến khi mọi việc kết thúc, tôi phát hiện ra họ vì chuyện này đã phải dốc sạch túi mà vẫn thua. Họ đã phải trả giá đắt cho việc coi thường hợp đồng”.

Vào thời điểm nguồn vốn của Microsoft ở trong tình trạng khó khăn, Bill hoàn toàn có thể vay tiền từ quỹ của bố và người thân với tư cách cá nhân, nhưng ông kiên quyết không nhờ sự trợ giúp về tài chính từ họ.

Tuy nhiên, vụ kiện này quả thực đã khiến Bill Gates suốt đời không thể quên. Không giống với các công ty phần mềm lớn nhỏ khác của Mỹ, Microsoft chưa từng vay vốn, ngược lại, luôn cung cấp dịch vụ cho vay vốn từ tổ chức quỹ của mình. Microsoft không nợ tiền bất kỳ ai, hơn nữa, số vốn dự trữ của Microsoft ít nhất cũng tương đương với tổng GDP của nhiều nước đang phát triển nhỏ và vừa gộp lại.

Đó là kết quả của cách thức Bill Gates đối mặt với áp lực sinh tồn. Ông đã biến nguyên tắc “Kẻ thích nghi sẽ tồn tại” thành nguyên tắc vàng trong quản lý Microsoft. Một danh nhân đã từng nói: “Sự thể hiện đặc biệt tốt của hệ thống thần kinh thể hữu cơ có thể giúp đỡ việc quyết định năng lực biến hóa cảm giác và khả năng phản ứng nhanh. Bởi vậy, con người mới có thể sống được, thậm chí càng thêm mạnh mẽ”. Đây chính là nguyên tắc kẻ thích nghi sẽ tồn tại.

2. Phải học được cách thích nghi với cuộc sống

Thích nghi là hành động mang tính chủ động, nhưng nó có một tiền đề: phải lựa chọn. Muốn đạt được mục đích đề ra, bạn phải kết hợp khả năng và sức lực của mình để thực hiện. Học được cách thích nghi với cuộc sống, điều này còn quan trọng hơn việc chỉ biết vùi đầu vào sách vở.

Không thể phủ nhận, trong cuộc sống, có tới một nửa thời gian chúng ta chấp nhận một cách bị động những thử thách của cuộc sống. Vì thế, chúng ta lúc nào cũng đang tìm cách thích nghi để sinh tồn, có thể chúng ta nhất thời không ý thức được tính kỳ diệu của sự thích nghi, nhưng sau khi đã đứng vững và tồn tại ở một lĩnh vực nào đó trong một thời gian rất dài, chúng ta sẽ ý thức được sự thích nghi quan trọng đến thế nào.

Để thích nghi với các vấn đề của cuộc sống, bạn cần có một ý chí kiên cường và lòng nhẫn nại bền bỉ. Điều đó cũng tương tự như việc một đứa trẻ sơ sinh phải thích nghi với thế giới sinh tồn bên ngoài cơ thể người mẹ.

Thích nghi là một quá trình tiêu hao năng lực trí tuệ. Bởi vậy, trong quá trình thích nghi, chúng ta cần phải không ngừng rèn luyện tích lũy và thể nghiệm tri thức.

Thích nghi phải có tính dự kiến thành công và ít khiên cưỡng. Thích nghi một cách miễn cưỡng sẽ chỉ làm tiêu tốn thời gian của bạn, còn khiến bạn rơi vào tình thế khó xử.

Sự thích nghi là không ngừng thay đổi. Đôi khi một môi trường có vẻ dễ dàng sinh tồn nhưng khi thực sự sống trong môi trường đó thì lại thấy vô cùng khó khăn; ngược lại, có môi trường vô cùng khó khăn nhưng khi thích nghi được thì lại cảm thấy dễ dàng. Bởi vậy, chúng ta phải học cách nhìn thấu bản chất sự vật, sau đó xác định mục đích phân đấu của mình.

Học cách thích nghi với cuộc sống là một quá trình tư duy sâu sắc và kỹ lưỡng. Nhất thiết không được hành động một cách mù quáng trước khi làm rõ được bản chất của sự việc ẩn sau mục đích. Quá trình thích nghi là một đề toán mà bạn buộc phải giải chính xác, thành thạo bằng 2 - 3 cách, có như thế bạn mới hạn chế được nguy cơ thất bại.

Phải làm thế nào khi rơi vào hoàn cảnh khó khăn - hậu quả của việc hành động một cách mù quáng - trong cuộc sống? Có hai cách: một là tiến nhanh rút nhanh; hai là bất chấp tất cả để tiến tới cùng, chuẩn bị để chấp nhận những khó khăn phức tạp hơn, cho tới khi cuộc sống thừa nhận sự tồn tại của bạn. Trong cuộc sống, khó khăn nào cũng có lối vào và lối ra, để giải quyết chúng, yếu tố then chốt là sự lựa chọn sáng suốt của bạn.

Không được vì hoàn cảnh sống mà gò bó ý chí sinh tồn của mình, chúng ta phải thích nghi với cuộc sống để nắm bắt lấy những cơ hội sinh tồn.

Xây dựng một thái độ tích cực

Rất nhiều người cho rằng mình là người thất bại trong một lĩnh vực nào đó trong cuộc sống. Khi bước vào xã hội, họ thường đưa ra những câu hỏi, cũng thường thảo luận về một số vấn đề như: “Tại sao bạn phải không ngừng điều chỉnh thái độ của mình?”, “Tại sao bạn không giành được thắng lợi mà mình đã dự định sẽ giành được?”, “Bạn cho rằng sở trường lớn nhất của bản thân là gì?”...

Những câu chuyện họ kể, những lí do họ đưa ra tất nhiên đều có Liên quan đến sự thất bại của chính họ, vì thế, những câu chuyện thường mang tính bi kịch, ví dụ như: “Từ trước đến nay tôi chưa bao giờ có được cơ hội tốt để bứt phá. Anh cũng biết đấy, bố tôi là một con sâu rọu”, “Tôi lớn lên trong sự nghèo khó, ở địa vị của anh không thể nào hiểu được cuộc sống đó đâu”, “Tôi chỉ được học hết tiểu học”, “Cơ hội của tôi không được tốt”...

Những người này đều cho rằng: Cuộc sống không công bằng với họ. Họ đang trách cứ thể giới, trách cứ môi trường sống của họ. Sở dĩ họ đưa ra những kết luận như vậy là vì họ có thái độ tiêu cực, bị động trước cuộc sống. Chính thái độ này đã cản trở thành công của họ.

Tâm thái là sự cụ thể hóa thái độ của con người trong cuộc sống. Mỗi người đều cần có một tâm thái tích cực. Có thể bạn đã từng nghe câu ngạn ngữ “Thành công thu hút thêm nhiều thành công, thất bại càng đem đến nhiều

thất bại”. Câu này đã nói trúng điểm mấu chốt. Nỗ lực vì thành công sẽ giúp bạn có thêm năng lực để hướng đến thành công; nếu bạn không làm gì, sống bị động, điều đó chỉ khiến bạn gặp phải nhiều thất bại hơn.

Bill Gates cho rằng, nếu bạn phát huy khả năng tư duy của bản thân với một thái độ tích cực, đồng thời tin tưởng rằng thành công là quyền lợi của mình thì niềm tin đó sẽ khiến bạn đạt được những mục đích rõ ràng mà bạn đã đặt ra. Tuy nhiên, nếu bạn chấp nhận một thái độ tiêu cực, đồng thời trong đầu chỉ lo sợ và nghĩ đến sự giãy vò thì những gì bạn có được chỉ là sự sợ hãi và thất bại mà thôi.

Đây chính là sức mạnh của tâm thái. Vậy thì, tại sao bạn không lựa chọn thái độ tích cực?

Luôn tin tưởng vào lí luận “khổ tận cam lai” là một thái độ tích cực, đúng đắn. Phát huy thái độ tích cực này, bạn sẽ đạt được thành công. Khi đối mặt với khó khăn, nếu bạn có tư tưởng lạc quan, luôn tin mình có thể thay đổi được hoàn cảnh thì cuối cùng sự việc sẽ xảy ra như bạn mong đợi, vì vận may luôn đứng về phía những người có tư tưởng tích cực. Trong trái tim của những người có thái độ tích cực luôn tồn tại những viên cảnh tươi sáng, dù rơi vào hoàn cảnh khó khăn họ vẫn có thái độ vui vẻ, không ngừng sáng tạo, hướng về một tương lai rực rỡ.

Trong cuộc sống, chúng ta không thể tránh được việc phải đối mặt với những trở ngại, khó khăn, nhưng những điều này không có nghĩa là bạn đã bị định trước để thất bại. Nếu bạn luôn có một niềm tin tuyệt đối, dũng cảm đối mặt với cuộc sống thì vận may sẽ đến và bạn có thể phá được vòng vây, đón chờ và giải quyết được bất cứ vấn đề khó khăn nào. Đây chính là sức mạnh của thái độ tích cực, khiến ý chí của con người trở nên kiên cường, không chấp nhận thất bại và dồn tất cả sức mạnh của mình để đối mặt với cuộc sống.

Bạn muốn làm một anh hùng hay một kẻ nhu nhược? Bạn là người có ý chí kiên cường hay là một kẻ yếu mềm? Một người có thái độ tích cực không thể là một kẻ nhu nhược. Họ luôn tin tưởng vào bản thân, hiểu được năng lực của bản thân, tuyệt đối không sợ hãi, lùi bước trước khó khăn. Do đó, họ có thể nắm giữ được những yếu tố có lợi nhất cho bản thân từ tất cả những sự việc đã phát sinh. Vì vậy, một nguyên tắc kiên định là: phải chuyển hóa những điểm yếu thành sức mạnh.

Thái độ tích cực có thể khiến một kẻ nhu nhược trở thành anh hùng; người yếu mềm trở thành người có ý chí kiên cường; người yếu đuối, tiêu cực, do dự thiếu quyết đoán trở thành người mạnh mẽ, tích cực, quyết đoán.

Thái độ tích cực có sức mạnh thay đổi cuộc sống. Ai cũng muốn thành đạt, nhưng trong quá trình chúng ta thực hiện mục tiêu, khó khăn có thể phát sinh. Nguyên nhân có thể là tâm lý bất bình thường nào đó bất chợt nảy sinh và cản trở, vô hiệu hóa những suy nghĩ tích cực. Một người không ngừng hoài nghi, chất vấn là vì người đó không để cho những suy nghĩ tích cực phát huy tác dụng. Họ không tin tưởng vào khả năng thành công. Chính vì vậy, chúng ta phải rèn luyện để có được cách suy nghĩ tích cực.

Tư tưởng tích cực chỉ có thể phát huy tác dụng khi bạn tin tưởng vào những điều tốt đẹp. Biết kết hợp lòng tin với quá trình tư duy, chúng ta có thể tạo nên kỳ tích. Một trong những nguyên nhân khiến ai đó cho rằng tư tưởng tích cực không có tác dụng là do họ không có đủ lòng tin, luôn hoài nghi và do dự. Một khi có niềm tin, bạn có thể thu được những kết quả ngoài sức tưởng tượng.

Dũng cảm và tin tưởng là bí quyết của thành công. Không do dự, dũng cảm và tin tưởng sẽ giúp chúng ta tập trung được sức mạnh và giành thắng lợi. Để thái độ tích cực phát huy được sức mạnh, chúng ta phải trải qua một quá trình làm việc gian khổ và kiên định niềm tin, sống chân thành, phải có mong muốn giành được thành công.

Khi làm sai một việc gì đó, chúng ta sẽ cảm thấy áy náy. Nếu không thể sửa chữa, chúng ta thường tìm cách tự trừng phạt mình. Muốn thay đổi điều đó, đầu tiên chúng ta phải loại bỏ khỏi suy nghĩ toàn bộ những sai lầm, sự áy náy sẽ theo đó mà mất đi, hành vi tự trừng phạt mình cũng không còn nữa. Khi quá trình này kết thúc, nguyên tắc tư duy tích cực sẽ phát huy được tác dụng lớn hơn.

Cuộc sống của con người hoàn toàn có thể trở nên kiên định hơn, vui vẻ hơn. Khi chúng ta nghiên cứu một cách tỉ mỉ, đồng thời ứng dụng các nguyên tắc, nội tâm sẽ có sự đột phá quan trọng. Niềm tin càng kiên cường, sự lý giải càng sâu sắc; tinh thần cống hiến không biết mệt mỏi sẽ mở ra cho bạn cánh cửa mới của cuộc sống. Bạn không chỉ có tinh lực dồi dào, có thể dễ dàng giải quyết các vấn đề của cuộc sống mà còn có năng lực nhìn xa

trông rộng, tạo ra những ảnh hưởng có tính sáng tạo với mọi người xung quanh.

Cuộc sống là chân thực và luôn nảy sinh các vấn đề. Suy nghĩ và hành động với một thái độ tích cực, bạn sẽ không còn chịu sự khống chế, ngăn trở của bất cứ chuyện gì.

Thử thách thiếu sót của bạn

Bill Gates nói: “Bất luận là gặp phải sự bất công nào - những thiếu hụt của ngày hôm trước hay những trở ngại của ngày hôm sau - chúng ta đều không nên tự thương hại mình, cần phải dũng mãnh tiến lên phía trước giống như sư tử”.

Bill Gates kể một câu chuyện như sau: Trong một lớp học ở trường học nọ, có một cậu bé 8 tuổi, nhút nhát và yếu đuối, gương mặt lúc nào cũng có vẻ lo sợ. Cậu ta thở giống như người đang thở gấp. Mỗi khi bị thầy giáo gọi đứng lên đọc thuộc bài khóa hay trả lời câu hỏi, cậu luôn có tâm trạng bất an, chân run, môi cũng run. Chính vì thế, câu trả lời của cậu thường không rõ ràng và nhất quán. Cuối cùng, cậu chỉ biết uể oải ngồi xuống. Nếu cậu có một khuôn mặt đẹp trai, có lẽ mọi người sẽ có thiện cảm với cậu hơn. Nhưng nếu bạn nhìn về phía cậu ta, định tỏ vẻ thông cảm, gương mặt ấy sẽ khiến bạn quên mất ý định ban đầu.

Thông thường, khi nhận thấy thái độ của mọi người đối với mình như vậy, những đứa trẻ cùng lứa tuổi với cậu bé này sẽ chủ động né tránh cuộc sống, không thích kết bạn, chấp nhận trở thành người trầm mặc và cô độc. Tuy nhiên, cậu bé này lại không như vậy, mặc dù còn rất nhiều thiếu sót nhưng cậu lại có một tinh thần phấn đấu rất kiên định - tinh thần phấn đấu mà bất kỳ ai cũng muốn có được. Đối với cậu bé, chính những khiếm khuyết đã cho cậu thêm sức mạnh để phấn đấu. Cậu bé không vì sự cười nhạo của bạn bè mà nhụt đi dũng khí phấn đấu của mình. Ngược lại, cậu đã dùng ý chí để khắc phục khiếm khuyết của mình, thay đổi được thói quen thở gấp, tạo ra tiếng thở bình thường, nghiền chặt hàm răng để môi không còn run, vươn thẳng người để hai chân vững vàng. Cậu bé đó chính là Theodore Roosevelt.

Roosevelt tuyệt đối không nhụt chí vì những khiếm khuyết của mình. Ngược lại, ông tìm cách thay đổi chúng, đồng thời coi chúng là tay vịn để

đưa mình đến đỉnh cao của vinh quang. Người dân Mỹ đều yêu mến ông, ông đã trở thành một trong những vị Tổng thống được lòng dân nhất trong lịch sử nước Mỹ.

Bill Gates nói: “Chúng tôi tôn trọng Roosevelt, đồng thời cũng hy vọng có thể làm được như ông, nỗ lực để thay đổi số phận của bản thân”. Khiếm khuyết là động cơ để thúc đẩy mình tiến lên, chứ không phải là lý do để khoan nhượng và chấp nhận. Nó là một biểu hiện của việc bạn đã cố gắng.

Điều quan trọng không phải là bạn đã làm được việc gì mà là cách làm nào đã được bạn áp dụng. Ngồi không, trốn tránh khó khăn là lối sống cần phải bị loại bỏ triệt để. Như vậy, khi nào chúng ta nên thẳng thắn thừa nhận sai sót của bản thân, khi nào thì nên đấu tranh với khó khăn?

Nếu dung mạo của bạn không được xinh đẹp thì bạn không nên tham gia thi hoa hậu. Như vậy, nếu một người trong một phương diện nào đó thực sự tồn tại những khiếm khuyết không thể khắc phục, họ hoàn toàn không cần thiết phải cố gắng phân tranh cao thấp với người khác.

Tuy nhiên, khiếm khuyết không ngăn trở một người làm các việc có giá trị trên những phương diện khác. Ví dụ, hình dáng không được tráng kiện và tính cách không được rõ nét cũng không cản trở được thượng tá Howes trở thành nhân vật có ảnh hưởng nhất trong thời chiến. Trong hoàn cảnh bất lợi, ông đã đạt được thành công như thế nào?

Chính vì không thể dựa vào hình thức bên ngoài để đạt được mục đích mà mình dự định, Howes đã dùng phương pháp khác - kết giao với nhiều bạn bè - để trở nên thành đạt. Sau này, ông trở thành một tham mưu được tin nhiệm nhất của Wilsons, vậy mà quan hệ giữa ông và Wilsons chỉ đơn thuần là quan hệ bạn bè.

Khi những nỗ lực của bạn bị hiện thực tàn phá

Chúng ta đều muốn tìm kiếm niềm vui và hạnh phúc vĩnh hằng, luôn hy vọng người khác hiểu được tình cảm chân thành của mình. Nhưng cuộc sống thường không thuận buồm xuôi gió như chúng ta mong muốn. Vậy, khi những nỗ lực của bản thân bị hiện thực cản trở, sự thất vọng sẽ ảnh hưởng đến cuộc sống của con người như thế nào? Frome đã miêu tả cảm giác thất vọng của con người trong xã hội phương Tây hiện đại như sau: “Trong xã hội công nghiệp hiện đại, cuộc sống sẽ không còn sức hấp dẫn,

không còn hy vọng. Một khi cuộc sống mất đi niềm hy vọng thì động lực thúc đẩy con người phấn đấu, thậm chí cả niềm hy vọng tiếp tục sống cũng sẽ không còn. Một khi mơ ước về những điều vĩ đại, đẹp đẽ mất đi, con người sẽ giống như một quả bóng bị xì hơi, không còn tinh thần để tiếp tục sống một cách vui vẻ, thoải mái”.

Đối mặt với những bất hạnh trong cuộc sống, có người do quá thất vọng mà rơi vào tột cùng đau khổ, do đó đã lựa chọn một thái độ tiêu cực “không hy vọng, cũng không đau khổ”. Đây là một thái độ sống cần bị loại bỏ, chúng ta phải biết rằng, thất vọng là một hiện tượng thường gặp trong cuộc sống.

Có người có thể khắc phục được cảm giác thất vọng một cách khá nhanh chóng, có người lại cần một thời gian dài. Vậy, phải làm thế nào để khắc phục cảm giác thất vọng? Dựa vào kinh nghiệm thành công của bản thân, Bill Gates đưa ra những quan điểm dưới đây:

1. Tin tưởng “Thất bại là mẹ thành công”

Edison đã từng nói: “Thất bại cũng là cái mà tôi cần, đối với tôi nó cũng có giá trị như sự thành công”. Thất bại là một loại “chất kích thích mạnh”, đối với những người có ý chí, luôn làm phát sinh những phản ứng có tính tăng cường sức mạnh. Thất bại không phải là một việc xấu, cũng không có gì đáng sợ. Đối mặt với thất bại, chúng ta không được thất vọng, cần phải tìm ra nguyên nhân, tìm ra kẻ sách tiến thủ, tới khi đạt được mục tiêu mới thôi.

2. Theo đuổi mục tiêu phấn đấu đến nơi đến chốn

Nếu chúng ta không thật thạo về ngoại ngữ nhưng lại kỳ vọng nhanh chóng trở thành nhà biên dịch truyện, tiểu thuyết nước ngoài... Kết quả là không đáp ứng được sự kỳ vọng lúc đầu, mà kỳ vọng càng cao thì thất vọng càng lớn. Bởi vậy, chúng ta nên theo đuổi những mục tiêu phù hợp với năng lực bản thân. Đôi khi, mục tiêu tuy phù hợp với năng lực của bản thân nhưng do ảnh hưởng của các điều kiện khách quan nên cũng dẫn đến sự thất vọng, lúc này chúng ta cần chú ý đến việc điều chỉnh sự mong đợi để giảm thiểu cảm giác thất vọng. Ví dụ: Bàn về chức danh, có thể năng lực thực tế của bạn đã đạt đến một yêu cầu của một chức danh nào đó, nhưng do tỉ lệ số người ủng hộ chức danh này có hạn, bạn không được bầu chọn. Lúc này phải điều chỉnh sự kỳ vọng trong lòng sao cho thích ứng với hiện thực, như vậy sẽ khắc phục được tâm lý thất vọng.

3. Sự kỳ vọng phải có tính linh hoạt

Sự kỳ vọng giống như một đường thẳng. Khi gặp phải tình huống không được như ý, chúng ta phải có sự chuẩn bị tư tưởng, thay đổi cách nghĩ, theo đuổi mục tiêu mới. Đương nhiên, điều này không đồng nghĩa với việc “đứng núi này trông núi nọ”. Ví dụ, bạn đến nhà hát nghe nhạc, bạn vốn nghĩ rằng ca sĩ mà bạn yêu thích sẽ tham gia biểu diễn, nhưng không ngờ ca sĩ đó bị ốm, không thể biểu diễn được, lúc đó bạn cảm thấy rất thất vọng. Nếu lúc đó bạn hướng sự kỳ vọng vào các ca sĩ khác thì bạn sẽ vứt bỏ được sự thất vọng và hòa mình vào không khí nghệ thuật, trong lòng sẽ cảm thấy tràn đầy niềm vui.

Số phận nằm trong tay bạn

Bill Gates cho rằng, rất nhiều tai họa và những bất ngờ trong cuộc sống đều là những hạt giống được ý chí của chúng ta gieo trồng, trải qua một giai đoạn ấp ủ mà hình thành. Mà hạt giống số phận chính là quyết định của mỗi người.

Số phận nằm trong tay chúng ta, bởi vậy, một quyết định nhỏ cũng dẫn đến những hậu quả nghiêm trọng, nhiều quyết định nhỏ gộp lại sẽ ảnh hưởng đến một quyết định lớn.

Ngày xưa, có một người vác lưới đi đánh cá, không may lúc đó trời lại mưa to, anh ta tức giận quăng rách cả lưới, vẫn chưa hết tức, anh ta còn tức giận đến nỗi ngã nhào xuống hồ nước, không bò lên được.

Lẽ ra anh ta phải hiểu rằng, khi trời mưa không thể đánh cá, cần đợi đến lúc trời nắng. Không được để trận mưa rơi vào tâm hồn, không được để sự ảm ức dồn nén, làm mất đi tuổi thanh xuân, tình yêu và hạnh phúc mà đáng lẽ chỉ cần đưa tay ra là bạn có thể có được.

Trong cuộc sống, con người có thể gặp phải những điều không may mắn hoặc bất hạnh, phải tiếp xúc với nhiều cơ duyên, phải trải qua nhiều khó khăn và gió bão. Ví dụ, một người sinh ra trong một gia đình giàu có, không có gì phải lo nghĩ, tương lai của anh ta đã được gia đình sắp xếp, lên kế hoạch hoàn chỉnh. Có thể nói, cuộc sống của anh ta chẳng có gì phải lo lắng, nhưng một người sống trong nghèo khổ, không phải lo lắng gì như anh ta liệu có cảm nhận được những dư vị của cuộc sống hay không? Anh ta có thể tìm thấy hạnh phúc thực sự không? Hạnh phúc thực sự trong cuộc sống

phải là những niềm vui đến từ những thành công do bản thân nỗ lực đạt được.

Hạnh phúc và tai họa trong cuộc sống là những thứ mà con người khó có thể dự đoán. Giả dụ có một ngày, anh ta phải một mình đối mặt với xã hội, đối mặt với cuộc sống, e rằng anh ta không thể gánh nổi sức ép nặng nề mà cuộc sống mang lại.

Đừng nên ảo tưởng rằng cuộc sống luôn tốt đẹp, một năm đều là mùa xuân. Cuộc sống của mỗi người đều phải trải qua những khó khăn vất vả, phải nếm trải những khổ đau, giày vò, thất vọng.

Bill Gates thường nói, nên coi những bất hạnh trong cuộc sống là những điều không thể tránh khỏi. Những bất hạnh sớm muộn cũng sẽ qua đi, thời gian sẽ làm lành những vết thương. Không nên gục ngã trước sự tấn công của bất hạnh, cũng không nên tiếp tục đau khổ, phải đứng lên, làm những việc mà bản thân bạn nên làm.

Lời khuyên thứ hai: Thành công là vốn nhân cách của bạn

Thế giới này không quan tâm đến lòng tự trọng của bạn.

Wilsons và câu chuyện ăn xin

Bill Gates cho rằng, thành công là vốn nhân cách của mỗi người, người khác sẽ không quan tâm đến lòng tự trọng của bạn, thành công mới là lý lẽ xác thực. Wilsons và câu chuyện ăn xin đã minh chứng cho đạo lý này.

Wilsons là một nhà kinh doanh thành công, từ một nhân viên nhân sự bình thường, trải qua nhiều năm phấn đấu, cuối cùng ông đã có được công ty riêng, văn phòng riêng, đồng thời được mọi người kính trọng.

Một hôm, Wilsons đi ra khỏi văn phòng, vừa ra đến đường đã nghe thấy một âm thanh “lóc cóc” truyền đến từ phía sau lưng, đó là âm thanh phát ra từ cây gậy trúc của người mù đập xuống mặt đường.

Wilsons ngẩng ra một lát rồi từ từ quay người lại.

Người mù nọ cảm thấy phía trước có người, vội tiến lên và nói: “Thưa quý ngài, ngài nhất định thấy tôi là một người mù đáng thương, tôi có thể xin ngài một chút thời gian không?”

Wilsons nói: “Tôi phải đi gặp một khách hàng quan trọng, ông cần gì thì nói nhanh lên”.

Người mù lần tìm trong chiếc túi một lúc lâu, lấy ra một chiếc bật lửa, đặt vào tay Wilsons, nói: “Thưa ngài, chiếc bật lửa này chỉ có giá 1 USD, đây là chiếc bật lửa tốt nhất đấy”.

Wilsons nghe xong, thở dài, cho tay vào túi áo, rút ra một tờ giấy bạc đưa cho người mù nọ: “Tôi không hút thuốc, nhưng tôi muốn giúp ông. Chiếc bật lửa này tôi có thể tặng cho cậu mở cầu thang máy”.

Người mù nọ dùng tay sờ tờ giấy bạc, thì ra là tờ 100 USD! Đôi tay ông ta run run sờ đi sờ lại tờ bạc, miệng không ngớt cảm ơn: “Ngài là người khảng khái nhất mà tôi đã từng gặp! Tôi sẽ cầu phúc cho ngài! Thượng đế sẽ phù hộ ngài!”

Wilsons cười, chuẩn bị đi thì người mù nọ lại kéo ông lại, tiếp tục nói: “Chắc ông không biết, tôi không phải là mù bẩm sinh. Là do sự cố Burton 23 năm trước! Thật là đáng sợ!”

Wilsons giật mình hỏi: “ông bị mù trong lần nổ nhà máy hóa chất đó ư?”

Người mù nọ dường như gặp được tri âm, vui mừng gật đầu: “Đúng vậy, đúng vậy, ngài cũng biết ư? Vụ nổ đó đã có 93 người chết, bị thương mấy trăm người, là tin được đưa trên trang nhất”.

Người mù nọ muốn dùng cảnh ngộ của mình làm cảm động đối phương, để tranh thủ thêm ít tiền, ông ta nói tiếp với vẻ đáng thương: “Tôi thật là đáng thương, phải lang thang khắp nơi, cô độc một mình, ăn không đủ no, chết rồi chắc cũng không ai biết!” - ông ta càng nói càng xúc động - “Ngài không biết tình cảnh lúc đó, ngọn lửa đột ngột bùng lên, cứ như là bùng lên từ địa ngục vậy! Mọi người tranh nhau chạy trốn, khó khăn lắm tôi mới chen được đến cổng, nhưng có một người cao lớn hét lên sau lưng tôi:

“Đẻ tôi ra trước! Tôi còn trẻ, tôi không muốn chết!” Anh ta đẩy ngã tôi, giẫm lên người tôi để chạy ra!

Tôi ngất đi, khi tỉnh lại tôi đã trở thành mù lòa, số phận thật không công bằng!”

Wilsons lạnh lùng nói: “E rằng sự thực không phải như vậy! Ông nói ngược rồi”.

Người mù nọ giật mình, đưa cặp mắt trống rỗng nhìn về phía Wilsons.

Wilsons nói chậm rãi từng chữ: “Khi đó tôi cũng làm công nhân trong nhà máy hóa chất Burton, chính ông là người giẫm lên người tôi để chạy ra! Ông cao lớn hơn tôi, những lời ông nói, tôi không bao giờ có thể quên được!”

Người mù nọ đứng lặng hồi lâu, đột nhiên tóm lấy tay Wilsons, thốt ra những lời thật nực cười: “Đây là số phận! Số phận không công bằng! Anh ở bên trong, bây giờ lại thành đạt hơn người, tôi chạy ra được ngoài lại trở thành một kẻ mù lòa vô dụng!”

Wilsons giăng tay ra khỏi tay người mù nọ, giơ lên một cây gậy dò đường được làm thật tinh xảo, bình tĩnh nói: “Ông biết không, tôi cũng bị mù. Ông tin vào số phận, nhưng tôi thì không”.

Cùng gặp phải một sự bất hạnh hay thất bại giống nhau, có người chỉ có thể đi ăn xin để sống qua ngày, có người lại thành đạt hơn người, đây tuyệt nhiên không phải là sự sắp đặt của số phận mà là sự cố gắng phấn đấu của mỗi người.

Khi đối mặt với những bất hạnh của bản thân, nếu khuất phục số phận, tự ti với số phận, đồng thời lại định tìm kiếm sự đồng cảm của người khác, những người như thế vĩnh viễn không thể thoát khỏi sự bất hạnh của bản thân, không thể đứng dậy được. Thất bại không có nghĩa là mất đi tất cả, dựa vào sự phấn đấu của bản thân, chúng ta có thể làm tiêu tan đi bóng mây u ám của sự tự ti, giành được sự tôn trọng.

Thành công là đỉnh cao của cuộc sống

Bill Gates nói: “Thành công là thước đo giá trị cuộc sống, là nhu cầu của bản thân nhân loại”. Nhà tâm lý học chủ nghĩa nhân bản Mỹ - Maslow cũng nghĩ như vậy, ông chia những nhu cầu của con người thành 5 tầng bậc:

1. Nhu cầu sinh lí.
2. Nhu cầu an toàn.
3. Nhu cầu yêu thương.
4. Nhu cầu được tôn trọng và lòng tự trọng.
5. Nhu cầu tự mình thực hiện.

Maslow coi “nhu cầu tự mình thực hiện” là tầng bậc cao nhất để phân biệt với 4 nhu cầu còn lại, là nhu cầu tâm lý bản năng mà nhân loại lợi dụng để phát huy tiềm lực bản thân đến mức tối đa, mà khát vọng thành công và sự theo đuổi thành công chính là ngọn nguồn của nhu cầu tâm lý “tự mình thực hiện” của nhân loại.

Một người nỗ lực vì một mục tiêu đã định sẵn, cuối cùng đạt được mục tiêu đó chưa hẳn đã là một người thành đạt. Thành công không có nghĩa là sự thỏa mãn về tâm lý, cũng không đơn thuần chỉ là sự tích tụ của cải hay đạt đến một kiểu hư danh hoặc địa vị nào đó. Mỗi người đều nỗ lực thực hiện mục tiêu của mình, nếu mục tiêu phấn đấu của bạn chỉ liên quan đến các nhu cầu sinh lí, nhu cầu an toàn, nhu cầu yêu thương hay nhu cầu tự trọng, bạn vẫn chưa phải là một người thành đạt hoàn toàn, bởi vì những gì bạn đã làm chỉ là một kiểu chuẩn bị, một hình thức tích lũy.

Người thành đạt trong quá trình nỗ lực phấn đấu tuyệt đối không bài xích việc theo đuổi nhu cầu tâm lý thấp, quá trình nảy sinh và xác lập mong muốn tự mình thực hiện thường dựa vào sự thỏa mãn nhu cầu tâm lý tầng bậc thấp kiểu này.

Thành công là một kiểu sức mạnh tâm linh, tiềm lực của con người là không thể dự đoán được, nhưng không phải ai cũng có thể phát huy hết mức tiềm lực của bản thân. Tại sao lại như vậy? Đó là vì có những người không thể liên tục chú tâm vào mục tiêu của mình mà thường xuyên bị phân tán tư tưởng, vô tình lãng phí khả năng của bản thân.

Con đường tự mình thực hiện của mỗi người là không giống nhau, sự thỏa mãn về nhu cầu này cũng vì thế mà khác nhau, giống như Muslo đã nói: “Có người thể hiện những thành tựu vĩ đại về lĩnh vực khác nhau như thể thao, nghệ thuật hay phát minh sáng tạo; cũng có người lại hy vọng trở thành một người mẹ lý tưởng”. Dù thế nào thì họ đều có thể trở thành người thành đạt.

Những năm tháng Bill Gates lớn lên chính là thời kỳ nhân loại mong ước dùng khoa học kỹ thuật để thách thức vũ trụ, đó cũng là thời điểm Mỹ thành công trong việc phóng tên lửa lên mặt trăng. Bill Gates cảm thấy đầy hứng thú với khoa học. Ông rất yêu thích khoa học. Không thích pháp luật giống như cha mình, Bill Gates đã trở thành một tài năng kinh doanh từ khi còn rất nhỏ - ông đã từng ký kết với chị gái mình là Christie một bản thỏa thuận: dựa trên nguyên tắc “không độc chiếm”, ông được tùy ý sử dụng chiếc găng tay bóng chày của chị. Để được hưởng quyền lợi này, Bill Gates đã trả cho chị gái 5 USD, đồng thời yêu cầu chị ký vào bản thỏa thuận.

Những người thành đạt luôn có mục tiêu, nhưng tiêu chí để đánh giá một người có thành đạt hay không lại chỉ đơn thuần là những thành tựu hay sự nghiệp mà người khác khó có thể đạt được. Thực ra, thành công có thể được thể hiện trong kết quả của việc ước mơ trở thành sự thực, cũng có thể được thể hiện trong quá trình nỗ lực phấn đấu. Giả dụ trong quá trình đó bạn phát hiện được con người thực của mình, vượt qua được chính mình; bạn cảm nhận được niềm vui khi chiến thắng được khó khăn và hoàn cảnh bất lợi; bạn đã có những cống hiến cho sự hòa hợp và phát triển của nhân loại; bạn tìm được lối đi, tạo ra nhiều cơ hội thành công hơn cho những người đi sau,... không ai có thể phủ nhận những thành công của bạn.

Thành công có thể làm thay đổi nhân cách và sự tôn nghiêm của bạn

Bill Gates cho rằng, thành công không chỉ có thể làm thay đổi cuộc sống của một con người mà quan trọng hơn, nó còn có thể duy trì nhân cách và sự tôn nghiêm của một con người. Tiểu thuyết gia nổi tiếng của Mỹ là Jack London trước khi trở nên nổi tiếng trong giới văn học cũng từng là một kẻ lưu manh.

60 năm trước, có một kẻ lưu manh đã nhảy lên chiếc xe chở hàng đến thành phố Baflo, bắt đầu sinh sống bằng “nghề” ăn cắp vặt, sau đó anh ta bị cảnh sát bắt giam, quan tòa tuyên phạt anh ta 30 ngày khổ sai trong tù, trong suốt 30 ngày đó, ngày nào anh ta cũng phải phá núi đào đá và chẳng có gì ngoài một ít nước và bánh mì để duy trì sự sống.

6 năm sau, người này trở thành người được hoan nghênh nhất ở khu vực duyên hải phía Tây nước Mỹ. Ông ta còn là một tiểu thuyết gia, nhà phê bình và là đối tượng được nhiều nhà biên tập ca ngợi; ông vinh dự trở thành một ngôi sao sáng trong làng văn học thế giới. Trước năm 19 tuổi, ông còn chưa học trung học, 40 tuổi đã qua đời, nhưng ông đã để lại cho nhân loại 51 tác phẩm vĩ đại.

Thời thơ ấu của Jack London là một giai đoạn nghèo khó và vất vả, cả ngày ông cùng với đám du côn lang thang ở gần vịnh San Francisco, ông không quan tâm đến chuyện học hành, gần như toàn bộ thời gian ông dùng vào việc đi trộm cắp. Một hôm, khi bước vào một thư viện công cộng, ông bắt đầu đọc cuốn “Cuộc phiêu lưu của Robinson”, ông dường như mê đi, cuốn sách đã có ảnh hưởng rất lớn đối với ông. Trong lúc đọc sách, tuy bị cơn đói cồn cào giằng xé nhưng ông vẫn không nỡ đặt cuốn sách xuống để đi ăn. Ngày thứ hai, ông lại chạy đến thư viện để đọc một cuốn sách khác. Một thế giới mới đã mở ra trước mắt ông, từ đó về sau, ông trở thành người ham thích đọc sách. Mỗi ngày ông đọc sách 10-15 tiếng. Khi 19 tuổi, ông quyết định chấm dứt các công việc lao động chân tay, chuyển sang kiếm sống dựa vào trí óc. 19 tuổi, ông vào học trong trường trung học Oakland, ông học miệt mài không kể ngày đêm và đạt được những tiến bộ rõ rệt: chỉ mất có 3 tháng để học hết chương trình của 4 năm học, sau khi thi xong, ông vào học tại trường Đại học. ông làm bất cứ công việc gì để có tiền đi học. Ông từng

rửa chén đĩa trong nhà hàng, lau nhà, làm bốc vác ở bến cảng, làm công nhân trong nhà máy.

Một ngày của năm 1898, ông quyết định từ bỏ công việc bán sức lao động vất vả để viết văn. 5 năm sau, vào năm 1903, ông đã cho ra đời 5 bộ tiểu thuyết dài và 125 bộ tiểu thuyết ngắn, ông trở thành một trong những nhân vật nổi tiếng nhất trong giới văn nghệ Mỹ.

Thành tựu văn học của Jack London không chỉ thay đổi cuộc sống của ông mà còn thay đổi cả nhân cách và sự tôn nghiêm của ông.

Không nên cầu xin sự thừa nhận của người khác

Bill Gates chỉ ra, làm cho người khác thích chúng ta, điều này không có gì xấu. Tuy nhiên, chúng ta phải trả giá thì mới có được sự yêu mến, thừa nhận của người khác. Thông thường, mang niềm vui đến cho người khác và cảm thấy bản thân được thỏa mãn là hai việc không mâu thuẫn với nhau. Tuy nhiên, đôi khi chúng ta không thể không hy sinh sự tôn nghiêm của bản thân để có được sự khen ngợi từ người khác. Khi động lực thúc đẩy hành vi của bạn đơn thuần là sự thừa nhận của người khác, nó sẽ chỉ gây tổn hại cho bạn.

Hy vọng được người khác thừa nhận là một kiểu tâm lý bình thường. Tuy nhiên, sau khi có được một sự thừa nhận nhất định, chúng ta đều có xu hướng mong muốn được thừa nhận nhiều hơn nữa. Bởi vậy, cuộc sống của con người thường rơi vào vòng quay ái mộ hư vinh, cố gắng tìm kiếm sự thừa nhận của người khác. Đây chính là suy nghĩ: “Cách nhìn của anh đối với tôi còn quan trọng hơn cách nhìn của tôi đối với anh”.

Có thể bạn đã tốn rất nhiều thời gian để nỗ lực tìm kiếm sự đồng ý của người khác, hoặc lo lắng người khác không đồng ý với những việc mà bạn đã làm. Nếu sự tán đồng của người khác trở thành nhu cầu tất yếu trong cuộc sống của bạn thì bạn lại có thêm một việc nữa phải làm. Ban đầu bạn có thể cho rằng chúng ta đều thích những tiếng vỗ tay, những lời khen ngợi, biểu dương. Khi được người khác khen ngợi, chúng ta đều cảm thấy vô cùng thích thú. Bản thân những lời tán đồng không có hại, việc tìm kiếm sự tán đồng của người khác chỉ biến thành sai lầm khi nó - chứ không phải là một khát vọng - trở thành một kiểu nhu cầu tất yếu trong cuộc sống của chúng ta. Đó là một biểu hiện của sự ái mộ hư vinh.

Nếu bạn mong muốn có được sự thừa nhận hoặc đồng ý của người khác thì khi đạt được nó, bạn sẽ cảm thấy hạnh phúc, vui vẻ. Nhưng nếu bạn để mình rơi vào vòng xoáy hư vinh thì khi không có được nó, bạn sẽ cảm thấy giá trị của bản thân bị hạ thấp. Trong tình huống đó, hư vinh sẽ khiến bạn phải lựa chọn: hoặc là để họ hạ thấp sự tôn nghiêm của bạn, hoặc là để họ giữ thể diện cho bạn. Chỉ khi được nghe những lời khen ngợi từ họ, bạn mới cảm thấy vui vẻ.

Muru cầu hư vinh kiểu này vô cùng có hại, hơn nữa, những rắc rối thực sự sẽ theo đó mà đến. Nếu bạn ham muốn hư vinh thì cuộc sống của bạn nhất định sẽ gặp nhiều đau khổ và sự giày vò. Không những thế, bạn còn cảm thấy bản thân thật yếu đuối. Để sống hạnh phúc, bạn phải loại bỏ tâm lý ham hư vinh, muốn có được sự thừa nhận của mọi người ra khỏi cuộc sống của bản thân. Không lệ thuộc vào sự thừa nhận của người khác có thể đem đến cho bạn nhiều lợi ích rõ rệt. Khi bạn quá quan tâm đến thái độ của người khác đối với mình thì bạn sẽ tìm mọi cách để có được sự tán thưởng của họ, vì nó Liên quan đến việc chúng ta có hài lòng về bản thân hay không. Ngược lại, nếu bỏ qua thái độ của người khác, chỉ chú ý đến cảm nhận của bản thân thì bạn sẽ phát hiện thấy mình không còn dễ dàng nổi nóng, cũng không còn cảm thấy cô lập, không tìm đủ mọi cách để làm vừa lòng người khác nữa.

Chúng ta mong ước được người khác chấp nhận và tôn trọng, không muốn nghe thấy những lời phê bình, sợ gặp phải sự từ chối. Trong các tình huống thông thường, sự đánh giá của người khác đối với chúng ta càng cao thì chúng ta càng vui mừng. Tuy nhiên, không phải sự thừa nhận, lời khen ngợi của bất cứ người nào cũng đều khiến chúng ta vui mừng; chỉ khi có được sự tán đồng, sự thừa nhận của những người xứng đáng để chúng ta kính trọng, những người mạnh hơn chúng ta mới có thể khiến chúng ta vui mừng.

Không biết đến thoả mãn

Đây là câu Bill Gates thường nói với lớp trẻ. Sở dĩ Bill Gates đạt được những thành công lớn như vậy là bởi vì ông không thoả mãn với những thành tích mà mình đạt được. Ông không ngừng tiến thủ, luôn khích lệ bản thân tiến lên phía trước, cuối cùng đã thực hiện được lý tưởng của mình. Bill Gates là như vậy, North Cleve cũng như vậy.

North Cleve, ông chủ của “Báo Thames” Ở London, khi mỗi tháng chỉ kiếm được 80 bảng, ông cảm thấy không hài lòng về bản thân. Sau này, khi “Báo buổi tối London” và “Báo bưu điện mỗi ngày” thuộc sở hữu của North Cleve, ông vẫn cảm thấy chưa thoả mãn, mãi cho tới khi có được “Báo Thames” ở London, ông mới tạm hài lòng.

Khi đã trở thành ông chủ của “Báo Thames”, North Cleve vẫn không chịu nghỉ ngơi, ông muốn lợi dụng tờ “Báo Thames” để “phê phán sự tham

những của quan chức chính phủ, đánh ngã vài nhân vật trong nội các, lật đổ hoặc ủng hộ vài thủ tướng trong nội các (Louie George và Jas Charles), hơn nữa còn công kích không kiêng nể vào Chính phủ. Do những nỗ lực của ông, hiệu suất làm việc của các cơ quan Nhà Nước đã được tăng lên rất nhiều, ở một góc độ nào đó, ông có vai trò cải cách chế độ của nước Anh”.

North Cleve rất ghét những người tự thỏa mãn với bản thân. Có lần, ông dùng chân bên bàn làm việc của một trợ lý biên tập mà ông chưa từng gặp mặt lần nào và nói chuyện với anh ta:

“Anh đến đây được bao lâu rồi?” “Gần 3 tháng rồi.” - Người trợ lý trả lời.

“Anh cảm thấy thế nào? Anh có thích công việc của mình không? Anh đã quen được với cách làm việc của chúng tôi chưa?”

“Tôi rất thích công việc hiện nay của tôi”.

“Mức lương hiện nay của anh là bao nhiêu?”

“5 bảng một tuần”.

“Anh có hài lòng với tình hình hiện nay không?”

“Rất hài lòng, cảm ơn ông”. “Nhưng có điều anh nên biết, tôi không hy vọng nhân viên của tôi một tuần kiếm được 5 bảng đã cảm thấy thỏa mãn”.

Trên thế giới có không biết bao nhiêu người cả đời chẳng làm được việc gì, vì họ quá dễ dàng cảm thấy thỏa mãn! Tìm được một công việc ổn định, suốt đời chỉ sống với đồng lương ít ỏi, mỗi ngày chỉ toàn làm một công việc giống nhau cho đến khi chết.

Những nhân vật quan trọng không thích những lời tâng bốc của người khác, họ thường tự xét lại bản thân bằng thái độ phê bình, so sánh địa vị của họ hiện nay với tình hình mà họ mong đợi, từ đó khích lệ bản thân không ngừng nỗ lực.

Muốn tiến lên phía trước, chúng ta không được thỏa mãn với vị trí hiện tại. Cảm giác không hài lòng với hiện tại là yếu tố đầu tiên thúc đẩy bạn có những bước đột phá trong cuộc sống.

Tự phụ là ngu ngốc

Bill Gates nói: “Nếu mới có được chút thành công chúng ta đã tỏ ra kiêu ngạo thì đó quả là một điều không tốt. Khi chúng ta cảm thấy hài lòng với

thành công mà bản thân đạt được, nếu có người đến nhắc nhở chúng ta về điều đó thì chúng ta thật là may mắn”.

Franklin không có cha nhắc nhở, bởi vậy, thái độ quá tự phụ của ông khi còn trẻ đã khiến người khác cảm thấy khó chịu. Một hôm, một người bạn đã gọi ông đến và khuyên nhủ. Những lời khuyên đó đã làm thay đổi cuộc đời ông.

“Franklin, anh như vậy là không được đâu” - người bạn nói - “khi người khác có ý kiến không giống anh, anh luôn tỏ thái độ cứng rắn và tỏ ra mình đúng. Thái độ đó của anh khiến người khác cảm thấy rất khó chịu, họ chẳng còn muốn nghe ý kiến của anh nữa. Không phải ngồi cùng anh, bạn bè cảm thấy thoải mái hơn. Anh dường như chẳng có gì là không biết, mọi người không còn gì để nói với anh. Quả thật, chẳng ai muốn nói chuyện với anh bởi họ thấy tốn rất nhiều hơi sức mà chẳng cảm thấy vui vẻ gì. Anh giao thiệp với mọi người với thái độ đó, anh không thích lắng nghe sự lý giải của người khác, điều đó không có lợi cho anh. Anh chẳng học được gì từ người khác, trong khi trên thực tế, những thứ hiện nay anh biết là rất có hạn”.

Franklin nghe xong, từ từ đứng dậy, vừa phủi bụi bám trên người vừa nói: “Tôi thấy thật xấu hổ. Nhưng tôi thực sự muốn tiến bộ”.

“Thế thì việc đầu tiên anh cần phải hiểu là anh thật sự quá ngu ngốc, thậm chí còn ngốc đến nỗi chẳng còn cả lòng tự trọng nữa”.

Tuy bị đả kích nhưng ông đã hạ quyết tâm từ bỏ sự kiêu ngạo. Tiếp theo, ông tiến hành tự nói chuyện với bản thân. Mục tiêu mới mà ông phải nghiên cứu chính là bản thân ông. Ông phải trở thành một người mới từ những thứ đã gần như không còn hy vọng.

Franklin ban đầu là một người bình thường nhưng tự phụ, sau này ông lại trở thành một nhân vật vĩ đại và được rất nhiều người yêu mến. Ông không những đã làm cho thế hệ đương đại rất nhiều việc mang tính xây dựng mà còn có ảnh hưởng rất lớn đến thế hệ sau này.

Nếu người bạn đó không nói với ông những lời chỉ bảo nghiêm khắc, thúc đẩy ông thay đổi, trở nên khiêm tốn thì sau này ông sẽ như thế nào, chẳng cần nói, chúng ta cũng có thể đoán ra. Nhờ sự góp ý thẳng thắn của bạn, từ sau lần đó, ông đã hoàn toàn thay đổi, trở thành một người khác. Trước ông

kiêu ngạo, tự phụ về tài năng của mình thì sau đó ông chỉ còn quan tâm đến việc phát triển tương lai, nỗ lực biến mình trở thành người có ích.

Để thay đổi bản thân giống như Franklin không phải là một việc khó, điểm quan trọng nhất là phải hiểu rằng, khiêm tốn là điều kiện tất yếu để phát triển, tính tự phụ khoác lác chỉ cản trở sự tiến bộ của con người mà thôi.

Bạn phải nhớ điều này: những việc mà bạn sẽ phải làm quan trọng hơn rất nhiều so với những việc mà bạn đã làm. Giá trị của quá khứ chính là ở chỗ nó có thể giúp gì trong tương lai của bạn. Người khác sở dĩ nghe bạn kể về những câu chuyện quá khứ của bạn vì họ muốn thể hiện sự đồng tình với bạn hoặc muốn rút ra một số kinh nghiệm từ những câu chuyện đó. Ngoài ra, họ không mấy quan tâm đến những việc mà bạn đã làm. Nếu bạn chỉ nói đến những thành tựu của mình, họ không những không hứng thú mà ngược lại, còn cảm thấy chán ghét.

Lời khuyên thứ ba: Đừng hy vọng không làm mà được hưởng

Một người mới tốt nghiệp trung học như bạn không thể kiếm được 40.000 USD một năm. Bạn không thể trở thành phó tổng của một công ty, có xe ô tô lắp máy điện thoại, cho đến khi bạn giành được chức vụ đó và chiếc xe đó.

Thành công không tự tìm đến bạn

Bill Gates nói: “Bạn có thể khiến cho thành công trở thành một bộ phận cấu thành cuộc sống của bạn, bạn có thể làm cho lý tưởng của ngày hôm qua trở thành sự thực của ngày hôm nay. Tuy nhiên, bạn không thể chỉ dựa vào hy vọng cầu nguyện mà phải bắt tay vào làm thì mới có thể thực hiện được lý tưởng của mình. Trên đời này không có bữa ăn trưa miễn phí”.

Có một cô gái người Mỹ tên là Silvia, bố của cô là bác sỹ khoa chỉnh hình nổi tiếng ở Boston, mẹ cô là giáo sư giảng dạy tại một trường đại học danh tiếng. Gia đình giúp đỡ và ủng hộ cô rất nhiều. Cô hoàn toàn có cơ hội để thực hiện lý tưởng của mình. Bắt đầu từ khi học trung học, cô luôn mơ ước trở thành người dẫn chương trình truyền hình. Cô nhận thấy mình có khả năng về mặt này, bởi gặp cô, bất cứ ai cũng muốn làm quen và nói chuyện với cô. Cô biết cách khiến cho người khác nói ra những điều họ giấu trong lòng. Bạn bè gọi cô là “bác sỹ tinh thần thân thiết”.

Cô thường nói rằng: “Chỉ cần có người cho tôi một cơ hội để lên truyền hình, tôi tin rằng nhất định tôi sẽ thành công”.

Tuy nhiên, để đạt được lý tưởng đó, cô ấy đã làm những gì? Cô ấy chẳng làm gì cả, chỉ đợi điều kỳ diệu xuất hiện, hy vọng trong chớp mắt có thể trở thành người dẫn chương trình truyền hình.

Silvia chờ đợi một cách không thiết thực, kết quả là chẳng có sự kỳ diệu nào xuất hiện.

Chẳng ai đi mời một người không có kinh nghiệm đảm nhiệm việc dẫn chương trình truyền hình. Hơn nữa, người phụ trách chương trình cũng chẳng muốn ra ngoài tìm người, ngược lại, toàn là người khác đến tìm họ.

Một cô gái khác tên là Cindy lại thực hiện được lý tưởng của Silvia, trở thành người dẫn chương trình truyền hình nổi tiếng. Cindy không chờ đợi cơ hội xuất hiện. Cô không có nguồn kinh tế vững chắc như Silvia, bởi vậy, ban ngày cô đi làm, tối đến lại theo học khoa nghệ thuật múa tại trường đại học. Sau khi tốt nghiệp, cô bắt đầu tìm việc, cô đã tìm đến tất cả các đài truyền hình và phát thanh tại Los Angeles. Nhưng ở các nơi cô đều nhận được câu trả lời tương tự: “Nếu không phải là người đã có vài năm kinh nghiệm thì chúng tôi không nhận”.

Tuy vậy, cô không lùi bước, cũng không ngồi đợi cơ hội đến mà chủ động tìm kiếm cơ hội. Suốt mấy tháng liền, cô đọc rất kỹ các tạp chí về phát thanh truyền hình, cuối cùng cũng thấy một quảng cáo tuyển người. Một đài truyền hình nhỏ tại bang North Dakota tuyển một nhân viên nữ dẫn chương trình dự báo thời tiết.

Với cô, miễn bắc có ánh mặt trời hay không, có tuyết rơi hay không đều không quan trọng, cô chỉ hy vọng tìm được một công việc có liên quan đến truyền hình! Không bỏ lỡ cơ hội này, cô lên đường đến bang North Dakota.

Cindy làm việc ở đó 2 năm, tiếp đó cô tìm được một công việc ở đài truyền hình Los Angeles. Trải qua 5 năm làm việc, cuối cùng cô cũng được cất nhắc, trở thành người dẫn chương trình truyền hình chuyên nghiệp. Cách suy nghĩ của người thất bại là Silvia và quan điểm của người thành đạt là Cindy đi theo hai hướng hoàn toàn trái ngược. Điểm khác nhau của họ là ở chỗ, trong 10 năm, Silvia luôn chỉ ngồi chờ đợi cơ hội và thời gian vẫn cứ trôi đi. Còn Cindy thì lựa chọn hành động. Đầu tiên, cô hoàn thiện bản thân, tiếp đó, trải qua rèn luyện ở bang North Dakota và tích lũy được khá nhiều kinh nghiệm ở Los Angeles. Sau cùng, cô đã thực hiện được lý tưởng của mình.

Những người thất bại khi nhắc đến thành công của người khác thì luôn nói rằng: “Số họ may mắn”. Những người này không lựa chọn hành động, họ chỉ biết chờ đợi, mong một ngày nào đó mình sẽ gặp may. Họ coi thành công là một vận may từ trên trời rơi xuống một cách ngẫu nhiên. Ngược lại, những người thành đạt luôn bận rộn với việc phấn đấu, họ không dựa vào vận may mà tập trung vào việc giải quyết các vấn đề, làm tốt các công việc.

Thành công đến từ những nỗ lực tích cực

Thành công đến từ những nỗ lực tích cực của chính bạn chứ không bao giờ đến một cách ngẫu nhiên. Có một số người cho rằng, “chỉ cần nghĩ tới thành công thì thành công sẽ đến”. Đây là suy nghĩ sai lầm. Để thành đạt trong sự nghiệp hay trong học tập, một người mỗi ngày phải làm một số việc gì đó. Nếu bạn tìm hiểu về những người thành đạt thì họ sẽ nói với bạn rằng, thành công đến từ những nỗ lực làm việc kiên trì không ngơi nghỉ.

So với những người bình thường, những người thành đạt có khả năng chịu đựng gian khổ, nỗ lực, phấn đấu nhiều hơn, họ cũng làm việc nhiều hơn những người khác.

Nếu anh ta là một nhà khoa học thành đạt thì để giành được thành công, anh ta nhất định phải bỏ ra nhiều công sức lao động, phải trải qua biết bao nhiêu thất bại. Không ai là ngoại lệ, chẳng có người thành đạt nào lại không phải lao động vất vả.

Newton là một nhà khoa học xuất sắc của thế giới. Khi có người hỏi ông rằng ông đã dùng phương pháp nào để có được những phát hiện phi thường như vậy, ông đều trả lời một cách thành thực rằng: “Tôi luôn suy nghĩ về chúng”. Có một lần, Newton đã nói về phương pháp nghiên cứu của ông như sau: “Tôi luôn nghĩ về những vấn đề nghiên cứu, suy đi nghĩ lại, dần dần, những chấm sáng xuất hiện từng chút từng chút một, cuối cùng đã biến thành dải ánh sáng”. Giống như những người thành đạt và nổi tiếng khác, Newton đã không ngừng phấn đấu, chuyên tâm, kiên trì nghiên cứu để đạt được những thành tựu vĩ đại. Nghiên cứu này nối tiếp nghiên cứu khác, đó là niềm vui và sự nghỉ ngơi của ông. Newton từng nói: “Nếu nói rằng tôi có cống hiến gì cho công chúng thì đó chính là sự nỗ lực và năng lực tư duy”.

Rèn luyện được thái độ làm việc tích cực là một việc vô cùng quan trọng. Một khi có được phẩm chất lao động không ngại khó khăn, vất vả, dám nghĩ dám làm, kiên trì tới cùng thì dù chúng ta làm việc gì, trong cuộc cạnh tranh chúng ta đều có thể giành được thắng lợi. Cho dù làm một việc đơn giản nhất, bạn cũng không thể thiếu được phẩm chất này.

Crawley, Tổng giám đốc Cục đường sắt Trung ương Newyork trước đây, từ năm 12 tuổi đã làm rất nhiều công việc mà những người cùng lứa tuổi với ông không làm nổi, bởi vậy, ông đã luôn vượt lên khỏi những sự kỳ vọng của mọi người đối với mình, ông không bị động chờ đợi mà luôn chủ động

tìm việc để làm. Ban đầu, ông chỉ là một cậu bé đưa thư, buổi tối cố gắng giành thời gian theo học điện báo.

Lẽ ra ông có thể làm một công việc gì đó trên tàu hỏa, nhưng ông cảm thấy học điện báo sẽ giúp ích cho mình hơn. Ông không chỉ học điện báo mà còn học hỏi các kiến thức khác về đường sắt.

Bill Gates cho rằng, vượt qua những việc mà người khác hy vọng bạn làm được là một điều rất đáng giá, giúp bạn mở rộng tầm mắt đối với nghề nghiệp của mình. Nếu chỉ làm phần việc của mình như một cỗ máy, bạn sẽ không thể hiểu một cách toàn diện về nghề nghiệp mình đang theo đuổi.

Hành động để thực hiện ước mơ

Cuộc sống luôn có nhiều lý tưởng và mơ ước. Giả sử bạn có được tất cả những mơ ước đó, thực hiện được tất cả những lý tưởng, hoàn thành được tất cả các kế hoạch, thì những thành tựu trong sự nghiệp của bạn không biết sẽ to lớn như thế nào, số mệnh của bạn không biết sẽ vĩ đại ra sao! Tuy vậy, không ít người có mơ ước nhưng lại không bao giờ biết nắm lấy, có lý tưởng nhưng không thực hiện, có kế hoạch nhưng không chịu bắt tay vào làm, cuối cùng làm tan biến tất cả.

Trong thần thoại Hy Lạp, nữ thần trí tuệ Athena một hôm đột nhiên thoát ra từ trong đầu của Jupiter. Những lý tưởng cao nhất, sáng tạo lớn nhất, mơ ước vĩ đại nhất của con người cũng giống như Athena, vào một giây phút nào đó đột nhiên được nảy ra một cách sáng rõ và đầy sức mạnh trong đầu óc chúng ta.

Mỗi ngày chúng ta đều có những công việc cụ thể, mới mẻ, công việc của từng ngày là không giống nhau. Thói quen kéo dài thời gian thực hiện sẽ gây cản trở cho công việc. Sự thận trọng quá mức và sự thiếu tự tin đều không có lợi cho công việc. Phải giải quyết những công việc tồn đọng trước đó, chúng ta sẽ cảm thấy không được thoải mái; những việc có thể được thực hiện một cách vui vẻ, dễ dàng lúc đầu, sau khi để kéo dài vài ngày có thể sẽ trở nên đáng ghét và khó khăn.

Cuộc đời mỗi người luôn có rất nhiều cơ hội, nhưng đều chỉ lướt qua rồi lại ra đi. Nếu khi cơ hội đến mà chúng ta không biết nắm lấy, cơ hội sẽ vĩnh viễn mất đi. Có kế hoạch mà không thực hiện, kế hoạch sẽ tan biến. Ngược lại, nỗ lực thực hiện kế hoạch sẽ giúp tăng cường khả năng của chúng ta.

Một ý tưởng, một quan niệm sinh động và mãnh liệt đột nhiên lóe lên trong đầu một tác giả, khiến ông ta muốn cầm lấy bút, ghi lại ý tưởng, quan niệm sinh động đẹp đẽ đó.

Nhưng lúc đó, vì có đôi chút bất tiện, ông ta đã không ngay lập tức ghi lại. Ý tưởng đó không ngừng thúc giục, trở nên sống động trong đầu ông, tuy vậy, cuối cùng ông vẫn không cầm bút. Sau đó, ý tưởng dần trở nên mơ hồ, nhạt dần rồi cuối cùng mất hẳn!

Có rất nhiều người sở dĩ đạt được thành công chính là vì họ dám nghĩ dám làm. Chỉ như vậy mới có thể giành được thành công, Hammer là một người như thế.

Năm 1956, Hammer lúc đó 58 tuổi, là chủ của công ty dầu khí phương Tây, bắt đầu kinh doanh dầu khí quy mô lớn. Dầu khí là ngành mang lại nhiều lợi nhuận nhất, cũng chính vì lý do này, cạnh tranh diễn ra vô cùng khốc liệt. Hammer lần đầu bước vào lĩnh vực dầu khí, muốn lập nên vương quốc dầu khí của riêng mình, ông sẽ phải đối mặt với những rủi ro vô cùng lớn trong cạnh tranh.

Vấn đề đầu tiên mà ông gặp phải là vấn đề nguồn dầu khí. Năm 1960, bang Texas, nơi có sản lượng dầu khí chiếm 30% tổng sản lượng dầu khí của Mỹ bị một số công ty dầu khí lớn lũng đoạn, Hammer không thể chen chân vào; còn Saudi Arabia lại là lãnh địa của công ty dầu khí Action, Hammer cũng khó có thể nhúng tay vào. Vậy phải làm thế nào để giải quyết vấn đề nguồn dầu? Năm 1960, sau khi bỏ ra 10 triệu USD để thăm dò địa chất mà không thu được kết quả gì, Hammer quyết định mạo hiểm thực hiện ý kiến của một nhà địa chất trẻ tuổi: Phía Đông San Francisco là khu vực mà công ty dầu khí Dusco đã bỏ đi, có thể đang ẩn chứa nguồn khí thiên nhiên phong phú, nhà địa chất trẻ tuổi đề nghị công ty dầu khí phương Tây của Hammer thuê lại khu đó. Hammer lại một lần nữa tìm cách gom được một khoản tiền lớn, đầu tư vào công trình mạo hiểm này. Khi khoan đến độ sâu 860 foot, họ đã khoan được mỏ khí thiên nhiên lớn thứ hai ở California, dự tính giá trị vào khoảng 200 triệu USD.

Thành công của Hammer đã nói với chúng ta: dám nghĩ dám làm, dám thử thì mới giành được thành công.

Không thử mà thất bại không bằng thử rồi thất bại, không chiến đấu mà thất bại là biểu hiện của sự nhu nhược và cực đoan. Muốn trở thành người thành

đạt, bạn phải có sự kiên cường, lòng dũng cảm và sự mưu trí. Đương nhiên, dám mạo hiểm không có nghĩa là cứ phải đi theo con đường nguy hiểm, dũng khí dám mạo hiểm và sự mưu trí phải được xây dựng trên cơ sở phân tích một cách khoa học hiện thực khách quan. Thuận theo quy luật khách quan, cộng thêm những nỗ lực chủ quan, cố gắng giành lấy lợi ích từ trong sự mạo hiểm, đó chính là tố chất mà một người thành đạt cần phải có.

Lười nhác là kẻ thù lớn nhất của thành công

Một điều rõ ràng: lười nhác là kẻ thù lớn nhất của thành công, bởi vì những kẻ lười nhác luôn muốn sự nhàn hạ, gặp một chút nguy hiểm đã sợ hãi, ngoài ra, những người này không có tinh thần chịu đựng gian khổ, luôn chỉ trông chờ vào vận may. Ngược lại, những người làm nên sự nghiệp lớn không tin vào sự ngẫu nhiên mà tin tưởng rằng, cần cù phấn đấu nhất định sẽ gặt hái được thành công. Họ quan niệm, “cần cù phấn đấu là vàng”.

Bill Gates nói: “Lười nhác, thích an nhàn, ghét lao động là nguồn gốc của mọi tội ác, sự lười nhác sẽ thôn tính linh hồn con người; giống như bụi bặm có thể làm gỉ sắt, sự lười nhác có thể hủy diệt con người, thậm chí cả một dân tộc”.

Đối với bất kỳ ai, sự lười nhác đều là một kiểu sa đọa có tính hủy diệt. Vì lười nhác, con người không muốn trèo qua ngọn núi nhỏ. Vì lười nhác, con người không muốn chiến thắng những khó khăn mà họ hoàn toàn có khả năng chiến thắng.

Bởi vậy, những người bản tính lười nhác thì không thể trở thành người thành đạt trong xã hội. Thành công sẽ chỉ đến với những người cần cù lao động.

Roseau, một nhà triết học nổi tiếng đã chỉ ra: “Hạnh phúc chân chính sẽ không bao giờ đến với những người mà cả tinh thần và chân tay đều không hoạt động, hạnh phúc chỉ có ở trong sự lao động vất vả và trong những giọt mồ hôi lóng lánh”. Chỉ có lao động mới có thể sáng tạo ra cuộc sống, đem đến cho con người niềm vui và hạnh phúc. Một nhà thông thái đã cho rằng lao động là phương thuốc tốt nhất để chữa trị các chứng bệnh của con người.

Thực hiện những ý tưởng sáng tạo của mình

Bill Gates từng chỉ ra, tuy hành động không phải lúc nào cũng đem lại kết quả khiến người ta hài lòng, nhưng nếu không hành động thì kết quả mà họ có được chắc chắn không thể khiến họ hài lòng. Bởi vậy, muốn đạt được thành công, nhất thiết bạn phải bắt đầu bằng hành động.

Hành vi của một người ảnh hưởng đến thái độ của anh ta, hành động có thể đem về sự báo đáp, cũng có thể đem lại niềm vui. Thông qua làm việc chăm chỉ, bạn có được niềm vui và sự hài lòng, đó là điều mà bạn không thể có được bằng các phương pháp khác. Nói như vậy tức là nếu muốn tìm kiếm niềm vui, phát huy tiềm năng, muốn giành được thành công thì bạn phải tích cực hành động, toàn tâm toàn lực vì mục đích của mình.

Mỗi ngày không biết có bao nhiêu người đã phải hủy bỏ những ý tưởng mới mà họ phải vất vả mới có được chỉ vì họ không dám thực hiện. Một thời gian sau, những ý tưởng đó sẽ trở lại và giày vò họ.

Nên nhớ: Phải thực hiện những ý tưởng sáng tạo của bạn một cách thiết thực để phát huy giá trị của nó, cho dù ý tưởng sáng tạo đó hay như thế nào, nếu không đích thân thực hiện, biến nó thành sự thực thì bạn sẽ không bao giờ có được thành công.

Câu nói đáng buồn nhất trong cuộc đời chính là: “Lẽ ra lúc đó tôi nên làm như thế, nhưng tôi đã không làm”. Bạn thường xuyên nghe thấy có người nói: “Nếu năm đó tôi bắt đầu làm việc đó thì đã sớm phát tài rồi!” Một ý tưởng sáng tạo bị mất trong thời kỳ phôi thai khiến người ta tiếc nuối và mãi mãi không thể quên. Nếu bắt tay vào thực hiện thì rất có khả năng sẽ đem đến một kết quả khiến họ vô cùng hài lòng.

Chỉ có hành động mới có thể sản sinh ra kết quả. Có rất nhiều người nói rằng: “Thành công bắt đầu từ cách nghĩ, tuy nhiên, nếu chỉ có cách nghĩ mà không có hành động cụ thể thì không thể thành công được.

Bạn phải nghiên cứu xem những người thành đạt mỗi ngày họ làm những việc gì, nếu bạn có thể làm được như họ thì nhất định bạn sẽ thành công.

Một nhân viên nghiệp vụ muốn thành công trong công việc, anh ta bắt buộc phải đi gặp rất nhiều khách hàng, nếu anh ta không biết nhân viên nghiệp vụ xuất sắc nhất một ngày gặp bao nhiêu khách hàng thì anh ta chẳng thể có được cơ hội thành công; Nếu anh ta không thể làm được những việc mà một

nhân viên nghiệp vụ xuất sắc có thể làm thì anh ta sẽ không thể nâng cao được thành tích của mình.

Người thành đạt luôn làm nhiều việc hơn những người bình thường, khi một người bình thường từ bỏ thì họ lại tiếp tục tìm kiếm khách hàng tiếp theo; họ sẽ tìm mọi cách có thể để thuyết phục khách hàng.

Họ luôn tìm kiếm phương pháp để hoàn thiện bản thân và tìm kiếm nguyên nhân khách hàng không mua hàng. Họ không ngừng hoàn thiện hành vi, thái độ, cử chỉ và nhân cách của mình; họ luôn hy vọng biết được nguyên nhân tại sao người ta mua hay không mua hàng của họ, họ luôn hy vọng có thêm sức sống, có thêm sức hành động.

Muốn trở thành một người thành đạt, bạn bắt buộc phải tích cực hành động, tích cực phấn đấu. Người thành đạt luôn là người hành động, không những thế, họ luôn bắt tay vào thực hiện ngay chứ không bao giờ đợi đến khi “nước đến chân mới nhảy”. Sau một ngày gắng sức để làm việc, ngày hôm sau họ lại tiếp tục làm, không ngừng nỗ lực, thất bại thì tiếp tục nỗ lực, lại thất bại và nỗ lực, cứ thế cho đến khi thành công.

Người thành đạt khi gặp phải vấn đề luôn bắt tay vào giải quyết ngay. Họ không lãng phí thời gian vào việc tức giận, bởi vì nóng giận không thể giải quyết được vấn đề mà chỉ làm tăng thêm sự lo lắng và lãng phí thời gian. Khi người thành đạt bắt đầu tập trung sức lực để hành động, họ sẽ trở nên hứng khởi, hăng hái tìm kiếm phương pháp để giải quyết vấn đề.

Người thất bại luôn luôn suy nghĩ đến những “giả dụ, như thế nào” của họ, bởi vậy, cuộc đời của họ trôi qua trong những “giả dụ” và “như thế nào”, cuối cùng họ chẳng làm được việc gì.

Đừng mong chờ vào sự xoay chuyển của thời thế, cũng đừng vì không đợi được cơ hội đến với mình mà cáu giận, tủi thân. Hãy bắt đầu làm từ những việc nhỏ, phải hành động để giành lấy thắng lợi.

Ngay từ bây giờ, đừng tiếp tục nói mình “xui xẻo”. Đối với người thành đạt, bèn bỉ phấn đấu đồng nghĩa với vận may. Chỉ cần chuyên tâm làm tốt công việc hiện tại của mình, kiên trì tới khi hoàn thành công việc, vận may sẽ tự đến. Than thân trách phận không thể giúp thay đổi số phận, nó chỉ khiến cho cơ hội giành được thành công của bạn bị mất đi. Muốn “có được thời điểm tốt, địa điểm tốt” bạn phải tìm được một công việc có thể khiến

bản thân “liều” một phen, sau đó nỗ lực thực hiện. Vận may không phải là ngẫu nhiên, chỉ cần nỗ lực phấn đấu, lập tức hành động, chắc chắn thần may mắn sẽ đến với bạn.

Không được do dự

Trước khi hành động, rất nhiều người thấp thỏm lo âu, tỏ ra do dự. Trong tình huống này, trước tiên bạn phải tự hỏi mình: “Tôi sợ cái gì? Tại sao tôi lại do dự?”

Không nên viện cớ rằng người khác có quan hệ, có tiền, đương nhiên họ sẽ thành công; người khác thành công là vì họ có được cơ hội, còn mình thì không... Đó đều là lý do khiến bạn duy trì tình hình hiện tại. Thực ra, nguyên nhân căn bản là vì bạn chẳng có mục đích gì, chẳng có dũng khí, bạn là kẻ nhát gan, bạn chẳng dám bước những bước đầu tiên để đến với thành công, bạn chỉ biết rằng thành công không thuộc về bạn.

Bill Gates nói: “Nếu cả đời chỉ cầu sự bình an, không bao giờ theo đuổi những mục tiêu cao hơn, không dám giang rộng cánh bay lên, như thế thì cuộc đời chẳng còn có ý nghĩa gì”.

Người thành đạt luôn từ chối những đường ranh giới đã được vẽ ra, họ thách thức với tất cả những gì được xem là truyền thống. Họ phát huy sức tưởng tượng của mình, phá vỡ những mô tuýp cũ, làm cho lòng tin của bản thân đạt đến sự thăng hoa. Barton từng nói với thuộc hạ của mình rằng: “Khi làm một việc gì, đầu tiên phải dự tính trước rồi mới mạo hiểm, điều này hoàn toàn khác với việc liều lĩnh, làm bừa”.

Chúng tôi không khuyên bạn nóng vội làm việc, coi những hành động kỳ quái là những hành vi sáng tạo, vấn đề chúng ta bàn đến ở đây là sự dũng cảm mở mang trí tưởng tượng của bản thân.

Đây là một chuẩn mực của cuộc sống, tại thời điểm bạn ngừng lớn lên, đó cũng là lúc bạn bắt đầu chết đi. Nếu trong kinh doanh, bạn chỉ làm những việc giống nhau mà không có sự thay đổi thì bạn sẽ bị phá sản. Nếu hành vi của chúng ta cũng giống như tổ tiên chúng ta thì sẽ không có quá trình tiến hóa. Thế giới sẽ lướt qua bạn - nó chỉ mở cánh cửa đến với cuộc sống cho những ai không ngừng vượt lên hoàn cảnh hiện tại.

Khi đối mặt với một vấn đề dường như không thể giải quyết được, trước tiên bạn nên nghiên cứu nó. Khi vẫn không tìm được cách giải quyết, hãy mở rộng khả năng tưởng tượng của bản thân, tức là nghĩ ra hình tượng cụ thể của một sự vật không ở trước mắt.

Đừng để những trở ngại khiến bạn gục ngã, phải luôn luôn dám nghĩ dám làm.

Hành động có thể giúp con người đi đến thành công, hầu hết mọi người đều biết điều này, nhưng khi phải đối mặt với hành động thì họ lại luôn do dự, không dám tiến lên. Những người “thùng rỗng kêu to” như vậy không phải là số ít.

Do tâm lý cứ hành động là nghĩ đến thất bại, con người sợ phải hành động. Tâm lý lo sợ này sẽ hủy hoại sự tự tin của bạn, khóa chặt tiềm năng của bạn, trói chặt chân tay bạn, khiến bạn do dự khi hành động.

Đối diện với sự thay đổi, con người ít nhiều đều có cảm giác bất an và lo lắng, được tạo nên do sự sợ hãi mạo hiểm. Hành động có nghĩa là mạo hiểm, bởi thế mới có sự nhìn trước ngó sau, kéo dài và chờ đợi... nhất là khi tình hình trở nên nghiêm trọng, theo thói quen, họ sẽ bảo toàn bản thân, không phải là suy nghĩ để phát huy tiềm lực bản thân mà là tập trung sự chú ý vào vấn đề làm thế nào để giảm thiểu được tổn thất của bản thân. Bởi vậy, hành động có thể nói là một loại tâm thái. Những trở ngại chỉ có thể được giải quyết trong quá trình hành động.

Hành động là phương thuốc duy nhất để điều trị “chứng bệnh sợ hành động”. Cứ hành động trước, trong khi hành động tiến hành điều chỉnh, điều tra, đó mới là phương pháp tốt nhất để xóa bỏ các rào cản về tâm lý. Những rào cản của hành động xét cho cùng chính là rào cản về tâm lý.

Nếu trở ngại về tâm lý xã giao nhiều, bạn sẽ trở nên yếu đuối. Nếu sợ phát biểu ở chỗ đông người, bạn nhất định phải cố gắng tìm cơ hội để phát biểu, đó là cách vượt qua nỗi sợ hãi. Phương pháp đơn giản và hiệu quả nhất để không còn do dự sợ hãi và trở nên quyết đoán là đừng suy nghĩ quá nhiều, cần bắt tay vào hành động, phá bỏ logic và thói quen tư duy cũ của bản thân, đi bước đi đầu tiên.

Grogan chỉ ra: “Bất luận là làm việc gì, khi bắt đầu, điều quan trọng nhất là không được để những người thích phản đối làm hỏng lý tưởng của bạn”.

Một nghiên cứu của Đại học Stamford cũng chỉ ra rằng, một hình ảnh nào đó trong não bộ con người cũng kích thích vào hệ thống thần kinh của con người giống như những hình ảnh thực tế. Ví dụ, khi một người chơi golf đánh bóng, khi họ tự yêu cầu mình không được để bóng rơi xuống hồ nước, trong não họ luôn luôn xuất hiện hình ảnh quả bóng rơi xuống nước, và kết quả là quả bóng thực sự rơi xuống nước. Nghiên cứu này từ một phương diện khác đã chứng minh “Tâm thái Warena”.

Napoleon đã từng nói: “Cứ chiến đấu trước, sau đó xem kết quả”. Chỉ có bắt tay vào hành động mới có thể thoát khỏi búa rìu của dư luận, bởi vì “trên thế giới này, những người thích phản đối quá nhiều, họ lúc nào cũng có thể đưa ra hàng nghìn lý do cho rằng, lý tưởng của bạn không thể thực hiện được. Bạn nhất định phải kiên trì lập trường, tin tưởng vào năng lực của mình, nỗ lực thực hiện lý tưởng của bản thân”.

Chỉ cần nhận rõ con đường mình phải đi, xác lập rõ mục tiêu của cuộc đời, bạn hãy “đi theo con đường của bạn, cứ để cho bọn họ nói”. Hướng đến mục tiêu, kiên định tiến lên phía trước, chắc chắn bạn sẽ đến được bến bờ của thành công.

Khắc phục sự kéo dài

Làm việc gì, chỉ nói thì không đủ, quan trọng là phải hành động. Khi trao đổi với nhân viên về con đường thành công của mình, Bill Gates đã nói: “Tôi phát hiện ra, nếu tôi phải hoàn thành một công việc nào đó, tôi sẽ ngay lập tức bắt tay vào làm, chỉ nói không thì chẳng thể làm được việc gì”.

Thành công lớn nhất không thể là của những người chỉ giỏi nói khoác, cũng không thể là của những người luôn tưởng tượng mọi thứ quá hoàn mỹ, mà là của những người biết làm việc đến nơi đến chốn.

Chỉ cần nhiệt tình trong công việc, là người có tâm, cùng với sự nỗ lực, bất cứ ai cũng sẽ có được thành công và địa vị mình mong muốn. Xuất thân nghèo khó, địa vị thấp kém không có nghĩa là không thể làm nên việc gì, bởi năng lực mới là quan trọng, suy nghĩ chân thực mới là đáng quý.

Sự kéo dài là kẻ thù của hành động, cũng là kẻ thù của thành công, biến những lý tưởng tốt đẹp của chúng ta thành ảo tưởng, làm chúng ta mất đi ngày hôm nay và vĩnh viễn sống trong sự chờ đợi ngày mai, lâu dần chúng ta sẽ hình thành tính lười nhác, thái độ do dự, mâu thuẫn và mãi mãi trở

thành kẻ lạc hậu, thất bại, suốt ngày chỉ biết than thân trách phận. Cuộc sống giống như một ván cờ, đối thủ của bạn là thời gian, nếu bạn do dự trước khi hành động, hoặc kéo dài không hành động, bạn sẽ thua trong ván cờ này. Đối thủ của bạn không cho phép bạn được do dự.

Dưới đây là cách khắc phục sự kéo dài của Bill Gates, mời các bạn tham khảo:

1. Làm một người chủ động. Phải dám thực hiện, làm một người thực sự đang làm việc, không được làm một người không làm việc.
2. Đừng đợi đến khi mọi thứ đã đầy đủ rồi mới làm, chẳng bao giờ có việc gì là hoàn mỹ tuyệt đối. Phải dự kiến rằng trong quá trình hành động nhất định sẽ gặp phải khó khăn, khi gặp khó khăn phải lập tức giải quyết.
3. Bản thân ý kiến sáng tạo không thể đem lại thành công, chỉ khi nào thực sự bắt tay vào thực hiện thì ý kiến sáng tạo mới có giá trị.
4. Dùng hành động để khắc phục sự lo sợ, đồng thời tăng cường sự tự tin. Sự việc gì thì làm việc đó, nỗi lo sợ của bạn sẽ tự mất đi.
5. Tự khích lệ tinh thần của bản thân, đừng ngồi chờ, hãy chủ động lên.
6. Những cách nói như “hiện nay”, “ngày mai”, “tuần sau”, “tương lai” cũng có nghĩa là “chẳng bao giờ có thể làm được”, cần phải trở thành người kiêu “tôi sẽ đi làm ngay bây giờ”.
7. Bắt đầu làm việc ngay lập tức. Không nên lãng phí thời gian vào các công tác chuẩn bị.
8. Thái độ phải chủ động tích cực, làm một nhà cải cách.

Phải dũng cảm, chủ động cải thiện hoàn cảnh hiện tại; chủ động đảm nhiệm nghĩa vụ làm việc, chứng minh cho mọi người thấy bạn có năng lực và quyết tâm để thành công.

Phân tích mục tiêu, tiến hành từng bước

Có một số người tự cho rằng bản thân có thể một bước đạt đến thành công, nên luôn mơ tưởng “nhất cử thành danh” - ngay lập tức có thể trở thành một người thành đạt. Trên thực tế, đây là một điều không thể. Một là, do năng lực của bạn không đáp ứng được; hai là, để làm nên sự nghiệp lớn bắt buộc phải trải qua một quá trình cọ xát rèn luyện lâu dài. Bởi vậy, những người thực sự làm nên nghiệp lớn, xuất sắc trong việc làm chủ tình thế, có con mắt nhìn bao quát đại cục đều bắt đầu làm từ những việc nhỏ.

Có người nói, khi lớn lên muốn trở thành một nhân vật vĩ đại, mục tiêu này là không cụ thể. Mục tiêu phải cụ thể, ví dụ như: Bạn muốn học giỏi tiếng Anh, vậy bạn phải đặt ra mục tiêu, mỗi ngày phải học thuộc 10 từ mới, 1 bài luận. Yêu cầu bản thân trong vòng 1 năm phải đọc được sách báo bằng tiếng Anh; do mục tiêu mà bạn đặt ra rất cụ thể, đồng thời lại có thể thực hiện từng bước, mục tiêu sẽ dễ dàng đạt được. Có người đã từng thực hiện một thí nghiệm như sau: ông ta chia mọi người ra thành hai tổ, vóc dáng của mọi người trong hai tổ đều sần sần như nhau và yêu cầu họ nhảy cao. Trước tiên, cả hai tổ cùng nhảy qua mức 6 foot, sau đó ông nói với một tổ rằng: “Các anh có thể nhảy qua mức 6,5 foot” và nói với tổ kia rằng: “Các anh có thể nhảy được cao hơn”, rồi để họ lần lượt nhảy. Kết quả là, các thành viên của tổ có mục tiêu cụ thể là 6,5 foot đều nhảy được rất cao; còn tổ kia, do không có mục tiêu cụ thể nên đa số thành viên chỉ nhảy qua được mức hơn 5 foot một chút, rất ít người có thể nhảy qua được mức 6,5 foot. Nguyên nhân do đâu? Đó là vì tổ thứ nhất có mục tiêu cụ thể.

Với những người có cơ sở nền tảng vững chắc, thành công họ đạt được rất bền vững. Ngược lại, những người không có nền tảng, thành công của họ giống như bong bóng xà phòng, rất dễ mất đi.

Johan là một người bán hàng có thành tích xuất sắc, nhưng anh ta luôn muốn được đứng trong hàng ngũ những người bán hàng có thành tích cao nhất. Tuy vậy, đó chỉ là mong muốn chứ anh ta chưa bao giờ thực sự cố gắng để đạt được. Mãi cho tới ba năm sau, một hôm, anh ta nhớ đến một câu nói: “Nếu làm cho nguyện vọng trở nên rõ ràng thì sẽ có ngày thực hiện được”.

Thế là ngay tối hôm đó, anh ta bắt đầu đặt ra cho bản thân bảng thành tích mà mình hy vọng đạt được, sau đó từng bước thực hiện, ở đây nâng lên 5%, ở kia nâng lên 10%, kết quả là số lượng khách hàng đã tăng lên 20%, thậm

chí còn cao hơn. Điều này đã kích thích lòng nhiệt tình của Johan. Từ đó, dù gặp phải tình huống nào, vụ làm ăn nào, anh ta đều đặt ra con số cụ thể làm mục tiêu, đồng thời hoàn thành trong vòng 1 đến 2 tháng.

“Tôi nhận ra, mục tiêu càng rõ ràng thì càng thấy tự tin và quyết tâm rằng bản thân sẽ đạt được mục tiêu đó”. Johan nói, kế hoạch của anh ta bao gồm “địa vị mà tôi muốn đạt được, thu nhập mà tôi muốn đạt được, năng lực mà tôi muốn có”. Sau đó, anh ta chuẩn bị đầy đủ các bài phỏng vấn, nỗ lực tích lũy các kiến thức nghiệp vụ, đến cuối năm thứ nhất, anh ta đã lập được một kỷ lục chưa từng có, sang đầu năm sau, hiệu quả lại càng tốt hơn.

Johan đã có được một kết luận riêng cho bản thân: “Trước đây, không phải là tôi chưa từng nghĩ đến việc phải mở rộng nghiệp vụ, nâng cao thành tích công việc của mình. Nhưng do từ trước đến nay, tôi chỉ suy nghĩ chứ chưa từng hành động, bởi vậy, tất cả những mong muốn của tôi đều tan thành mây khói. Từ sau khi xác định rõ mục tiêu và đặt ra những con số và thời hạn để thực hiện mục tiêu, tôi mới thực sự cảm thấy có một sức mạnh thúc đẩy để tôi đạt được nó”.

Trong cuộc sống hàng ngày, chúng ta đều có mục tiêu của riêng mình, để đạt được mục tiêu, điều quan trọng là phải cụ thể hóa, chi tiết hóa mục tiêu.

Bất cứ thành công nào cũng đều không dễ dàng có được, đều phải áp dụng phương pháp tiến dần từng bước. Có rất nhiều người sở dĩ bỏ dở mục tiêu giữa chừng không phải vì công việc đó quá khó, mà là vì họ cách quá xa so với những người thành đạt, chính nhân tố tâm lý này đã dẫn đến thất bại.

Coi khoảng cách dài là một đoạn khoảng cách nhất định, dần dần từng bước vượt qua nó, bạn sẽ cảm thấy dễ dàng hơn nhiều. Cụ thể hóa mục tiêu có thể giúp bạn hiểu rõ trước mắt phải làm những gì, làm thế nào để làm được tốt hơn.

Kiên trì đến cùng

Bất kỳ thành công nào cũng đều cần phải cố gắng hết sức, kiên trì tới cùng, nếu không, bạn không bao giờ có thể có được tất cả những gì mình muốn đạt được.

Henry Ford trước khi thành công đã phá sản 5 lần do thất bại. Churchill mãi tới năm 62 tuổi mới trở thành Thủ tướng nước Anh, ông đã trải qua không

biết bao nhiêu trở ngại và thất bại. Trong quá trình đi đến thành công, sự kiên trì là yếu tố hết sức quan trọng. Chúng ta phát hiện ra rằng, nhiều người thất bại từng có rất nhiều cơ hội tốt, chỉ vì họ từ bỏ quá nhanh nên không đạt được thành công.

Kiên trì và quyết tâm là những điểm mấu chốt để hoàn thành công việc. Nếu muốn thành công, bạn phải kiên trì tới cùng.

Bill Gates cho rằng: “Phải hạ quyết tâm, cho dù là làm việc gì, bạn đều phải dốc toàn tâm toàn lực”. Một huấn luyện viên nổi tiếng từng nói với đội bóng của mình rằng: “Khi những tiếng reo hò tan đi, khán giả ra về, khi tiêu đề trên báo đã được in ra, bạn trở về căn phòng yên tĩnh của mình, đặt chiếc cúp lên trên bàn. Khi mọi sự náo nhiệt đã tiêu tan, những gì còn lại chỉ là dốc hết sức cho sự hoàn mỹ, cho thắng lợi, cho những nỗ lực hết mình để làm cho thế giới trở nên tốt đẹp hơn”.

Mọi thứ trên thế giới này đều là biểu hiện cho sự sáng tạo của vũ trụ, mỗi chúng ta là một bộ phận của vũ trụ. Chỉ khi dốc toàn bộ sức lực cho sự hoàn mỹ, chúng ta mới hiểu được rằng, vì sao chúng ta được tạo ra. Sự phấn đấu hàng ngày sẽ giúp chúng ta trở thành những người mà chúng ta mong muốn. Một nhà triết học từng nói: “Bất cứ ai cũng có thể đếm được trong vườn táo có bao nhiêu hạt giống, nhưng chỉ có Thượng Đế mới biết trong mỗi một hạt giống đó có bao nhiêu quả táo”.

Muốn thực hiện ước mơ thì nhất thiết phải hành động, mà hành động nhất thiết phải bền lòng. Chỉ có những người hành động với sự kiên trì, phát huy tiềm năng mới có thể hoàn thành được mục tiêu, có được sự nghiệp mong muốn. Hành động phải kiên trì, đây là nhân tố quan trọng để khai thác tiềm năng.

Có thể nói như thế này, trên thế giới, nếu sự nghiệp của 100 người đều đạt được những thành công rực rỡ thì ít nhất cũng có 100 con đường khác nhau để đi đến thành công. Bill Gates cho rằng, những thành công to lớn có được là nhờ vào sự bền bỉ chứ không phải là sức mạnh. Cạnh tranh trong xã hội luôn là những cuộc cạnh tranh kéo dài, những người có lòng kiên trì và sự bền bỉ luôn là những người trụ lại sau cùng và giành được thành công. Từ câu chuyện “thỏ và rùa chạy thi”, chúng ta có thể thấy, sở dĩ kẻ chiến thắng trong cuộc so tài là chú rùa ngốc nghếch chứ không phải thỏ là bởi thỏ

không có được tinh thần kiên trì bền bỉ; mà kiên trì chính là điều kiện bắt buộc phải có đối với một người muốn đạt được thành công trong sự nghiệp.

Lời khuyên thứ tư: Thói quen kỷ luật

Nếu bạn cho rằng thầy giáo của bạn nghiêm khắc thì đến khi đi làm, bạn sẽ thấy ông chủ của bạn cũng như vậy, nhưng ông chủ thì chẳng có một sự hạn chế nào về thời hạn.

Bill Gates cho rằng: Một người, bất luận là khi nào, đều phải khiêm tốn chấp nhận phê bình, nhất là những thanh niên đang trong giai đoạn trưởng thành. Sự khác nhau là ở chỗ, có người bảo thủ cố chấp, không chịu nổi phê bình; có người lại rất khiêm tốn, luôn sẵn sàng tiếp thu phê bình; có người trước mặt thì cảm ơn, tiếp thu sự phê bình nhưng sau đó lại chẳng nhớ gì; có người trước mặt thì cương quyết không chịu nhận lỗi vì muốn giữ thể diện, nhưng lại âm thầm tự kiểm điểm mình.

Bốn kiểu người trên đều không thể coi là những người biết chấp nhận sự phê bình, bởi vì kiểu người thứ nhất và thứ tư không có thái độ thẳng thắn chấp nhận phê bình; kiểu người thứ hai không có năng lực để thẩm định những lời phê bình, dễ bị đánh ngã; kiểu người thứ ba không có thành ý chấp nhận lời phê bình, chỉ khéo mồm mép.

Vậy thì đâu mới là thái độ đúng đắn khi đối mặt với sự phê bình?

Những người có đầu óc luôn nhìn nhận sự phê bình của người khác trên phương diện tích cực, đặc biệt là những lời phê bình nghiêm khắc. Họ sẽ coi những lời phê bình của người khác là cơ hội để cải thiện công tác của mình, hoàn thiện cá tính, kiểm soát tình cảm, nâng cao sức chịu đựng về tâm lý và kích thích sự đầu trí.

Một người có đủ dũng khí để thừa nhận sai sót của mình cũng có thể đạt được cảm giác thoải mái ở một mức độ nào đó. Điều này không chỉ giúp loại bỏ mặc cảm tội lỗi và bản năng tự vệ mà còn giúp giải quyết vấn đề do sai sót đó tạo ra.

Bill Gates cho rằng, kẻ ngốc sẽ tìm cách biện hộ cho sai sót của mình, nhưng những người dám thừa nhận sai sót của mình sẽ nhận được sự tôn trọng của người khác. Nếu chúng ta đúng thì phải thuyết phục để người khác đồng ý, ngược lại, nếu sai thì phải nhanh chóng thừa nhận.

Những kẻ ngốc ngếch khi bị phê bình là lập tức nổi giận, nhưng những người thông minh thì học được thêm nhiều kinh nghiệm hơn từ những

người trách móc, phản đối họ và “cản trở họ trên đường đi”. Nếu có người nói bạn là “kẻ ngu ngốc đáng chết”, bạn sẽ nổi cơn giận dữ lôi đình hay sẽ khích bác lại họ? Stanton - tham mưu trưởng lục quân của Lincoln đã từng mắng ông như thế. Lincoln vì muốn lấy lòng một vị chính khách nào đó nên đã ký một mệnh lệnh di chuyển một số binh đoàn. Stanton không những không chấp hành mệnh lệnh đó mà còn mắng Lincoln là “kẻ ngu ngốc đáng chết” khi đưa ra những mệnh lệnh như vậy. Ngay lập tức có người thông báo cho Lincoln biết, nhưng Lincoln lại bình thản mà nói rằng: “Nếu Stanton nói tôi là kẻ ngu ngốc đáng chết thì nhất định là đúng, bởi vì cách nghĩ của Stanton là đúng. Tôi phải xem lại xem việc này rốt cuộc là như thế nào, tôi đã sai ở đâu”.

Lincoln đã đến tìm Stanton, Stanton nói cho Lincoln biết sự sai sót trong mệnh lệnh của ông và Lincoln đã thu lại mệnh lệnh trên. Từ sự việc này chúng ta có thể thấy Lincoln là một người biết phục thiện. Chỉ cần sự phê bình xuất phát từ thiện ý, lời nói có hàm ý sâu sắc thì tác dụng của nó còn lớn hơn cả những lời khen ngợi.

Chúng ta nên chấp nhận những lời phê bình thiện ý, bởi vì con người không phải là thần thánh, luôn có nhiều sai sót. Bill Gates thường nói, ý kiến của đối thủ cạnh tranh thường đúng đắn hơn nhiều so với cách nhìn nhận của bản thân. Nhưng thông thường, mỗi khi bị người khác phê bình, chúng ta chưa cần làm rõ nội dung phê bình đã vội vàng biện hộ cho bản thân theo bản năng. Con người luôn thích nghe những lời dễ chịu.

Tuy vậy, có một số thứ nhất thiết phải học: Học cách khiêm tốn, học sự thông minh, học cách không được vội vàng biện hộ cho bản thân, học cách nói với bản thân: Đột phá trong một lĩnh vực nào đó. Bởi vậy, nhất thiết phải kiềm chế bản thân. Bill Gates đã nói một cách sâu sắc rằng: “Thứ duy nhất mà chúng ta có thể khống chế được chính là đầu óc của bản thân, nếu chúng ta không thể điều khiển được nó thì một sức mạnh khác sẽ đến để điều khiển nó...”

Một người nếu không thể điều khiển được trí não của mình, suy nghĩ luôn bị ảnh hưởng bởi những tư tưởng khác thì sẽ không thể tập trung. Ca sĩ nổi tiếng Pavarotti khi nói về kinh nghiệm thành công của mình đã viết: “Tôi theo học một thầy dạy hát tại quê nhà, đồng thời vẫn phải theo học tại học viện sư phạm. Khi tốt nghiệp, tôi hỏi bố tôi, bố muốn con sau này làm thầy

giáo hay ca sĩ? Bố tôi trả lời: “Nếu con muốn cùng một lúc ngồi lên hai chiếc ghế, con sẽ chỉ có thể ngã vào giữa hai chiếc ghế. Trong cuộc sống, nên chọn lấy cho mình một chiếc ghế”. Tôi đã chọn con đường ca hát, trải qua 14 năm phấn đấu, cuối cùng tôi đã có được thành công”.

Một nhà quyết sách thành công là người quyết định được mình phải làm gì và không làm gì. Để trở thành người quyết đoán, biết cân nhắc nặng nhẹ, nên và không nên làm gì cần có một trí tuệ lớn và sáng suốt trước vô vàn sự mê hoặc.

Những người biết kiềm chế bản thân sẽ có cơ hội để phát triển bản thân; những người biết phát triển bản thân cũng sẽ biết kiềm chế bản thân. Bill Gates nói: “Kiên trì công việc mình nên làm là một việc dũng cảm. Tuyệt đối không làm những việc mà lương tri không cho phép lại là một việc làm dũng cảm khác”. Có được dũng khí này, chúng ta có thể lựa chọn những việc nên làm, loại bỏ những việc không nên làm để đạt được mục đích đã đặt ra.

Kiểm chế bản thân là một kiểu hành vi cưỡng chế, nó không chỉ biểu hiện ở sự khống chế niềm cảm hứng đối với các chuyên môn khác, mà còn biểu hiện ở sự hạn chế về các phương diện như: hoạt động vui chơi, xã giao. Sinh mệnh của con người là hữu hạn, không được giày vò và lãng phí.

Muốn kiểm chế bản thân cần phải có ý chí ngoan cường và bền bỉ, kiểu ý chí này là một quá trình tích lũy lâu dài. Phải khởi đầu từ việc điều chỉnh tình cảm của bản thân. Những người có thể lấy tình cảm của mình để khống chế hành động của người khác chỉ là kẻ yếu; ngược lại, những người có thể dùng hành động để khống chế tình cảm của người khác là kẻ mạnh. Bill Gates đã áp dụng phương pháp “đi ngược lại quỹ đạo” để đối phó với những tình cảm bất thường.

Nếu cảm thấy mình muốn khóc, tôi sẽ hát; nếu cảm thấy đau khổ, tôi sẽ cười; nếu cảm thấy không thể đảm nhận được, tôi sẽ nghĩ về những thành tựu đã qua; nếu cảm thấy không quan trọng, tôi sẽ nghĩ đến mục tiêu của mình.

Luôn luôn chú ý điều chỉnh tình cảm của mình ở mức độ hợp lý nhất, dần dần chúng ta có thể tăng cường được ý chí của mình, đạt được những thành quả to lớn.

Có một người tên là Howell. Ngày 31 tháng 7 năm 1944, thông tin về cái chết đột ngột của ông ta trong khách sạn NewYork đã làm chấn động toàn nước Mỹ. Phố Wall cũng bị rung chuyển, vì ông là lãnh tụ trong giới tài chính Mỹ, từng đảm nhiệm chức vụ Chủ tịch hội đồng quản trị Ngân hàng tín dụng thương mại Mỹ, kiêm Chủ tịch hội đồng quản trị của vài công ty lớn. Howell không được học nhiều, ông đã từng bán hàng trong một cửa hàng nhỏ ở vùng nông thôn, sau này từng giữ chức trưởng phòng tín dụng Công ty gang thép Mỹ, đồng thời luôn từng bước hướng đến những địa vị quyền lực cao hơn.

Khi bàn về bí quyết thành công của mình, Hovvell nói: “Mấy năm gần đây tôi luôn có một quyển sổ ghi chép, trong đó ghi lại mỗi ngày có bao nhiêu cuộc hẹn. Gia đình tôi luôn không mong rằng buổi tối ngày cuối tuần tôi sẽ ở nhà bởi vì họ biết tôi thường dành buổi tối cuối tuần để tự kiểm điểm bản thân, đánh giá về biểu hiện công tác của bản thân trong một tuần. Sau khi ăn tối, tôi mở quyển sổ ghi chép, nhớ lại quá trình của tất cả các cuộc gặp mặt, thảo luận và hội nghị đã diễn ra trong tuần. Tôi sẽ tự hỏi mình những câu hỏi như: “Khi đó mình đã làm sai những gì”, “Có điều nào là đúng? Tôi còn có thể làm thêm gì nữa để cải thiện biểu hiện công tác của bản thân”, “Tôi có thể rút ra được bài học gì từ kinh nghiệm lần này”... Việc tự kiểm điểm hàng tuần có lúc làm cho tôi rất không vui. Đôi khi tôi gần như không dám tin vào những việc mình đã làm. Đương nhiên, càng ngày, những sự việc như vậy xảy ra càng ít, tôi luôn duy trì thói quen phân tích bản thân, chính nó đã giúp đỡ tôi rất nhiều”.

Phương pháp này của Howell có thể là học từ Franklin, nhưng Franklin thì không đợi đến cuối tuần mà mỗi tối ông đều tự kiểm điểm mình. Ông đã phát hiện ra ba lỗi rất nghiêm trọng. Ba lỗi trong đó là: lãng phí thời gian, quan tâm đến chuyện vặt và tranh luận với người khác. Người có đầu óc như Franklin biết rằng, nếu không sửa đổi những khuyết điểm này thì không thể làm nên nghiệp lớn. Bởi vậy, mỗi tuần ông lấy một khuyết điểm phải sửa đổi làm mục tiêu, đồng thời mỗi hôm đều ghi lại xem bên nào thắng.

Tuần sau, ông lại nỗ lực sửa đổi một thói quen xấu khác; trong hai năm, ông kiên trì chiến đấu với những khuyết điểm của bản thân và chiến thắng chúng. Vì thế, Franklin có thể trở thành một nhân vật có sức ảnh hưởng lớn và được toàn nước Mỹ yêu mến.

Thói quen tốt bắt nguồn từ sự tu dưỡng bản thân

Trong cuộc đời mỗi chúng ta, thần kinh não bộ luôn thúc đẩy chúng ta làm ra những động tác tương quan. Loại động tác này không ngừng lặp đi lặp lại trong một hoàn cảnh tương đồng, khiến chúng ta sản sinh ra thói quen một cách không tự giác.

Thói quen không đơn thuần có nghĩa là cứng nhắc, nó còn có thể mang ý nghĩa là sức sống, trật tự và tiết kiệm. Tác dụng phản xạ là một phương pháp tiết kiệm tự nhiên, tạo cơ hội nghỉ ngơi cho thần kinh não bộ, để não bộ làm tốt những công việc quan trọng hơn.

Muốn tạo thói quen, nếu không áp dụng những phương pháp khoa học mà chỉ dựa vào ý chí nhất thời thì nó chỉ khiến bạn cảm thấy mệt mỏi và chán ghét. Thói quen phải dựa vào sự hỗ trợ của các phương pháp khoa học. Trong thói quen, chúng ta bỏ quên ý chí và ước mơ từng có và thực hiện những mơ ước khác. Những gì chúng ta làm ngày hôm nay chính là những việc mà chúng ta đã làm ngày hôm qua.

Cuộc sống mang tính thói quen sẽ khiến bạn cảm thấy có đầy đủ tinh lực và một không gian sống tốt. Thói quen thành tự nhiên, tự nhiên thành cuộc sống. Trong thói quen sống của bạn, bạn có thể thể nghiệm tính cách, sự hứng thú, sở thích, lí tưởng... của mình. Thói quen của mỗi người là không giống nhau vì chúng ta có cách sống khác nhau.

Nếu bạn muốn rèn luyện một kiểu hành vi thành thói quen, mà hành vi này lại rất xa lạ đối với bạn, vậy thì xin hãy nhớ rằng: “Chỉ cần làm nhiều là sẽ làm được!”. Sự tạo thành thói quen chỉ là một sự tích lũy hành động, sự lặp đi lặp lại một mệnh lệnh của thần kinh não bộ. Kiểu hành vi này bạn càng làm nhiều thì những sự kích thích và ghi nhớ mà thần kinh não bộ nhận được sẽ càng sâu sắc, phản ứng của bạn sẽ càng thêm thành thạo và trở thành một thói quen của bạn.

Tuy nhiên, thói quen cũng có thể trở thành thói xấu trong cuộc sống của bạn. Cách sống khác nhau, đương nhiên sẽ có những thói quen sống khác nhau và những sự thích ứng tương ứng. Nếu một thói quen là xấu, chúng ta cần phải thay thế nó bằng một thói quen khác lành mạnh hơn, có trật tự hơn và hữu hiệu hơn.

Mỗi người đều có những thói quen do bản thân tự bồi dưỡng, từ đó trở thành một cá thể khác biệt so với những người khác. Tuy nhiên, đôi khi bạn cũng phải tự xét lại xem tất cả những thói quen của mình liệu có phải đều có lợi hay không, nếu đó là thói quen tốt thì phải tiếp tục duy trì, nếu phát hiện đó là thói quen không tốt thì nhất định phải thay đổi nó. Phương pháp để thay đổi một thói quen xấu như sau:

1. Lựa chọn thời gian phù hợp

Đây là một việc không nên trì hoãn, muốn thay đổi một thói quen mà kéo dài thời gian thì sẽ càng sợ bị thất bại. Để việc thay đổi thói quen đạt được hiệu quả, không nên lựa chọn thời điểm nhà có bạn bè, người thân đến chơi, cũng không nên chọn thời điểm có quá nhiều công việc có thời hạn hoàn thành đang chờ giải quyết. Không nên chọn thời điểm trước dịp cuối năm, vì cuối năm còn phải chuẩn bị ăn tết, lại phải giải quyết các công việc còn tồn đọng, không tránh khỏi sự bận rộn căng thẳng, kiểu áp lực này chỉ làm cho những thói quen xấu trở nên sâu sắc hơn mà thôi.

2. Vận dụng sức mạnh của ý nguyện chứ không phải sức mạnh của ý chí

Thói quen sở dĩ được hình thành là do tiềm thức liên hệ một kiểu hành vi với sự vui vẻ, sự an ủi hay thoả mãn. Tiềm thức không thuộc phạm trù tư duy lý tính, mà là trung tâm của hoạt động tình cảm. Thói quen này sẽ hủy hoại cuộc đời anh”, lý trí nói như vậy, tiềm thức lại không để ý đến điều đó, tiềm thức “sợ” phải vứt bỏ một thói quen khiến nó có được sự an ủi. Sử dụng lý trí để chống lại tiềm thức thì khó có thể giành được thắng lợi. Bởi vậy, khi phải bỏ đi những thói quen xấu, sức mạnh của ý chí không có hiệu quả bằng sức mạnh của ý nguyện.

3. Tìm thứ thay thế. Bồi dưỡng một thói quen tốt khác, như vậy sẽ dễ dàng hơn để loại bỏ thói quen xấu.

Có hai thói quen tốt đặc biệt có tác dụng trong việc giúp loại bỏ thói quen xấu. Một là áp dụng một chế độ ăn uống có dinh dưỡng và điều độ. Tình cảm không ổn định càng khiến con người ỷ lại vào sự an ủi mà thói quen xấu mang lại, do đó, phòng tránh tình trạng lượng đường trong máu lúc tăng, lúc giảm do thói quen ăn uống không tốt tạo ra cũng có tác dụng giúp

ổn định tình cảm. Loại thứ hai là thường xuyên vận động với một mức độ thích hợp. Việc này không chỉ giúp tăng cường sức khỏe mà còn có thể kích thích quá trình sản sinh ra chất moócphin não - một loại vật chất hóa học kiểu moócphin tự nhiên trong não.

4. Thực hiện từng phần

Một khi đã quyết định thay đổi thói quen thì phải đặt ra mục tiêu. Phải thực tế, biết tận dụng sức hấp dẫn của mục tiêu. Nếu mục tiêu quá lớn thì phải chia nhỏ ra thành từng phần để dễ thực hiện.

5. Không được nhụt chí

Thành công xứng đáng được khen thưởng nhưng thất bại cũng không cần phải bị trừng phạt. Trong thời gian thay đổi thói quen, nếu xảy ra sai sót thì cũng không nên tự trách mình hay từ bỏ. Một lần mắc lỗi không thể được coi là “chứng nào tật nấy”.

Bill Gates chỉ ra rằng: Con người thường cho rằng nguyện vọng mãnh liệt thay đổi thói quen xấu nếu không thực hiện được thì sẽ trở thành một sức mạnh mang tính hủy hoại. Nhưng trên thực tế, chỉ cần di chuyển sự chú ý - dù chỉ là vài phút -, thì nguyện vọng đó có thể sẽ biến mất và sức mạnh tự kiểm chế cũng vì thế mà tăng lên.

Việc tránh để lặp lại thói quen cũ còn khó hơn nhiều so với việc từ bỏ nó lúc ban đầu. Tuy nhiên, nếu bạn duy trì được hình tượng mới thì sẽ tránh được việc lặp lại thói quen cũ.

Lời khuyên thứ năm: Không nên coi thường chuyện nhỏ

Bánh nướng nhân thịt bò không làm tổn hại đến lòng tự trọng của bạn. Bánh nướng nhân thịt bò đối với cụ của bạn có thể có một định nghĩa khác - họ gọi nó là cơ hội.

Những việc bình thường làm nên nghiệp lớn

Không nên có tâm lý việc lớn không làm được, việc nhỏ lại không muốn làm. Nhỏ là cá nhân, lớn là một công ty, một doanh nghiệp, sự phát triển và thành công của họ có được là nhờ những sự tích lũy của những công việc bình thường. Nhu cầu của một công ty là những người có khả năng trưởng thành từ những điều bình thường, bởi vậy, những người có thể làm công việc được giao với một thái độ nghiêm túc, có thể hoàn thành xuất sắc các công việc bình thường mới là những người có thể phát huy được thực lực. Không nên coi nhẹ bất kỳ công việc gì, chẳng ai có thể một bước lên tiên; khi bạn nghiêm túc xem xét từng công việc, bạn sẽ phát hiện ra đường đời của mình ngày càng được mở rộng, cơ hội thành công cũng theo đó mà tới.

Kinh doanh nhỏ cũng có thể kiếm được lợi nhuận cao, Tổng công ty trung tâm chuyển nhà Gibon là một trường hợp như thế. Được thành lập vào năm 1989, chín năm sau, kim ngạch kinh doanh năm của công ty đã tăng lên 356 lần, đạt hơn 11 tỉ USD, đồng thời từ mô hình một công ty nhỏ mang tính khu vực đã phát triển thành một doanh nghiệp quy mô lớn với các công ty con và công ty Liên doanh nằm tại gần 60 thành phố trên toàn quốc. Một số nước châu Âu còn cạnh tranh quyết liệt để mua lại bản quyền kỹ thuật chuyển nhà của công ty này. Tổng giám đốc của Trung tâm chuyển nhà Gibon tên là Jack Narky, do những thành công trong kinh doanh, đã trở thành ngôi sao sáng trong ngành phục vụ của Mỹ, được bầu là một trong những nhà doanh nghiệp trẻ năng động nhất nước Mỹ.

Jack Narky sinh năm 1955, thời thanh niên từng làm trong ngành vận chuyển - công việc kiếm được khá nhiều tiền vào lúc đó. Nhưng vận may không ở lâu, cuộc khủng hoảng dầu mỏ năm 1985 đã khiến cho ngành vận chuyển bước vào thời kỳ suy thoái. Để tồn tại, Jack Narky ngày đêm rong ruổi trên đường, ngủ ít hơn, lao động nhiều hơn nhưng vẫn không thoát khỏi nguy cơ phá sản.

Chính vào lúc Jack Narky đang đau đầu tìm cách thì một mẫu tin ngắn trên báo đã thu hút sự chú ý của ông. Mẫu tin viết rằng, tại các khu vực ven Đại Tây Dương mỗi năm chi 60 tỉ USD cho công việc chuyển nhà, trong đó riêng thành phố NewYork đã chiếm 18 tỉ USD. Jack Narky nảy ra một ý: Tại sao không thử vận may trong ngành ít người chú ý này? Thế là ông quyết định thành lập một công ty chuyên chuyển nhà.

Sự thực đã chứng minh cho quan điểm của ông, sau khi khai trương công ty, quả nhiên công việc kinh doanh vô cùng phát đạt, rất nhiều khách hàng còn gọi điện thoại để đặt trước. Trước khi kinh doanh, Jack đã tiến hành tìm hiểu một cách toàn diện về kỹ thuật chuyển nhà, căn cứ vào nhu cầu của khách hàng, ông đã tiến hành cải tiến một loạt các kỹ thuật chuyển nhà, khai thác thêm nhiều hạng mục dịch vụ đi kèm. Ông nắm bắt được tâm lý trân trọng gia tài và sợ gia tài bị bại lộ của khách hàng, thiết kế ra một loại xe chuyên dụng để chuyển nhà, đồ dùng gia đình được chứa trong chiếc xe này vừa an toàn vừa chắc chắn, lại không bị người đi đường nhìn thấy. Nhằm vào đối tượng là các gia đình ở các căn hộ cao tầng trong thành phố, Jack đã thiết kế ra một loại xe cầu và container chuyên dụng để chuyển nhà, khi có gia đình ở căn hộ cao tầng cần chuyển nhà, chỉ cần dùng xe cầu đưa container đến trước cửa sổ là có thể bắt tay vào công việc. Ngoài ra, Jack còn cung cấp hơn 400 hạng mục dịch vụ có liên quan đến việc chuyển nhà.

Jack hết sức quan tâm đến chất lượng phục vụ của công ty, coi đây là một trong những phương pháp quan trọng nhất để tăng cường sức cạnh tranh với các đối thủ. Công ty này sau khi hoàn thành một hợp đồng chuyển nhà đều đề nghị khách hàng điền vào giấy bàn giao, mặt sau là giấy đề nghị bồi thường. Nhân viên làm việc nếu 10 lần Liên tiếp nộp về công ty giấy bàn giao thì đích thân Jack sẽ trao thưởng 10.000 USD cho nhân viên đó; ngược lại, nếu để xảy ra việc phải bồi thường hoặc có khách hàng phê bình thì nhân viên sẽ không những không được thưởng mà còn bị phạt bằng cách trừ vào tiền thưởng. Phương pháp này đã khiến cho nhân viên trong công ty coi việc nâng cao chất lượng phục vụ là một yêu cầu có mối quan hệ mật thiết với quyền lợi thiết thực của bản thân. Trung tâm chuyển nhà Gibon với chất lượng phục vụ ưu việt và sự kinh doanh sáng tạo đã vượt lên dẫn đầu trong số đông đảo các công ty chuyển nhà của Mỹ.

Thành tích của Jack và công ty ông đã chứng minh, biết thu thập thông tin, từ đó phát hiện ra cơ hội kinh doanh - dù đó là những ngành nghề không ai

quan tâm chú ý và những ngành nghề mới không được coi trọng - bạn có thể trở thành nhà doanh nghiệp xuất sắc, tạo ra những kỳ tích khiến con người phải kinh ngạc.

Bill Gates từng được bạn bè kể cho nghe một câu chuyện cười đề cập đến vấn đề những việc nhỏ đã ảnh hưởng đến những việc trọng đại trong lịch sử nhân loại như thế nào.

Khoảng cách tiêu chuẩn giữa hai thanh ray đường tàu hỏa của Mỹ là 4,85 foot. Đây là một tiêu chuẩn rất kỳ lạ, vậy từ đâu mà có tiêu chuẩn này?

Thì ra, đây là tiêu chuẩn của đường sắt Anh, bởi vì đường sắt sớm nhất của Mỹ là do người Anh thiết kế xây dựng. Vậy tại sao người Anh lại dùng tiêu chuẩn này? Đó là vì đường sắt của Anh là do người xây dựng đường ray xe điện thiết kế, mà tiêu chuẩn 4,85 foot chính là tiêu chuẩn mà xe điện áp dụng. Vậy tiêu chuẩn đường ray xe điện từ đâu mà có? Thì ra, người đầu tiên làm ra xe điện trước đây làm xe ngựa và họ đã lấy khoảng cách giữa hai bánh xe ngựa làm tiêu chuẩn. Vậy tại sao xe ngựa lại phải áp dụng tiêu chuẩn nhất định này? Bởi vì nếu lúc đó khoảng cách giữa hai bánh xe khác đi thì bánh xe ngựa sẽ rất nhanh chóng bị đâm hỏng khi đi trên những con đường cũ tại nước Anh. Tại sao lại như vậy? Bởi vì độ rộng của những con đường đó là 4,85 foot. Vậy con số này là từ đâu mà có? Đáp án là do người La Mã cổ định ra, khoảng cách 4,85 foot chính là độ rộng của chiến xa La Mã. Nếu bất kỳ ai đi trên những con đường này mà lại dùng một khoảng cách giữa hai bánh khác đi thì tuổi thọ bánh xe của anh ta không thể kéo dài. Chúng ta lại hỏi: Tại sao người La Mã lại dùng khoảng cách 4,85 foot để làm khoảng cách giữa hai bánh xe của chiến xa? Nguyên nhân rất đơn giản, đó chính là độ rộng hông của hai con ngựa kéo chiến xa. Câu chuyện đến đây kết thúc được rồi. Nhưng trên thực tế thì vẫn chưa hết. Nếu bạn nhìn thấy trên ti vi chiếc tàu vũ trụ của Mỹ đang đứng uy nghi trên bệ phóng, bạn hãy chú ý, ở hai bên thùng nhiên liệu của tàu vũ trụ có hai quả tên lửa dùng làm bộ phận đẩy, những bộ phận đẩy này là do nhà máy đặt tại bang Utah cung cấp. Nếu có thể, những kỹ sư của nhà máy hy vọng làm những bộ phận đẩy này to hơn một chút, như vậy thì dung lượng có thể lớn hơn, nhưng họ lại không thể, tại sao vậy? Bởi vì, những bộ phận đẩy này sau khi được chế tạo xong sẽ được vận chuyển từ nhà máy đến nơi phóng bằng tàu hỏa, trên đường phải đi qua một số đường hầm, mà độ rộng của

những đường hầm này chỉ rộng hơn một chút so với khoảng cách giữa hai đường ray tàu hỏa.

Xét một cách tương đối, những thiết kế của hệ thống vận tải tiên tiến nhất trên thế giới hiện nay có lẽ đã được quyết định từ khoảng cách móng của hai con ngựa kéo chiến xa cách đây 2000 năm trước. Sức mạnh của thói quen trong lịch sử mới mạnh mẽ làm sao, muốn phá vỡ được những quy tắc hình thành do thói quen mới khó khăn làm sao!

Rất nhiều việc lớn của nhân loại đã được bắt đầu từ những việc nhỏ như thế.

Khởi đầu từ những món lợi nhỏ

“Khởi đầu từ những món lợi nhỏ” là phương pháp mà những người làm nên nghiệp lớn hay áp dụng. Có một số người muốn phát tài nhưng lại không muốn kiếm những món lợi nhỏ mà chỉ muốn ngay lập tức kiếm được những món lợi lớn, kết quả là họ không có được gì.

Trên thế giới, có rất nhiều người giàu có đều bắt đầu sự nghiệp từ những ông chủ nhỏ. Chỉ có bắt đầu từ những công việc nhỏ mà thiết thực thì sự nghiệp sau này mới có được nền tảng vững chắc. Nếu chỉ dựa vào đầu cơ mà giàu lên trong chớp mắt thì cái gì đến nhanh cũng sẽ đi nhanh như khi nó đến. Kiếm được tiền một cách dễ dàng thì mất đi cũng dễ dàng.

Tuy có phương pháp “khởi đầu từ những món lợi nhỏ” nhưng nếu chúng ta đặt ra kế hoạch quá lớn thì sau này khó có thể thực hiện. Bởi vậy, khi bắt đầu, không nên đặt ra mục tiêu quá xa, nên bắt đầu từ những việc nhỏ ở trước mắt.

Bill Gates nói: “Bạn không nên cho rằng chỉ vì vài đồng mà phải mặc cả đi mặc cả lại với người khác là một việc đáng xấu hổ, cũng đừng cho rằng ông chủ nhỏ, sự nghiệp nhỏ thì chẳng có tiền đồ. Tiền tài phải tích lũy từng đồng, kinh nghiệm của con người cũng cần phải tích lũy từng chút, từng chút một. Ngày mà bạn trở thành một người giàu có cũng là ngày bạn trở thành một người có kinh nghiệm phong phú trong cuộc sống”.

E rằng giới trẻ hiện nay đều không muốn nghe câu “trước tiên nên làm những việc nhỏ, kiếm những món lợi nhỏ”, bởi họ đang tràn đầy nhiệt

huyết, bước vào xã hội là muốn làm ngay những việc lớn, kiếm những món lợi lớn.

Đương nhiên, tư tưởng “làm việc lớn, kiếm lợi lớn” không có gì sai trái, có tư tưởng này, bạn có thể không ngừng phấn đấu tiến lên. Nhưng trong xã hội, những người thực sự có thể “làm việc lớn, kiếm lợi lớn” không nhiều; do đó, mới bước ra xã hội đã muốn “làm việc lớn, kiếm lợi lớn” là một ý nghĩ viển vông.

Trên thực tế, rất nhiều người “làm được việc lớn, kiếm được lợi lớn” đều không phải là những người khi mới bước ra xã hội là đã đạt được những thành tích đó, rất nhiều nhà doanh nghiệp thành đạt đều bắt đầu sự nghiệp từ việc đi làm thuê, rất nhiều chính trị gia cũng bắt đầu sự nghiệp từ vị trí những viên chức nhỏ, rất nhiều tướng quân xuất thân từ những người lính bình thường; bởi vậy, khi điều kiện của bạn chỉ ở mức bình thường, gia đình lại không khá giả, để có thể thành công thì trước tiên hãy “làm việc nhỏ, kiếm lời nhỏ”, bạn không nên lấy vận may ra để đánh cược, bởi vì vận may là thứ không thể nhìn thấy, không thể nắm bắt, khó có thể dự đoán được.

Vậy “làm việc nhỏ, kiếm lợi nhỏ” có những ưu điểm gì?

Ưu điểm lớn nhất là tích lũy được kinh nghiệm làm việc trong một hoàn cảnh ít rủi ro, đồng thời lại có thể nhờ đó mà hiểu được năng lực của bản thân. Khi đã có thể làm những việc nhỏ một cách thành thạo, bạn có thể làm những việc lớn hơn một chút. Kiếm lợi nhỏ mà thuận lợi thì kiếm lợi lớn cũng không phải là quá khó. Hơn nữa, những khoản lợi nhỏ bạn kiếm được trong thời gian dài cũng có thể tích lũy thành món lợi lớn.

Ngoài ra, “làm việc nhỏ, kiếm lợi nhỏ” còn giúp bạn bồi dưỡng thêm cho bản thân kinh nghiệm làm việc và quan niệm về tiền bạc một cách thiết thực, điều này sẽ có tác dụng giúp đỡ rất lớn cho cuộc sống cũng như quá trình “làm việc lớn, kiếm lợi lớn” của bạn sau này. Một cuộc điều tra cho thấy, trong số 410.000 nhà triệu phú của Mỹ, 78% trong số họ có độ tuổi trên 50, tài sản họ có được là từ sự lao động vất vả 7 ngày một tuần liên tiếp trong suốt hai mươi, ba mươi năm.

Một cậu học sinh 13 tuổi ở bang Florida của Mỹ đã từng đi trông trẻ để kiếm tiền tiêu vặt, cậu để ý thấy những bà mẹ có con nhỏ luôn phải vội vàng đi ra phố để mua bím đóng cho con. Thế là cậu nắm lấy cơ hội, quyết định mở một công ty đưa bím qua điện thoại, chỉ thu 15% phí dịch vụ,

chuyên phục vụ đưa bím, thuốc hoặc đồ chơi... Ban đầu, cậu phục vụ những gia đình ở gần nhà, rất nhanh chóng, dịch vụ của cậu được hoan nghênh tại các vùng lân cận, thế là cậu in danh thiếp và đem đi phát ở khắp nơi. Kết quả là công việc kinh doanh phát triển nhanh chóng, hiệu quả kinh tế thu được thật đáng kinh ngạc. Đầu tiên cậu chỉ có thể đi xe đạp để đưa hàng ngoài giờ học, sau đó cậu đã thuê một số sinh viên đại học khác với giá 6 USD một giờ. Hiện nay, cậu đã có trong tay rất nhiều công ty quy mô lớn.

Bill Gates nhấn mạnh, không nên tự coi mình là một người “làm việc lớn, kiếm lợi lớn” mà không muốn “làm những việc nhỏ, kiếm lợi nhỏ”. Phải biết rằng, đối với những người mà ngay đến những việc nhỏ cũng không làm tốt, món lợi nhỏ cũng không muốn kiếm hoặc không kiếm được thì người khác sẽ không thể tin rằng anh ta có thể làm được việc lớn, kiếm lợi lớn. Nếu bạn ôm tư tưởng “làm việc lớn, kiếm lợi lớn” đi đầu tư kinh doanh thì khả năng thất bại sẽ là rất cao! Kiếm lợi nhỏ còn có một ưu điểm nữa là có thể tích tiểu thành đại, theo thời gian, món tiền nhỏ sẽ trở thành món tiền lớn.

Việc không kể lớn nhỏ, đầu xuôi đuôi lọt

Điều gì là vĩ đại? Sự vĩ đại không nằm ở việc liệu bạn có thể làm nên được một sự nghiệp kinh thiên động địa, hoặc trở thành người nổi tiếng, quan chức cao cấp, triệu phú, tỉ phú..., thậm chí trở thành Tổng thống, Nguyên soái hay không. Sự vĩ đại nằm ở việc bạn có các đức tính tốt của con người như cần cù, chính trực, kỷ luật, trung thực..., nằm ở việc liệu bạn có thực sự thể hiện được hết giá trị con người của bản thân hay không.

Bill Gates đã làm nên một sự nghiệp vĩ đại, có một số người chỉ nhìn thấy sự giàu có, danh tiếng mà ông có được mà không biết rằng bản thân Bill Gates lại không quá coi trọng những thứ đó. Bill Gates từng nói rằng, đợi khi bạn có 100 triệu USD, bạn sẽ biết tiền chỉ là một kiểu ký hiệu. Điều mà ông coi trọng vẫn là sự cống hiến đối với xã hội con người, là phẩm chất của những người bình thường.

Có lần, Bill Gates cùng một người bạn lái xe đến khách sạn dự một cuộc họp, vì đến muộn nên không tìm được chỗ đỗ xe. Người bạn đề nghị đỗ xe ở bãi đỗ xe của khách VIP. Bill Gates nói: “Thế thì phải mất 12 USD đấy, giá chẳng rẻ chút nào”. Người bạn nói: “Tôi trả là được chứ gì”. Bill Gates

nói: “Đây không phải là ý hay. Họ thu phí cao quá”. Có thể bạn sẽ nói Bill Gates là người keo kiệt. Thế thì bạn sai rồi. Ông đã từng nhiều lần quyên góp, tặng những khoản tiền lớn cho trường cũ của mình, trường cũ của cha mẹ mình, trung tâm nghiên cứu bệnh ung thư...

Bill Gates nói, từ trước đến nay ông không quan tâm đến tiền bạc, hơn nữa cũng không mấy quan tâm đến tình hình biến động của thị trường cổ phiếu. Điều ông quan tâm hơn là công việc của mình. Điều ông coi trọng nhất chính là bốn phận của mình, đó là kỹ thuật phần mềm vi tính, ông coi mình là một kỹ thuật viên, ông cho rằng “anh hùng” là một từ vô cùng vĩ đại.

Bill Gates - người được một số người ca ngợi là một nhân vật tầm cỡ - cũng chỉ là một người bình thường, ông đã nhìn nhận bản thân mình như vậy. Người khác nhìn thấy ông thành đạt trong sự nghiệp nhưng ông lại cho rằng đó chẳng qua là ông đã làm tròn bốn phận của một kỹ thuật viên.

Bill Gates đã có những cống hiến to lớn cho xã hội đồng thời vẫn duy trì phẩm chất giản dị, cần cù phấn đấu, chính trực của một người bình thường, ông thật đáng để chúng ta kính trọng. Bill Gates đã có lời khuyên dành cho những thanh niên trẻ: “Với công việc, không kể lớn nhỏ, bạn đều nên dốc toàn bộ sức lực để hoàn thành một cách xuất sắc, nếu không, thà chẳng làm gì còn hơn. Một người nếu từ nhỏ đã rèn được thói quen tốt như vậy thì cuộc sống của anh ta chắc chắn sẽ rất vui vẻ, chẳng phải lo lắng gì”.

Muốn có một cuộc sống vui vẻ tốt đẹp, cần làm việc với tinh thần cầu tiến, hướng tới sự hoàn thiện. Những người làm việc qua loa không cẩn thận, không những không xứng đáng với công việc mà còn không xứng đáng với bản thân mình!

Có rất nhiều người luôn không cố gắng hoàn thành tốt công việc, họ luôn chỉ dừng ở mức “thế là đủ”, “gần gần thế”. Kết quả là, chẳng bao lâu sau, mọi việc đổ vỡ, giống như một ngôi nhà không được xây chắc chắn.

Nguyên nhân lớn nhất dẫn đến thất bại chính là từ nhỏ họ đã có thói quen không ngăn nắp, mà phương pháp hữu hiệu nhất để đạt được thành công là việc gì cũng phải cố gắng hết sức để hoàn thành tốt.

Năm 1965, có một học sinh tiểu học năm thứ tư đến giúp việc tại thư viện trường Seattle, người quản lý bảo cậu đem những cuốn sách đã được trả lại nhưng để không đúng chỗ về đúng vị trí. Cậu học sinh hỏi: “Giống như làm

trình thám phải không ạ?” Người quản lý trả lời “Đương nhiên là như vậy”. Cậu bé liền hăng say bắt tay vào làm việc. Ngày thứ nhất, cậu đã tìm ra 3 quyển sách bị đặt nhầm chỗ. Ngày thứ hai, cậu đến sớm hơn, làm việc hăng say hơn. Sau hai tuần, bố mẹ của cậu bé phải chuyển nhà, cậu bé lo lắng nói: “Cháu đi rồi thì ai sẽ là người sắp xếp lại những cuốn sách đặt sai vị trí này?”. Sau đó không lâu, cậu bé quay trở lại, vui mừng nói với người quản lý rằng thư viện bên đó không cho học sinh làm, mẹ cậu đã chuyển cậu trở lại đây để học, bố cậu sẽ phụ trách việc đưa đón. “Nếu bố không đưa cháu đi, cháu sẽ đi bộ đến”, cậu bé nói.

Thật không ngờ cậu bé này lại có thể yêu quý công việc như vậy. Nhưng điều mà người quản lý thư viện không ngờ tới là cậu bé sau này đã trở thành một thiên tài của thời đại thông tin, ông chủ của công ty Microsoft - Bill Gates.

Hoàn thành tốt công việc không những có thể giúp bạn nhanh chóng tiến bộ mà điều này còn ảnh hưởng rất lớn đến tính cách, đạo đức nghề nghiệp và lòng tự trọng của bạn. Bất cứ ai muốn đạt được thành công thì nhất thiết phải làm việc với tinh thần đó.

Cho dù ở đâu, một người luôn hoàn thành tốt công việc sẽ luôn được người khác đón nhận. Bởi vậy, bạn nên nỗ lực để hoàn thành tốt bất cứ công việc gì được giao.

Hãy nhanh chóng hạ quyết tâm, không nên để ý xem người khác làm như thế nào, khi việc đến tay thì hãy cố gắng để hoàn thành tốt. Hy vọng của cuộc đời bạn đều nằm ở đây, đừng để những thói quen xấu như sự lười nhác, không ngăn nắp cản trở bạn. Thành công sẽ đến với bạn trong một ngày gần đây.

Lời khuyên thứ sáu: Rút ra bài học kinh nghiệm từ những sai lầm

Nếu bạn rơi vào hoàn cảnh khó khăn, đó không phải do lỗi lầm trước đây của bố mẹ bạn, bởi vậy, không nên oán trách mà phải biết từ đó rút ra bài học kinh nghiệm.

Thẳng thắn nhìn nhận sai lầm

Trên đường đời dài đằng đẵng, bạn luôn mong mỗi sự nghiệp của mình có thể đạt được thành công, nhưng nếu hành trang của bạn lại chỉ có những tri thức đã học được tại trường học thì quả là quá ít. Bạn còn cần phải có những tri thức về cuộc sống, xã hội. Cuộc sống là người thầy nghiêm khắc nhất, có phương pháp giáo dục hoàn toàn khác so với các giáo trình trong trường học. Phương pháp giáo dục của cuộc sống là bạn phải phạm sai lầm trước, rồi từ đó rút ra bài học. Rất nhiều người do không biết cách tìm ra chân lý từ những sai lầm nên chỉ biết trốn tránh sai lầm. Họ không biết rằng bản thân hành động này đã tạo ra một sai lầm lớn, một số người còn lặp đi lặp lại nhiều lần những sai lầm mà bản thân đã từng phạm phải trước đây. Sở dĩ họ liên tiếp phạm phải cùng một sai lầm là vì họ không biết làm thế nào để rút ra bài học kinh nghiệm từ những sai lầm phạm phải. Ở trường học, bạn có thể được coi là một học sinh thông minh bởi vì bạn không phạm phải sai lầm; nhưng trong cuộc sống, bạn có trí tuệ, có sự sáng suốt bởi vì bạn đã từng phạm sai lầm, đồng thời rút ra được những bài học kinh nghiệm từ những sai lầm đó. Nếu một người thực sự rút ra được những bài học từ những sai lầm thì cuộc sống của anh ta sẽ có sự thay đổi. Cái mà anh ta có được không chỉ là kinh nghiệm mà còn là trí tuệ.

Bản thân sai lầm không có gì đáng sợ, điều đáng sợ là sai lầm một cách vô ích. Một người dù phạm một sai lầm nhỏ nhưng nếu anh ta có thể tổng kết các bài học thất bại, biết được tại sao mình thất bại và không phạm phải những sai lầm lớn hơn, thì những bài học về sai lầm mà anh ta có được còn quan trọng hơn những kinh nghiệm về thành công.

Có người đã từng căn cứ vào khả năng lợi dụng một cách hữu hiệu sai lầm để chia con người ra thành 4 loại. Loại thứ nhất, không thể rút ra bài học từ sự thất bại, luôn phạm phải những lỗi lầm giống nhau. Loại người này không có cách gì để vươn lên. Loại người thứ hai, tuy có thể rút ra bài học

từ những sai lầm, không phạm phải những sai lầm giống nhau, nhưng do không thể phát hiện ra những điều mang tính quy luật từ sự thất bại nên luôn phạm phải những sai lầm khác nhau. Loại người này cũng khó có khả năng tiến xa. Loại người thứ ba, có khả năng tổng kết các bài học và quy luật từ những sai lầm mà mình mắc phải, có thể coi họ là người thông minh. Nhưng do họ chỉ có thể tổng kết những bài học từ những thất bại của bản thân nên tuy không phạm phải sai lầm giống như bản thân đã từng mắc phải nhưng lại luôn phạm phải những sai lầm mà người khác mắc phải. Loại người thứ tư vừa không phạm phải sai lầm mà mình từng mắc phải lại không phạm phải sai lầm mà người khác từng mắc phải. Kinh nghiệm của người khác cũng chính là kinh nghiệm của bản thân anh ta; bài học của người khác cũng chính là bài học của anh ta. Chỉ có loại người thứ tư mới biết cách lợi dụng một cách có hiệu quả nhất giá trị của những thất bại.

Con người khi đạt được thành công, họ luôn cho rằng đó là do bản thân sáng suốt thông minh, rất ít người cho rằng đó là do vận may; còn khi phạm phải sai lầm, họ lại luôn đổ tội cho số phận, họ sợ phải thừa nhận sai lầm, phân tích sai lầm, dẫn đến việc, họ lại phạm phải những sai lầm tương tự. Họ không biết rằng bản thân những sai lầm cũng có những giá trị nhất định. Chỉ có những người biết tổng kết những bài học kinh nghiệm từ những thất bại, không than thân trách phận mới có thể tránh không phạm lại những sai lầm đã mắc phải.

“Một người bị lừa hai lần thì nên bị hủy diệt”. Một người thực sự thông minh không được phép phạm phải sai lầm mà mình đã từng mắc phải. Đúng vậy, phạm phải sai lầm không có gì đáng sợ, chỉ cần không phạm phải sai lầm tương tự đã là một tiến bộ. Con chó, con mèo bị hại một lần, lần sau nếu gặp phải hoàn cảnh tương tự, chúng sẽ biết tránh thật xa. Động vật còn như vậy, chúng ta lẽ nào lại không làm được như thế?

Rất nhiều người luôn có những quyết định sai lầm, cho dù đã đọc bao nhiêu sách, học qua bao nhiêu kỹ xảo nhưng mỗi lần đến giờ phút quan trọng để đưa ra quyết định, họ lại bỏ qua toàn bộ những nguyên tắc và kỹ xảo cần phải sử dụng, để mặc cho một sức mạnh hoàn toàn xa lạ dẫn dắt họ đưa ra quyết định. Đương nhiên, sau này chắc chắn họ sẽ phải vô cùng ân hận về quyết định của mình.

Chúng ta đôi khi có thể làm những việc mà mình biết rõ là sai lầm.

Dù biết rõ rằng ăn quá nhiều bánh kem sẽ bị đau bụng nhưng chúng ta vẫn cứ ăn, đến khi bị đau bụng quằn quại thì mới tự trách mắng bản thân.

Dù biết rõ rằng khi bị lạc đường thì nên hỏi đường những người đang đi, nhưng chúng ta lại không hỏi, cứ vòng đi vòng lại chỗ cũ cho tới khi mặt trời lặn.

Có người bị bệnh đau dạ dày, bác sỹ dặn không được ăn những đồ kích thích, kiêng thuốc lá, rượu bia nhưng anh ta lại không nghe, cứ làm theo ý mình, cho đến khi bệnh trở nên trầm trọng thì lại kêu la than vãn.

Dù biết rõ rằng xử lý công việc một cách nóng vội đã khiến bản thân chịu nhiều thiệt thòi, nhưng khi sự việc xảy ra, bạn vẫn duy trì cách làm việc đó.

Tại sao chúng ta lại không thể “đi một ngày đàng học một sàng khôn”, tránh phạm phải những sai lầm cũ?

Bill Gates khuyên rằng, sau khi phạm sai lầm, tuyệt đối không áp dụng các hành động sau:

1. Nói dối hoặc phủ định, che đậy hành vi của mình

Những người nói dối thường nói: “Tôi không làm việc đó”, hoặc “Không, không, không phải do tôi làm” hoặc “Tôi không biết việc này là như thế nào”, hoặc “Tôi thề...”. Còn có những người sau khi phạm sai lầm thường nói: “Chẳng có gì ghê gớm cả, tình hình rồi sẽ tốt đẹp trở lại”. “Có sai sót rồi phải không? Sai ở đâu?”, “Không nên lo lắng, mọi việc sẽ như mong muốn của bạn”.

2. Chỉ trích người khác để thoát khỏi trách nhiệm của mình.

Loại người này sau khi phạm lỗi thường hay nói: “Đây là lỗi của anh, không phải lỗi của tôi”, hoặc “Nếu vợ tôi không tiêu tiền một cách vung tay quá trán thì tôi cũng không bị rơi vào hoàn cảnh như bây giờ”, hoặc “Nếu không có con cái làm vướng bận chân tay thì tôi đã giàu từ lâu rồi”. Họ cũng có thể nói: “Chẳng qua là vì khách hàng không chú ý đến sản phẩm của tôi”, hoặc “Nhân viên của tôi không trung thực với tôi”, “Bọn họ nói không rõ ràng”, hoặc “Đây là lỗi của ông chủ”... Có người thậm chí còn nói: “Bởi vì tôi không có được sự giáo dục tốt nên sự nghiệp của tôi không

được như mong muốn”, “Nếu cho tôi thêm một chút thời gian thì tôi sẽ làm được tốt hơn”, hoặc “Tôi chẳng còn muốn trở nên giàu có nữa”, hoặc “Mọi người đều như vậy, tại sao tôi lại không thể?”...

3. Bỏ cuộc giữa chừng. Những người bỏ cuộc giữa chừng thường nói:

“Tôi đã sớm nói với anh rằng làm như vậy không có hiệu quả”, “Việc này khó quá, chẳng đáng để tôi phải bỏ ra nhiều tinh lực như vậy, nên đổi một việc khác đơn giản hơn”, “Nhìn xem, tôi đã làm những gì, tôi không muốn tự gây rắc rối cho mình”. Nếu một người nói rằng: “Bài học mà tôi có được là không bao giờ được làm giống như vậy nữa”, thì người đó có lẽ vẫn chưa lĩnh hội được tầm quan trọng của việc phạm sai lầm. Bởi vậy, có rất nhiều người sống trong thế giới của sự nghèo khó bởi vì họ không ngừng nói với bản thân rằng: “Tôi sẽ không bao giờ làm như vậy nữa”, mà không nói rằng: “Tôi đã học được nhiều điều từ những sai lầm đó”. Những người trốn tránh sai lầm hoặc lãng phí những sai lầm không thể là những người có trí tuệ cao siêu, những thành tựu mà họ đạt được trong sự nghiệp cũng sẽ bị hạn chế.

Những thành công to lớn mà Bill Gates thu được trong quá trình đầu tư chất xám có thể quy về nhiều nhân tố, nhưng nhân tố quan trọng nhất là thái độ của ông đối với những sai lầm mà mình mắc phải. Trên thực tế, ông cũng giống như chúng ta, không thích phạm phải sai lầm, nhưng ông không hề sợ hãi khi phải đối mặt với sai lầm, thậm chí còn mạo hiểm để phạm sai lầm. Những người thông minh cũng khó tránh khỏi thất bại trong kinh doanh, tuy nhiên, đối với những sai lầm đã phạm phải, họ không vì thế mà mất đi ý chí. Ngược lại, họ càng trở nên lạc quan, thông minh và dũng cảm, quyết đoán, bởi vì từ đó họ đã rút ra được rất nhiều kinh nghiệm quý báu và phong phú.

Dám thừa nhận sai lầm

Bill Gates chỉ ra rằng, rất nhiều người khi phạm sai lầm, tâm lý họ thường không biết đến sai lầm đó, chỉ tính toán làm sao để che giấu sự thực. Thực ra, sai lầm cũng là kinh nghiệm, dám thừa nhận sai lầm là một trong những phương pháp để hoàn thiện bản thân.

Nhân vật Roosevelt vĩ đại cũng không bao giờ sợ thừa nhận sai lầm mà mình mắc phải. Ông đã thể hiện phẩm chất cao quý này từ khi còn làm đội trưởng đội cảnh sát số 18 tại NewYork.

Một trung úy đã từng ở cùng đội với ông nói: “Khi Roosevelt dẫn đội luyện tập, giữa chừng ông thường hét lên “dừng một chút”, đồng thời rút từ túi quần một cuốn sổ tay huấn luyện, trước mặt mọi người, mở đến một trang nào đó, tìm được nội dung mình cần, đọc một lượt thật chăm chú rồi nói với chúng tôi: “Vừa rồi tôi làm sai một chút, lẽ ra phải làm như thế này”. Những người như ông quả là không nhiều. Đôi khi chúng tôi không thể nhìn được cười trước hành động này của ông”.

Khi làm Thị trưởng thành phố NewYork, trong một tình huống nghiêm trọng hơn, Roosevelt cũng đã thể hiện sự dũng cảm dám thừa nhận sai lầm của mình. Sau khi một điều khoản do Roosevelt đề nghị được nghị viện thông qua, phát hiện ra phán đoán của mình là sai lầm, ông đã dũng cảm chủ động thừa nhận sai lầm của mình.

“Tôi cảm thấy rất xấu hổ” - ông thừa nhận trước nghị viện - “khi tôi tích cực ủng hộ điều khoản này, quả thực ban đầu tôi cũng có âm thầm đau khổ, tôi không nên làm như thế, nhưng sở dĩ tôi làm như vậy, một phần là do tấm lòng muốn báo đáp của tôi, một phần là làm theo nguyện vọng của nhân dân NewYork”.

Từ đây chúng ta có thể thấy, tìm lời lẽ để biện minh cho mình không phải là thói quen của Roosevelt. Ngược lại, ông thẳng thắn thừa nhận sai lầm của mình, đồng thời cố gắng để sửa chữa sai lầm đó. Những người thẳng thắn phi thường như ông xứng đáng để chúng ta khâm phục.

Benjamin Franklin là một trong những quan chức ngoại giao tài giỏi nhất, kiệt xuất nhất trong lịch sử nước Mỹ. Khi Franklin còn là một thanh niên trẻ sôi nổi, một người bạn đã từng phê bình ông, chỉ ra cho ông thấy sự cay nghiệt, khó có thể khoan dung trong cá tính của ông. Sau này Franklin đã dần dần sửa đổi tính kiêu ngạo của mình, trở nên chín chắn hơn, thông minh hơn. Sau này, Franklin nói: “Tôi đã lập ra một quy tắc, tuyệt đối không nên phản đối ý kiến của người khác một cách trực diện, bản thân cũng không được phép võ đoán. Tôi thậm chí không cho phép mình dùng từ một cách quá tự chủ cả trên văn nói và văn viết. Tôi không nói những từ như “đương nhiên”, “không nghi ngờ gì”,... mà đổi thành “tôi nghĩ rằng”, “tôi cảm thấy”

hoặc “tôi nghĩ việc này nên như thế này”, v.v...”. Phương pháp này đã khiến ông dần trở thành một người thành đạt trong sự nghiệp.

Sai lầm có ý nghĩa giáo dục, mọi người có thể rút ra những bài học từ sai lầm của mình. Như vậy, một lỗi lầm nhỏ cũng có thể cảnh báo, giúp chúng ta tránh được những sai lầm lớn. Người không chịu thừa nhận sai lầm của mình không chỉ mất đi những kinh nghiệm quý báu để tránh được những sai lầm lớn hơn mà còn có thể tiếp tục mắc phải sai lầm tương tự.

Rút ra bài học từ những sai lầm

Bất cứ ai cũng khó tránh khỏi phạm phải sai lầm, Bill Gates cũng vậy, nhưng ông có quan niệm: Nếu bạn không muốn rút ra bài học từ sai lầm thì bạn sẽ tìm mọi cách để che đậy sai lầm đó. Nếu chịu trách nhiệm với bản thân thì bạn phải dũng cảm nhận lỗi.

Bạn đã từng gặp phải những thất bại nặng nề chưa? Hoặc đã bao giờ tự trách móc bản thân vì những lỗi lầm mà mình mắc phải? Bạn đã từng bỏ công sức mà không thu được kết quả gì? Cuộc đời bạn có thể đã từng xảy ra những bi kịch cá nhân? Liệu bạn đã từng mạo hiểm phạm sai lầm nhưng kết quả là thất bại thảm hại? Liệu bạn đã từng vì hy vọng bị sụp đổ mà suy sụp tinh thần?

Không nên để những tình huống trên cản trở bạn đạt được mục tiêu cuối cùng. Thất bại cũng giống như mạo hiểm và thắng lợi, là một phần tất yếu của cuộc sống. Những thành công vĩ đại thường chỉ đạt được sau vô số những lần thất bại cay đắng.

Cuộc đời của tất cả những người thành đạt có thể chứng minh rằng cuộc đời con người không phải lúc nào cũng thuận buồm xuôi gió. Chẳng ai có thể luôn là người chiến thắng. Sai sót là điều khó tránh khỏi, vấn đề then chốt là sai lầm đó có thể làm cho bạn hoàn toàn suy sụp hay trở thành cầu nối để đưa bạn đến với bến bờ của thành công.

Phương pháp để học tập từ những sai lầm là:

1. Xem xét một cách chân thực và khách quan đối với tình thế gặp phải. Không nên quy tội cho người khác mà nên tự kiểm điểm lại bản thân.

2. Phân tích quá trình và nguyên nhân thất bại. Lập lại kế hoạch, áp dụng các biện pháp cần thiết để sửa chữa sai lầm.
3. Trước khi tiến hành thử lại, hãy tưởng tượng ra cảnh bản thân giải quyết công việc và ứng phó với khách hàng một cách ổn thỏa.
4. Quên đi những ký ức về sự thất bại có thể đánh vào lòng tự tin của bản thân, biến chúng thành yếu tố bồi dưỡng cho thành công trong tương lai của bạn.
5. Bắt đầu lại.

Có thể bạn sẽ phải thực hiện 3 lần 5 bước trên mới đạt được mục tiêu như mong muốn. Điều quan trọng là trong mỗi lần thử, bạn phải có thêm sự thu hoạch, đồng thời tiến thêm được một bước về phía mục tiêu.

Bình tĩnh đón nhận sự phê bình không phải là một việc dễ dàng. Chúng ta đều sợ phạm sai lầm. Từ nhỏ chúng ta đã được giáo dục rằng phạm sai lầm là một điều không tốt, sẽ khiến chúng ta mất đi tình yêu thương của người thân và bạn bè. Tuy nhiên, chúng ta cần cố gắng để hành động, hạn chế chịu ảnh hưởng quá lớn của tình cảm.

Khi bị phê bình không nên cảm thấy thất vọng, bất công hay tức giận mà nên dồn hết tinh lực định ra một kế hoạch khác để lấy lại bình tĩnh, làm lại từ đầu. Cùng những người có liên quan nghiên cứu kế hoạch của bạn, không nên lãng phí thời gian và tinh lực vào việc oán trách lẫn nhau, nên cùng nhau nỗ lực giải quyết vấn đề.

Đôi khi chúng ta lại nhận hết trách nhiệm về mình. Chúng ta sẽ nói: “Tất cả đều là lỗi của tôi”, “Tôi chẳng làm được việc gì”. Nếu là lỗi của chúng ta, nhận trách nhiệm là việc nên làm, nhưng rõ ràng không phải lỗi của chúng ta mà cứ nhận trách nhiệm về mình thì lại là một việc rất nguy hiểm. Những người thích đổ lỗi cho bản thân trong tâm lý thường có những suy nghĩ như: “Mình thật ngu ngốc, mình là người thất bại”. Như vậy, lần sau bạn sẽ lại phạm phải sai lầm tương tự, hoặc bạn làm tưởng rằng bản thân mình ngu ngốc thật mà chẳng hề thử làm lại. Điều kỳ quặc là chúng ta lại có khả năng chấp nhận thất bại. Việc tự thương hại bản thân dễ dàng hơn nhiều so với việc dùng trí óc để phân tích bản thân, suy nghĩ làm thế nào để lần sau đạt được thành công.

Những người giành được thắng lợi là những người giỏi trong việc rút ra bài học kinh nghiệm từ những thất bại, bởi vì đây là một phương pháp hữu hiệu để nâng cao năng lực bản thân.

Vấn đề quan trọng nhất là giải quyết vấn đề

Bill Gates nói: Thay thế câu hỏi “tại sao” bằng câu hỏi “như thế nào” là một việc vô cùng quan trọng. Câu hỏi “tại sao” thường đưa đến khả năng tìm lý do, tìm cớ, giải thích, truy cứu trách nhiệm, không có lợi cho việc giải quyết vấn đề. Có người luôn cho rằng sự thành công của người khác đều do may mắn đem lại, có thể là dựa vào quan hệ và các thế lực khác giúp đỡ. Những người này không biết rằng bản thân mình có thể tiến bộ hơn nữa. Kết quả ngày hôm nay là sự nỗ lực của bạn trong thời gian qua, nếu bạn không hài lòng với kết quả hiện tại, chứng tỏ trong thời gian qua bạn chưa cố gắng hết mình; nếu ngày hôm nay bạn chỉ biết oán trách mà không hành động thì ngày mai bạn cũng chỉ có thể oán trách mà thôi. Bạn không nên đặt tiêu điểm lên trên vấn đề, bởi vì có quá nhiều những vấn đề trong cuộc sống; bạn cần phải đặt tiêu điểm lên trên đáp án trả lời, như vậy bạn sẽ phát hiện ra rằng mọi việc đều vô cùng đơn giản.

Nếu bạn đã từng phạm sai lầm trong quá khứ thì tại sao cho tới hôm nay bạn vẫn còn phải hối hận về nó? Đúng vậy, bạn có thể cảm thấy đáng tiếc, sau đó quyết định phải làm tốt hơn, chỉ cần như thế là đủ. “Nếu tôi làm như vậy, sự việc đã không như bây giờ”, đây là lời một số người làm kinh doanh thường than thở về công việc kinh doanh ngày hôm qua. Nhưng khi sau khi lo lắng qua đi, họ có thể đã đánh mất cơ hội kinh doanh tốt hơn cho hôm nay.

Trong xã hội thường có một số người có rất nhiều ký ức không vui và bất hạnh, ý nghĩ của họ chỉ toàn là tiêu cực, đau khổ, buồn chán, bởi vậy họ chẳng có lấy một giây phút bình tĩnh và vui vẻ.

Tại sao bạn lại để cho những thất bại và lỗi lầm đã qua giày vò bản thân? Chẳng phải chính nó đã làm hằn sâu thêm những nếp nhăn trên khuôn mặt bạn, đè nặng lên đôi vai của bạn? Chẳng phải nó đã mang đi tiếng cười, mang đi sự hứng thú trong cuộc sống của bạn sao? Chẳng phải nó đã khiến bạn đau khổ, khiến bạn trở nên khó tính và yếu đuối ư? Tại sao vẫn cứ tiếp tục để nó lấy đi của bạn nhiều thứ hơn? Tại sao không loại bỏ nó khỏi cuộc

sống của bạn, xóa nó khỏi ký ức của bạn, đồng thời quên nó đi? Tại sao lại để cho quá khứ làm hỏng tương lai của bạn? Hãy để nó qua đi!

Trong giai đoạn đầu khởi nghiệp, bạn nên hiểu rằng bản thân cuộc sống của bạn còn phong phú hơn nhiều so với tiền bạc và sự ăn mặc. Rút ngắn thời gian trong một ngày chỉ vì sự lo lắng hoặc vì không tận dụng được một cách hiệu quả thời gian của một ngày quả là một việc vô ích. Bạn không nên vì thương tiếc quá khứ mà đánh mất sự thoải mái và yên tĩnh của hiện tại và tương lai.

Lòng kiên trì và sự bền bỉ có thể bồi dưỡng và rèn luyện. Trước tiên phải làm rõ mục tiêu. Bạn phải thực hiện được những yêu cầu sau:

1. Kiên định mục tiêu. Đầu tiên phải biết mình cần điều gì, đây cũng là bước quan trọng để bồi dưỡng lòng kiên trì và sự bền bỉ. Một động cơ mạnh mẽ có thể giúp con người vượt qua được nhiều khó khăn.
2. Khát vọng. Theo đuổi mục tiêu mà mình mong muốn đạt được một cách mãnh liệt.
3. Có kế hoạch rõ ràng. Kế hoạch có thể cổ vũ con người kiên trì thực hiện mục tiêu.
4. Kiến thức đúng đắn. Phải biết rằng kế hoạch của mình được xây dựng dựa trên kinh nghiệm hay sự quan sát thông minh; nếu không biết được tình hình mà chỉ đoán mò, lòng kiên trì và sự bền bỉ của bạn sẽ bị hủy hoại.
5. Tự lực tự cường. Tin tưởng bản thân có năng lực để thực hiện kế hoạch.
6. Hợp tác. Cùng những người khác kết hợp hỗ trợ nhau, cùng tìm tiếng nói chung.
7. Sức mạnh ý chí. Tập trung suy nghĩ, đặt ra kế hoạch để đạt được mục tiêu chắc chắn.
8. Thói quen. Lòng kiên trì và sự bền bỉ là sản phẩm trực tiếp của thói quen. Con người sẽ tiếp thu những kinh nghiệm hàng ngày, đồng thời hóa thân thành một phần trong đó. Có thể áp dụng

phương pháp ép bản thân phải hành động để đối phó với kẻ địch lớn nhất là sự sợ hãi.

Nếu bạn chú ý đến những vấn đề trên thì lòng kiên trì và sự bền bỉ của bạn sẽ dần dần được hình thành, tiền tài cũng sẽ bắt đầu mỉm cười với bạn. Mỗi chúng ta đều có một thứ mà bất cứ trở ngại nào, thất bại nào cũng không đánh gục được nó, một thứ có thể khắc phục nỗi đau vật do bất kỳ thất bại nào đem lại. Nếu có thể ý thức được điều này, bạn có thể tận dụng được sức mạnh vốn có của bản thân mà từ trước đến nay bạn chưa từng biết đến. Khi con người ở vào tình thế tiến thoái lưỡng nan, rơi vào hoàn cảnh tuyệt vọng, sức mạnh này sẽ được bộc lộ. Nếu lúc đó con người có lòng quyết tâm, kiên trì không chịu khuất phục, không chấp nhận thất bại thì cuộc đời họ có thể sẽ lưu lại một thứ xứng đáng để họ tự hào. Họ sẽ không cảm thấy hổ thẹn vì quá khứ, họ sẽ tự hào với tương lai của mình, tự tin bắt đầu một cuộc sống mới, tận dụng trí tuệ có được từ những sai lầm trong quá khứ để sáng tạo tương lai mới mẻ.

Lời khuyên thứ bảy: Mọi việc đều phải tự tay mình làm

Trước khi bạn được sinh ra đời, cuộc sống của bố mẹ bạn không hề nhẽo nhẽo như họ đang sống bây giờ. Họ trở nên như vậy là bởi những năm trở lại đây họ luôn phải thanh toán các hóa đơn cho bạn, giặt quần áo cho bạn, nghe bệnh huên hoang rằng mình tài giỏi như thế nào. Bởi vậy, nếu muốn cứu bố mẹ mình bằng cách tiêu diệt con “ký sinh trùng” trong cuộc đời họ thì trước tiên bạn hãy tiêu diệt những con côn trùng trong tủ quần áo của mình đã.

Đừng sống dựa mãi vào người khác

Bill Gates nói: “Thói quen ỷ lại là một hòn đá cản bước bạn đến với thành công, muốn làm nên nghiệp lớn, bạn phải đá chúng ra khỏi con đường của mình”.

Đối với những người thành đạt trong sự nghiệp, từ chối ỷ lại vào người khác là một thử nghiệm lớn đối với năng lực bản thân. Điều đó có nghĩa là không thể dựa dẫm vào người khác, bởi vì như vậy là đã giao phó vận mệnh của mình vào tay người khác, mất đi quyền tự chủ trong công việc.

Có một số người mỗi khi gặp phải chuyện gì, việc đầu tiên nghĩ đến là tìm kiếm sự giúp đỡ của người khác; có người bất luận là có việc hay không, đều thích đi theo người khác, cho rằng người khác có thể giải quyết mọi khó khăn của mình. Trong cuộc sống, những người như vậy ở đâu cũng có. Đó là những người có tâm lý ỷ lại.

Bill Gates cho rằng, một trong những đặc trưng của một người hoàn toàn khỏe mạnh chính là tính tự chủ và độc lập.

Gặp phải vấn đề là nghĩ ngay đến người khác, đi theo người khác, cầu cứu sự giúp đỡ của người khác; người khác nói sao mình làm vậy; không có lòng tự trọng, không dám tin tưởng vào bản thân, không dám làm theo chủ trương của mình, không dám tự mình quyết định; ở nhà thì ỷ lại bố mẹ, ở bên ngoài ỷ lại đồng sự, ỷ lại cấp trên, không dám tự mình sáng tạo, không dám thể hiện mình, sợ phải độc lập - những hành vi trên đều chứng tỏ rằng bạn chưa chín chắn, nhân cách của bạn không kiên toàn, bạn chỉ là một bán sinh vật với một cơ thể và tâm lý lười nhác, được đặt tên là sự ỷ lại.

Tâm lý ỷ lại bắt nguồn từ tâm lý lười nhác.

Lúc nhỏ, bố mẹ làm cho quá nhiều, bạn không phải độc lập hành động, từ ăn cơm, mặc quần áo đến việc hàng ngày không chịu dậy sớm, khiến người khác phải chờ, những điều này trực tiếp hình thành nên tâm lý ỷ lại và tính lười nhác ở bạn. Ngoài ra, bố mẹ dành cho quá nhiều điều thuận lợi, bạn không cần phải nỗ lực phấn đấu cũng có thể sống được, đây là nguyên nhân chính hình thành nên tâm lý ỷ lại, không thể độc lập tự chủ, không thể phát triển toàn diện tính cách ở bạn.

Bởi vậy, nếu bạn được bố mẹ làm cho quá nhiều thì không có nghĩa là họ yêu bạn mà là họ đang hại bạn. Họ khiến bạn không thể phát triển và trưởng thành toàn diện. Liệu có tổn thất nào trong cuộc đời nặng nề hơn thế?

Có rất nhiều người không biết mình đang đợi chờ điều gì, nhưng họ cảm nhận được rằng sẽ có một điều gì đó xảy ra, vận may sẽ đến hoặc sẽ phát sinh những cơ hội mới, hoặc sẽ có một ai đó đến giúp họ, như vậy trong điều kiện không có được sự giáo dục, không có sự chuẩn bị đầy đủ và không có nguồn tài chính thì họ vẫn sẽ có thể có được một sự bắt đầu và tiếp tục tiến lên phía trước.

Có một số người luôn chờ đợi nguồn tài chính từ bố mình, từ ông chú giàu có hay một người bà con xa, có người lại chờ đợi một thế lực thần bí có tên gọi là “vận may”, “phát tài” đến giúp đỡ họ. Chúng ta chưa bao giờ nghe thấy có chuyện những người có thói quen chờ đợi sự giúp đỡ, chờ đợi nguồn tài chính của người khác hay chờ đợi vận may lại có thể thực sự làm nên sự nghiệp lớn.

Có một ông chủ của một công ty lớn từng nói, ông chuẩn bị cho cậu con trai của mình đến làm việc tại một công ty khác, để cậu có cơ hội rèn luyện bản thân, chịu đựng sự vất vả. Ông không muốn con trai ngay từ đầu đã làm việc tại công ty của mình bởi ông lo rằng cậu con trai sẽ chỉ biết ỷ lại, mong chờ sự giúp đỡ của ông. Những người luôn sống ỷ lại vào cha mẹ, rất ít người trong số họ có thể làm nên sự nghiệp. Chỉ có tinh thần độc lập mới đem lại cho con người sức mạnh và sự tự tin, chỉ có dựa vào chính bản thân mình thì mới có thể bồi dưỡng được năng lực làm việc và nuôi dưỡng mong muốn thành đạt.

Đặt con cái ở nơi mà chúng có thể dựa dẫm vào bố mẹ hoặc có thể kỳ vọng vào sự giúp đỡ của họ là một cách làm vô cùng nguy hiểm. Con chúng ta sẽ

không thể biết bơi khi học bơi ở nơi nước nông, nơi mà chân có thể chạm đến đáy. ở những nơi nước sâu, bọn trẻ sẽ học bơi nhanh hơn và tốt hơn. Khi chúng không còn đường lùi, chúng sẽ đến được bờ bên kia an toàn. Chỉ có trong tình thế không có đường lùi, chúng ta mới bộc lộ hết tiềm năng của bản thân.

Sức mạnh là mục tiêu của một người có chí lớn. Sức mạnh là tự phát, không phụ thuộc vào con người. Ngồi trong phòng tập thể hình chỉ để nhìn người khác luyện tập thì chúng ta không thể tăng cường sức mạnh cơ bắp của bản thân.

Lớp trẻ cần độc lập hành động chứ không phải là ỷ lại. Chúng sinh ra đã là những học giả, những nhà mô phỏng, những nhà hiệu pháp, nếu cho chúng quá nhiều sự giúp đỡ, chúng sẽ dễ trở thành những sản phẩm mô phỏng mà nếu bạn không đưa ra sự trợ giúp, chúng sẽ không thể đi được một mình. Chỉ cần bạn đồng ý là chúng sẽ mãi mãi sống dựa vào bạn.

Ngồi trên một chiếc ghế mềm sẽ rất dễ ngủ quên. Dựa vào người khác, bạn sẽ cảm thấy luôn có người giúp đỡ mình và bản thân không cần cố gắng, đây chính là trở ngại lớn trong việc phát huy tính tự lực tự chủ và tinh thần phấn đấu gian khổ.

Vứt bỏ chiếc gậy chống

Giống như Bill Gates, tất cả những người thành đạt đều tin tưởng rằng phải vứt bỏ tất cả những cây gậy chống, chỉ dựa vào bản thân thì mới có thể giành được thắng lợi cuối cùng. Cũng có nghĩa, khả năng tự lập chính là nguồn gốc của sức mạnh để mở ra cánh cửa thành công. Bởi vậy, những người thành đạt luôn kiên trì sự tự lập, tuyệt đối không ỷ lại.

Bước đi dựa vào cây gậy chống, nhất là lại dùng gậy chống của người khác là biểu hiện của tính lười nhác, ỷ lại mà rất nhiều người mắc phải. Đối với những người thành đạt, thói quen mà họ lựa chọn là vứt đi những cây gậy chống và bước đi bằng chính đôi chân của mình. Làm như vậy tất nhiên sẽ khó khăn vất vả hơn rất nhiều so với những người có thói quen ỷ lại. Tuy nhiên, chịu khó vất vả, dựa vào sự phấn đấu độc lập của bản thân, bạn sẽ có được những thành tựu lớn hơn trong tương lai. Khi bạn nghĩ được như vậy thì bạn có thể làm được như vậy, bởi vì sự tiến bộ của tư tưởng là vô cùng quan trọng. Tư tưởng là tiếng gọi của hành động, chỉ có nâng cao được

những kiến thức đối với tâm lý ý lại mới có thể đối mặt với nó một cách đúng đắn.

Trên thực tế, thoát khỏi sự ý lại vào người khác, phát triển và rèn luyện bản thân một cách độc lập, đi bằng chính đôi chân của mình không phải là một việc quá khó khăn. Bởi vì những việc mà người khác làm được thì bản thân mình nhất định cũng sẽ làm được.

Tạo cho mình tâm lý tự tin là cách để khắc phục điểm yếu này. Khi có khó khăn, bạn không nên đợi người khác giúp đỡ mà phải tự mình nghĩ cách, tự mình quyết định và giải quyết. Khi phát biểu ý kiến, không nên hòa theo ý kiến của người khác mà phải thể hiện những phát hiện độc đáo của bản thân. Không nên té nước theo mưa, phải có được sự dũng cảm của người lãnh đạo. Không nên lúc nào cũng để ý xem người khác ăn mặc ra sao, đi đứng thế nào mà phải có cách ăn mặc riêng của mình, phong thái và cảm giác riêng của mình.

Khi bạn từ bỏ ý định ý lại vào người khác, quyết tâm tự lực tự cường, thì bắt đầu từ lúc này, bạn đã bước lên con đường để đến với thành công. Cứ mạnh mẽ tiến về phía trước, không lùi bước trước mọi khó khăn, bạn sẽ phát hiện ra rằng, hóa ra trong nhiều lĩnh vực bạn cũng chẳng kém gì so với những thần tượng trước đây của mình. Bạn sẽ lập được những kỳ tích mà ngay trong mơ bạn cũng chưa từng nghĩ đến.

Thoát khỏi một phần tính ý lại là bạn có thêm được một phần tự chủ, cũng có nghĩa là bạn tiến thêm được một bước đến với cuộc sống tự do, tiến gần hơn một bước đến với mục tiêu thành công. Dưới đây là một số lời khuyên của Bill Gates giúp bạn chấm dứt tính ý lại:

1. Ý lại bản thân chứ không ý lại vào người khác, vào tổ chức hay người thân. Mọi việc đều phải do bản thân tự phấn đấu, tự giành lấy. Chỉ có như thế bạn mới có được thành công thực sự.
2. Loại bỏ tính lười nhác của bản thân. Tính ý lại bắt nguồn từ sự lười nhác của con người. Muốn loại bỏ được tâm lý ý lại thì trước tiên bạn phải loại bỏ được tính lười nhác. Muốn làm được điều đó, bạn phải rèn luyện ý chí của bản thân. Khi giải quyết công việc, phải dũng cảm tiến lên, nói là làm, khi cần hành động thì phải hành động. Bạn cũng cần phải có một bộ óc nhanh nhạy, giỏi tư duy và chịu khó tư duy.

3. Phải có ý thức độc lập, tự mình làm chủ. Để làm được như vậy phải luôn nghĩ rằng, chỉ những thành quả có được do chính sức lao động của bản thân mới thực sự thuộc về mình; chỉ có hưởng thụ thành quả của chính mình thì mới có được niềm vui thực sự.
4. Phải bắt đầu làm từ những việc nhỏ, hàng ngày nghiêm túc xem xét lại những suy nghĩ của mình, làm từng bước một, làm bất cứ việc gì cũng đều như vậy, không thể thành công ngay lập tức mà phải làm từng bước, dần dần tích lũy, cuối cùng mới có thể có được thành công. Việc này giống như nhảy cao, trước tiên phải chạy chậm chậm vài bước, sau đó tăng tốc chạy nhanh rồi cuối cùng mới nhảy.

Sau khi đã khống chế được tâm lý ỷ lại, con người mới có thể tìm thấy mục tiêu của cuộc sống, tìm thấy phương hướng sống và dựa vào bản thân để đạt được những thành công trong sự nghiệp. Những thành công có được do chính sức lực của mình mới là những thành công thực sự.

Tiến lên dựa vào chính sức lực của bản thân

Con người nhất thiết phải dựa vào bản thân để sống, trong từng giai đoạn khác nhau của cuộc đời, cố gắng đạt đến mức độ tự lập cần có và một tinh thần tự lập. Đây là nền tảng cơ bản để đứng vững trong xã hội của con người đương đại, bởi vì, những người không có tính độc lập tự chủ và năng lực tự lập, ngay đến bản thân còn không làm chủ được thì nói gì đến phát triển và thành công trong sự nghiệp? Dù gia đình có thể đem đến cho bạn những ưu thế hơn người thì trước tiên bạn cũng nên tự tồn tại trong cuộc sống, rèn luyện khả năng tự lực cánh sinh bằng chính sức lực của mình. Bởi vì trước sau gì bạn cũng phải một mình bước vào xã hội, tham gia vào cuộc cạnh tranh sinh tồn, bạn sẽ gặp phải những hoàn cảnh sinh tồn phức tạp hơn rất nhiều. Bạn không thể lúc nào cũng huy động “hệ thống viện trợ sinh tồn” của mình mà phải dựa vào tinh thần tự lập kiên cường của bản thân để khắc phục khó khăn, tiến lên phía trước.

Bởi vậy, chúng ta phải đóng vai chính trong cuộc sống. Chúng ta phải là nhà đạo diễn của cuộc sống chứ không phải là những khán giả.

Những người có khả năng điều khiển số phận của bản thân là những người hạnh phúc nhất. Trong cuộc đời, phải biết đưa ra sự chọn lựa, không nên để

người khác đẩy mình đi, không nên nghe theo sự sắp xếp của người khác, bản thân phải dũng cảm điều khiển số phận của mình, không chế tình cảm của mình, tự mình làm chủ bản thân, trở thành chủ nhân của số phận.

Muốn điều khiển số phận, xét ở khía cạnh gần, bạn phải tự mình lựa chọn trường học, lựa chọn giáo trình, lựa chọn bạn bè, lựa chọn trang phục. Xét ở khía cạnh xa hơn, bạn không được để các nhân tố bên ngoài khống chế, phải tự mình lựa chọn sự nghiệp, tình yêu, sự theo đuổi tinh thần cao cả cho riêng mình.

Tất cả những thành công, sáng tạo của bạn hoàn toàn do bạn tự quyết định. Bạn phải nắm bắt lấy mục tiêu, phương hướng, suy nghĩ độc lập, phải có ý kiến chủ quan của mình, biết cách tự mình giải quyết vấn đề của bản thân. Không nên tin rằng có đáng cứu thế, không nên tôn thờ một vị thần hay một hoàng đế nào; nhân cách của bạn, tác phong của bạn chính là tài sản của chính bạn.

Đánh mất bản thân là một việc bất hạnh nhất trong đời, mất đi sự tự chủ lại là một cạm bẫy lớn nhất trong cuộc đời. Bạn nên có một khoảng trời riêng cho mình và những nét đặc sắc riêng của bản thân. Tự tin vào bản thân, sáng tạo bản thân còn quan trọng hơn nhiều so với việc chứng minh bản thân. Đối diện với thế giới muôn hình muôn vẻ, đầy biến động, bạn phải tạo ra cho mình những điểm riêng, dũng cảm bộc lộ mình. Bạn phải tuyên bố và bộc lộ một cách tự tin năng lực của bạn, phong cách của bạn, khí thế của bạn, trí tuệ của bạn.

Lời khuyên thứ tám: Bạn luôn chỉ có một lần cơ hội

Có thể trường học của bạn không còn phân loại học sinh giỏi và kém, nhưng cuộc sống vẫn có sự phân loại. Tại một số trường học, chỉ cần bạn tìm ra được đáp án đúng thì trường sẽ cho bạn rất nhiều cơ hội. Điều này hoàn toàn khác với bất kỳ việc gì trong cuộc sống.

Cơ hội là một tài sản to lớn

Không được đánh mất cơ hội, thời gian không bao giờ quay trở lại, đây là những đạo lý đơn giản, dễ hiểu mà sâu sắc. Nắm bắt được cơ hội, chúng ta có thể theo đà tiến lên đỉnh cao của thành công. Nếu bỏ lỡ cơ hội, chúng ta chỉ có thể buông xuôi nhìn sự thành công trôi qua tầm tay mà ân hận khôn nguôi. Chẳng thế mà có người đã nói: “Xét về một ý nghĩa nào đó, thời cơ chính là một thứ tài sản to lớn”.

Trong cuộc sống thực tiễn, nếu bạn có thể ý thức được thời cơ trước khi nó đến, áp dụng hành động trước khi nó qua đi thì chắc chắn thành công sẽ đến với bạn. Có người gọi thời cơ là vận may, dù gọi như thế nào thì chúng đều có một điểm chung: Những người biết cách lợi dụng thời cơ sẽ có được nhiều thuận lợi hơn những người chỉ biết than thân trách phận.

Bill Gates nói với chúng ta rằng:

Thời cơ có mối quan hệ mật thiết đối với sự nghiệp của chúng ta, thời cơ là một thiên sứ xinh đẹp nhưng tính tình kỳ quái, một lúc nào đó sẽ tình cờ đến bên bạn, nhưng nếu bạn không cẩn thận thì nó sẽ vỗ cánh bay đi, cho dù bạn có oán trách, nuối tiếc thế nào thì nó cũng sẽ không bao giờ quay lại. Trong cuộc sống hiện thực, nắm bắt được thời cơ thậm chí có thể hoàn toàn quyết định việc liệu bạn có thể làm được gì hay không.

Cơ duyên tồn tại ở khắp mọi nơi, nhưng cái gọi là “số phận” không quyết định được việc liệu cơ duyên có trở thành nấc thang để đưa chúng ta đến thành công hay không. Quyết định nằm ở bản thân chúng ta. Mỗi người đều là một nhà thiết kế số phận của bản thân. Có thể nói, số phận của con người được tạo thành từ sự kết nối của một loạt những thời cơ. Cuộc đời của bạn có như ý bạn hay không, vấn đề then chốt nằm ở việc liệu bạn có nắm bắt

được thời cơ hay không. Chúng ta không nên bỏ qua bất cứ cơ hội nào dù khả năng thành công là nhỏ nhất.

Có không ít những người thông minh lại không hề quan tâm đến điều này. Lý do họ đưa ra là cơ hội quá nhỏ thì khả năng thực hiện là không lớn, họ cho rằng, chỉ có kẻ ngốc mới tin tưởng vào cơ hội mà khả năng thành công chỉ có một phần vạn.

Bill Gates nói: “Các bạn thân mến, tôi cho rằng các bạn nên coi trọng những cơ hội mà khả năng thành công chỉ có một phần vạn, bởi vì nó sẽ đem đến cho bạn những thành công ngoài dự kiến. Có người nói, đây là một cách làm ngu ngốc, hy vọng còn mờ mịt hơn cả trò mua xổ số. Quan điểm này rất phiến diện, bởi vì trò quay xổ số là do người khác chủ trì, không phải do bạn; nhưng cơ hội có một phần vạn khả năng thành công lại hoàn toàn dựa vào sự nỗ lực chủ quan của bản thân bạn”.

Đồng thời Bill Gates cho rằng, để nắm bắt được cơ hội một phần vạn này, bạn phải có đủ những điều kiện sau:

1. Có con mắt nhìn xa trông rộng, không nên chỉ nhìn thấy lá cây mà bỏ qua cả một khu rừng.
2. Phải có tính kiên trì và sự bền bỉ.

Giả dụ bạn có đủ những điều kiện trên thì chỉ cần dám hành động, chắc chắn sẽ có ngày bạn trở thành nhà triệu phú, bạn không chỉ giàu về vật chất mà còn giàu cả về tinh thần.

Có hai thanh niên, một người đã làm việc tại một trung tâm mua sắm được 4 năm. Anh ta nói, anh ta không được coi trọng ở đây và đang định chuyển nơi làm việc. Trong khi nói chuyện, có một khách hàng đi đến trước mặt anh ta, đề nghị được xem mấy chiếc mũ nhưng người thanh niên không để ý, vẫn tiếp tục nói chuyện. Sau khi nói xong, anh ta mới quay ra trả lời vị khách với một vẻ khó chịu: “Đây không phải là gian chuyên bán mũ”. Vị khách hỏi anh ta gian hàng bán mũ ở đâu, người thanh niên trả lời: “Bà đến hỏi người quản lý ở đằng kia, ông ta sẽ chỉ cho bà”. Chúng ta có thể thấy, người thanh niên này ở trong một cơ hội tốt nhưng bản thân anh ta lại không biết. Lẽ ra anh ta có thể khiến cho mỗi khách hàng từng mua hàng nhớ đến mình và sẽ còn quay lại, từ đó có dịp bộc lộ tài năng của mình, nhưng anh ta lại đánh mất đi các cơ hội đến với mình.

Một thanh niên khác cũng là người bán hàng tại một cửa hàng. Buổi chiều hôm đó, bên ngoài trời mưa to, có một bà cụ đi vào cửa hàng, chậm rãi ngắm nghía, có thể thấy rằng bà không chủ định mua thứ gì. Hầu hết các nhân viên bán hàng đều không chú ý đến bà cụ, nhưng người thanh niên này lại chủ động đến chào bà, hỏi một cách lễ phép rằng bà có cần sự phục vụ nào không. Bà cụ nói, bà chỉ vào đây để tránh mưa chứ không có ý định mua gì. Người thanh niên nói rằng không sao, dù là như vậy thì bà vẫn được đón chào. Anh ta chủ động bắt chuyện với bà cụ, biểu thị thiện ý của mình. Khi bà cụ ra về, anh ta còn đưa bà ra đến cửa, giúp bà mở ô. Bà cụ xin người thanh niên một tấm card rồi đi.

Người thanh niên không nhớ đến chuyện đó nữa nhưng một hôm, ông chủ công ty đột ngột gọi anh ta tới văn phòng, đưa cho anh ta một lá thư, là lá thư của bà cụ đó. Bà cụ yêu cầu Công ty bách hóa này cử một nhân viên bán hàng đến Scotland, đại diện cho công ty nhận một vụ làm ăn lớn. Bà cụ đặc biệt chỉ đích danh người thanh niên sẽ đảm nhận công việc. Thì ra bà cụ này là mẹ của Andrew Carnegie, ông vua gang thép của Mỹ. Người thanh niên này có được một cơ hội công việc tốt vì thái độ tôn trọng công việc và sự nhiệt tình với khách hàng của mình.

Chúng ta hiện đang ở trong một thời đại đầy những cơ hội, mỗi cơ hội đều là một món tài sản to lớn, vấn đề là liệu chúng ta có nắm được nó hay không. Chúng ta phải tìm tòi, phát hiện cơ hội, đừng coi nhẹ những cơ hội xem ra chỉ bình thường không đáng chú ý và phải nỗ lực cố gắng để biến chúng thành thành công.

Cơ hội chỉ đến một lần

Sự xuất hiện của cơ hội trong cuộc đời mỗi con người thường chỉ có một lần. Khi bạn chủ động hành động để nắm bắt lấy cơ hội, bạn có thể đạt được thành công. Sự được mất của đời người thường nằm ở sự được mất cơ hội; có một cơ hội, nắm bắt được nó, tận dụng nó, cuộc đời bạn sẽ vì thế mà có được sự thay đổi; ngược lại, bỏ lỡ cơ hội, rồi bỏ nó thì rất có thể cả đời bạn sẽ trôi qua một cách bình thường như bao người khác. Bạn phải biết rằng, trong quá trình thể nghiệm cuộc sống, không phải vị tướng dũng mãnh nào cũng có thể bách chiến bách thắng, không phải tất cả những người si tình đều có được tình yêu; càng không phải tất cả những người trung thực đều có thể sống một cuộc sống như mong muốn, thuận buồm xuôi gió. Nguyên

nhân là do đâu? Bạn phải hiểu rằng, cơ hội là một nhân tố không thể bị bài xích. Có nhiều khi chỉ vì không biết tận dụng, chúng ta đã để lỡ cơ hội có thể thay đổi cuộc đời chúng ta, mang thành công đến với chúng ta.

Có một câu chuyện cười như sau: trước đây có một tín đồ Cơ đốc giáo, ông ta tin tưởng rằng Thượng đế có mặt ở mọi nơi, mọi lúc. Bởi vậy, mỗi ngày ông ta đều rất thành tâm cầu nguyện Thượng đế.

Một hôm, trời đột nhiên mưa to, rất nhiều nơi bị ngập lụt, mọi người lần lượt bỏ đi. Tuy nhiên, tín đồ Cơ đốc giáo này cho rằng mình thành tâm tôn thờ Thượng đế như vậy, nhất định Thượng đế sẽ đến cứu mình. Bởi vậy, ông ta không bỏ đi cùng mọi người.

Ông ta cứ đứng nghĩ như vậy trên nóc nhà. Và vì thế, khi đội cứu nạn đi thuyền cứu sinh đến cứu ông ta, ông đã khước từ vì tin rằng Thượng đế sẽ đến cứu ông.

Kết quả là ông ta bị chết chìm.

Linh hồn của ông lên đến Thiên đường, vừa hay gặp được Thượng đế, thế là ông ta liền chất vấn Thượng đế: “Tôi trung thành với ngài như vậy, tại sao ngài lại không đến cứu tôi?”

Thượng đế trả lời: “Ta đã phái thuyền cứu sinh đến cứu ngươi, là do ngươi không chịu để mình được cứu nên mới bị chết chìm, trách ai được đây?”

Câu chuyện cười này nhắc nhở chúng ta về một đạo lý, không được dễ dàng bỏ qua cơ hội, cơ hội đôi khi không chỉ thay đổi số phận của chúng ta mà còn liên quan đến sinh mệnh của chúng ta.

Đáng tiếc là không phải tất cả mọi người đều hiểu được đạo lý này, cũng không phải tất cả mọi người đều tin tưởng rằng cơ hội có thể làm thay đổi cuộc đời của mình, có thể khiến cho bản thân thành công. Vì thế, khi cơ hội đến, họ không những không thể nhận thức được đâu là cơ hội, càng không thể tận dụng cơ hội để thay đổi số phận của mình.

Bill Gates lại khác, ông và Alan đã biết nắm bắt cơ hội hiếm có để giành được thành công trong sự nghiệp của bản thân.

Bố mẹ Bill Gates muốn ông theo học ngành y, không muốn ông mở công ty. Ban đầu, Bill Gates cũng làm theo mong muốn của bố mẹ, nhưng ông vẫn

rất hứng thú với việc mở công ty. Thế là ông và Alan bắt đầu thu thập tài liệu.

Sau một thời gian dài thu thập tài liệu, suy nghĩ một cách nghiêm túc, Bill Gates và Alan tin tưởng rằng ngành công nghiệp vi tính sẽ hướng họ đến với thị trường tiêu dùng rộng lớn. Khi điều đó trở thành sự thực, sẽ có một cuộc cách mạng kỹ thuật nổ ra. Họ đang ở vào thời khắc quan trọng, thời khắc mà lịch sử có thể sẽ có những thay đổi to lớn. Cũng giống như thời khắc quan trọng mà lịch sử phát triển ô tô và máy bay đã từng trải qua, họ dự đoán rằng máy tính tất sẽ đến được với từng hộ gia đình.

“Xu thế phổ cập máy tính nhất định sẽ đến”, Alan từng nhắc đi nhắc lại với Bill Gates về điểm này. Nếu không trở thành những người dẫn đầu trong cuộc cách mạng tin học này, họ sẽ bị bỏ lại đằng sau. Chính vì nhận thức sớm được điều này nên Bill Gates quyết định mở công ty máy tính của mình.

Họ bắt tay vào chế tạo ra chiếc máy tính của mình. Alan rất hứng thú với phần cứng của máy tính còn Bill Gates lại hứng thú với phần mềm máy tính, ông cho rằng phần mềm mới là sinh mệnh của máy tính.

Nhưng rất nhanh, Alan và Bill Gates đã từ bỏ ý định tự mình chế tạo ra một loại máy tính mới. Họ quyết định tốt nhất là cứ nắm chắc lấy những thứ mà họ đã thông thạo, đó chính là phần mềm máy tính. Chi phí để sản xuất máy tính quá cao, họ chưa có đủ tài chính để mạo hiểm.

Bill Gates và Alan lập ra công ty Microsoft, đồng thời đã giành được những thành công huy hoàng. Sự thực đã chứng minh, tất cả những điều đó đều là do họ biết cách nắm bắt những cơ hội ở xung quanh mình.

Cơ hội ở ngay bên mình

Rất nhiều người không rèn luyện cho mình thói quen phát hiện những cơ hội ở trước mắt mà luôn cho rằng cơ hội ở một nơi rất xa.

Trong cuộc sống, chúng ta thường có thói quen bỏ gần tìm xa, đi tìm ở nơi khác những thứ có ngay xung quanh mình. Cơ hội luôn ở gần bạn, nói một cách chính xác là nó ở ngay trước mắt bạn, trong tay bạn.

Rất nhiều người cho rằng bản thân chẳng có gì nhưng trên thực tế, họ có rất nhiều cơ hội, có điều họ phải tự tìm ra chúng bằng chính năng lực của bản

thân. Theo thống kê, ở các thành phố lớn ở miền Đông nước Mỹ ít nhất có 94% số người lao động kiếm được những khoản tiền lớn ở nhà hoặc những khu vực gần nhà, đó đều là những công việc kinh doanh đáp ứng những nhu cầu hàng ngày.

Bill Gates thường chỉ bảo những nhân viên của mình: “Chỉ cần chịu quan sát, các anh sẽ thấy xung quanh mình luôn tồn tại cơ hội; chỉ cần các anh chăm chú lắng nghe, các anh sẽ nghe thấy tiếng kêu ngày càng yếu đi của những người đang cầu cứu sự giúp đỡ; chỉ cần các anh có một tấm lòng nhân ái, các anh sẽ không chỉ làm việc vì lợi ích cá nhân mình; chỉ cần các anh chấp nhận vươn tay ra, bao giờ cũng có những ngành nghề cao quý đang chờ các anh sáng lập”.

Cơ hội thành công là vô hạn. Trong mỗi ngành nghề đều có vô số cơ hội để phát minh ra sản phẩm, cải thiện quy trình chế tạo và quản lý, thậm chí là cơ hội để cung cấp các dịch vụ ưu việt hơn đối thủ cạnh tranh. Tuy nhiên, các cơ hội đều chỉ chợt đến rồi mất đi nếu bạn không biết nắm bắt và tận dụng nó.

Mỗi khi phải đối mặt với khó khăn, bạn nên dừng lại và tự hỏi bản thân: “Bên trong vấn đề này liệu có thể ẩn chứa cơ hội gì?” Khi phát hiện ra cơ hội, bạn có thể vượt qua được đối thủ của mình.

Có quá nhiều người suốt đời chờ đợi cơ hội hoàn mỹ tự tìm đến với mình để bản thân có thể có được những giờ phút vinh quang; đến khi họ hiểu ra rằng, cơ hội mỗi ngày chỉ thuộc về những người biết chủ động tìm kiếm thì tất cả đã quá muộn!

Đừng chậm trễ trong việc lập kế hoạch cụ thể cho những thành công trong cuộc đời khi bạn đã xác định được mục tiêu theo đuổi. Đừng mong chỉ ngồi đợi cũng có được thành công.

Chỉ những kẻ lười nhác mới luôn oán trách rằng mình không có cơ hội, không có thời gian; những người chăm chỉ luôn không ngừng làm việc, không ngừng cố gắng. Mỗi thời khắc mới đem đến cho con người nhiều cơ hội mà họ chưa từng biết đến. Người thông minh chỉ cần nắm được những “cơ hội chưa biết đến”, họ sẽ phấn đấu để đạt được những mục tiêu của cuộc đời và giành được thắng lợi. Họ không ngồi chờ cơ hội đến mà chủ động tìm kiếm cơ hội, nắm bắt cơ hội, chinh phục cơ hội, để cơ hội phục vụ

cho họ. Nói cách khác, bất cứ cơ hội nào cũng có thể là chiếc chìa khóa vàng trong tay họ.

Để nắm bắt cơ hội đòi hỏi phải có trí tuệ

Những nghiên cứu đối với thành công của Bill Gates và những nhân vật thành đạt khác cho thấy, những cơ hội mang tính quyết định đối với thành công của mỗi người là không nhiều. Nhất thiết phải có một sự nhạy cảm và năng lực phán đoán nhạy bén khi cơ hội đến. Khi người khác còn chưa nhận ra sự có mặt của cơ hội, bạn phải nhanh chân đi trước một bước, nắm lấy thời cơ, giành lấy cơ hội.

Có quan điểm cho rằng “cơ hội chỉ có thể gặp chứ không thể cầu”. Trên thực tế, sự sản sinh cơ hội cũng có quy luật riêng của nó. Nếu bạn có đủ dũng khí, có một bộ óc thông minh, có khả năng quan sát, phán đoán nhạy bén, cơ hội cũng có thể được “sáng tạo” ra. Biết chờ đợi thời cơ, nắm bắt được thời cơ là một trí tuệ lớn, có thể sáng tạo ra cơ hội lại là một trí tuệ lớn hơn.

Những người bôn ba trên đường thành công, nếu có thể nhận thức được cơ hội trước khi nó đến, trước khi nó biến mất thì có thể áp dụng hành động một cách quyết đoán để chiếm hữu nó, như vậy, thần may mắn sẽ đến.

Cơ hội tuy là một sự vật khách quan nhưng lại được những người tham gia nhận thức thế giới, cải tạo thế giới sáng tạo ra, nó là sản phẩm của sự kết hợp giữa năng lực khách quan của con người và tính tất yếu khách quan của sự thay đổi môi trường bên ngoài.

Điều kiện chủ quan của một người khi đạt đến trạng thái tối ưu sẽ ảnh hưởng đến sự thay đổi của môi trường khách quan, có lợi cho sự phát sinh cơ hội, thích hợp cho sự phát triển cá nhân. Trải nghiệm của những người thành đạt đã chứng minh, khi cơ hội khách quan xuất hiện, những người có tố chất mạnh mẽ về các phương diện như tri thức, sự dũng cảm... thường dễ dàng nắm bắt được cơ hội hơn những người bình thường.

Nhiều nghiên cứu cho thấy, đối với những người thành đạt, số lần phát sinh những cơ hội mang tính quyết định là vô cùng ít. Bởi vậy, đối với những người khát khao sự thành công, chất lượng của cơ hội quan trọng hơn số lượng. Phải lựa chọn những cơ hội tốt nhất cho sự phát triển của bản thân,

cố gắng để cơ hội phát huy được tác dụng lớn nhất trên con đường sự nghiệp của bạn.

Cơ hội không chủ động đến tìm bạn, vì thế, chỉ khi không ngừng thể hiện bản thân, thu hút được sự quan tâm và coi trọng của mọi người, bạn mới có thể tìm thấy cơ hội.

Sáng tạo cơ hội, tranh thủ cơ hội đòi hỏi bạn phải bỏ ra rất nhiều tâm huyết và sức lực, nhưng quan trọng hơn cả là làm thế nào để nắm chắc được cơ hội, khiến nó phát huy được hiệu quả lớn nhất. Bởi vậy, khi cơ hội đến với bạn, cho dù còn một số nhân tố chưa được rõ ràng, lúc này, cách làm sáng suốt nhất là phải nắm bắt lấy nó thật nhanh chóng và quyết đoán. Để làm được điều đó bạn không thể thiếu được sự nhanh nhạy và lòng dũng cảm.

Cơ hội là một vị thần nhiều phép lạ, rất nhanh nhẹn nhưng tính tình rất kỳ quái. Cơ hội đối xử với mọi người đều công bằng, nhưng nó sẽ không đến một cách vô duyên cớ. Bạn chỉ có thể thử nghiệm nhiều lần, tiếp cận từ nhiều phía mới có thể tìm ra nó.

Trên con đường của thành công, có người lại không thích thử nghiệm, không muốn đi đường nhỏ quanh co, khi gặp phải khó khăn thì hoặc là đi đường vòng, hoặc là lùi bước, những người này luôn không có duyên với cơ hội. Ngược lại, có những người rất nhẫn nại, họ luôn thử tìm giải pháp để giải quyết những khó khăn, không sợ vất vả khó khăn, kết quả là họ đã giành được những cơ hội chỉ đến một lần trong đời.

Xét từ điều kiện khách quan, khả năng sản sinh và tận dụng cơ hội đòi hỏi phải có hoàn cảnh xã hội tốt như sự tự do nghiên cứu, sự lựa chọn nghề nghiệp bình đẳng, cơ hội công tác, hoàn cảnh gia đình và môi trường giáo dục tốt... Không có một công thức hay chuẩn cố định nào đối với việc làm thế nào để nắm bắt được cơ hội, nhưng khả năng quan sát và phán đoán của con người là vô cùng quan trọng.

Những lúc bình thường nên chú ý đến tất cả những việc nhỏ xảy ra xung quanh mình, phải có một năng lực quan sát nhạy bén, có như vậy mới đảm bảo rằng bạn có thể nắm bắt được cơ hội trước khi nó vụt khỏi tầm tay. Trong đời sống hàng ngày, có rất nhiều sự việc phát sinh, có một số việc khiến người ta kinh ngạc, thu hút sự chú ý của nhiều người; có những việc lại rất bình thường, mọi người chẳng ai chú ý đến nhưng cũng không thể loại trừ rằng chúng có thể ẩn chứa những vai trò vô cùng quan trọng.

Người có khả năng quan sát nhạy bén có thể phát hiện ra được những điều kỳ lạ từ những điều tưởng như bình dị trong cuộc sống thường nhật. Một thanh niên, trong một lần tình cờ đã nghe được thông tin rằng những người dân trong thành phố đang rất thiếu những chiếc túi nilon rẻ tiền để đựng rác. Cậu lập tức tiến hành điều tra phân tích thị trường và nhận thấy có thể kiếm được lợi nhuận từ việc cung cấp sản phẩm này. Thế là cậu nhanh chóng bắt tay vào hành động, đưa sản phẩm túi nilon giá rẻ mẫu mã đẹp ra thị trường. Kết quả là, dựa vào nguồn thông tin về túi rác mà người khác có thể cho rằng chẳng có giá trị gì, chỉ trong hai tuần, cậu thanh niên này đã kiếm được 40.000 USD.

Có thể thấy, khả năng quan sát nhạy bén là một trợ thủ đắc lực để bạn nắm bắt lấy cơ hội. Ngoài khả năng quan sát, để nắm bắt được cơ hội cũng không thể thiếu được khả năng phán đoán hơn người. Một số người không phải không có cơ hội để thành công, chỉ vì khả năng phán đoán kém nên họ đã bỏ lỡ cơ hội. Họ luôn không thể tự chủ, luôn phải có người ở bên để nâng đỡ, gặp phải chuyện gì dù là nhỏ cũng phải hỏi ý kiến bạn bè, người thân, luôn suy nghĩ rối rắm, không đưa ra được chủ ý, cuối cùng chẳng đạt được kết quả gì.

Một người thành đạt phải có được sự quyết đoán và năng lực nắm bắt thời cơ. Chỉ cần điều tra kỹ càng sự việc, lập một kế hoạch chặt chẽ, họ sẽ ngay lập tức bắt tay vào thực hiện. Bởi vậy, bất kỳ việc gì đến với họ, họ đều có thể làm được như ý mình, gặt hái được thành công. Một người có đầu óc sáng suốt, có năng lực phán đoán, ý chí của anh ta nhất định sẽ rất kiên định, anh ta sẽ không do dự chần chừ, chỉ cần lên kế hoạch, định rõ mục đích, anh ta nhất định sẽ kiên trì hành động đến cùng. Anh ta biết rằng chỉ có như vậy mới có thể nắm bắt được cơ hội.

Có thể bạn không có cơ hội nhưng bạn có thể tạo ra cơ hội

Trong lịch sử nhân loại, chẳng có câu chuyện nào kỳ thú hơn câu chuyện của những người trong khó khăn vẫn làm nên được sự nghiệp.

“Không có cơ hội” luôn là cái cớ của những người thất bại. Khi chúng ta tìm hiểu nguyên nhân thất bại của họ, đa số họ sẽ nói rằng sở dĩ họ thất bại là vì không tìm được cơ hội như những người khác, không có ai giúp đỡ,

cất nhắc họ. Họ còn than vãn với bạn rằng những địa vị tốt thì người khác đã chiếm hết, những chức vị cao cũng chẳng còn chỗ dành cho họ, tất cả những cơ hội tốt đã bị người khác lấy đi. Tóm lại là họ chẳng có cơ hội nào.

Ngược lại, những người có khí chất không bao giờ viện cớ cho công việc của mình. Họ không bao giờ than thân trách phận. Họ chỉ biết cố gắng hết sức để tiến lên phía trước. Họ càng không chờ đợi sự giúp đỡ của người khác mà họ tự giúp bản thân mình; họ không đợi chờ cơ hội mà tự mình tạo ra cơ hội. Một lần, sau khi Alexander giành được thắng lợi, có người hỏi ông, giả sử có cơ hội, ông có muốn hạ tiếp một thành trì nữa không.

“Cái gì?” - Ông phẫn nộ trả lời - “Dù là không có cơ hội thì ta cũng sẽ tạo ra cơ hội”.

Bill Gates nói rằng, đợi chờ cơ hội và tạo cho mình một thói quen chờ đợi là một việc làm rất nguy hiểm. Sự nhiệt tình và tinh thần làm việc sẽ bị tiêu tan trong sự chờ đợi. Cơ hội luôn đến một cách rất ngẫu nhiên, nó tiềm ẩn trong những công việc hàng ngày của bạn, cho dù bạn làm trong ngành nào thì ở đó chắc chắn luôn có những cơ hội đang chờ bạn khám phá. Thế giới rất cần những người biết sáng tạo ra cơ hội.

Thời cơ là một sức mạnh tự nhiên vượt qua khả năng của con người nhưng khi đối mặt với cơ hội, không phải ai cũng ở vào thế bị động, tiêu cực. Có rất nhiều người thành đạt, hầu hết thời gian của họ là dành cho việc tranh thủ cơ hội một cách tích cực và chủ động, dành cho việc sáng tạo cơ hội. Con người không những phải nắm bắt lấy cơ hội mà còn phải sáng tạo ra cơ hội. Biết sáng tạo ra cơ hội, đồng thời biết giang tay đón nhận cơ hội là một thái độ sống cần phải có của con người trong thời đại mới.

Cơ hội là một nguồn tài nguyên quan trọng của xã hội, nó đối xử với mọi người hết sức công bằng. Muốn có được cơ hội thì phải bỏ ra rất nhiều công sức mới có hy vọng thu được kết quả. Khi cơ hội đến, những người đã có sự chuẩn bị trước sẽ giành được những kết quả ngoài sức mong đợi. Ngược lại, những người không có sự chuẩn bị chỉ có thể bất lực nhìn cơ hội tan đi trước mắt.

Cơ hội không do thượng đế ban tặng, nó xuất hiện là do sự chủ động sáng tạo của chủ thể. Cơ hội rất hiếm hoi và rất dễ mất đi, nó chỉ đến với những người dám chiến đấu để khắc phục những khó khăn và giành thắng lợi, những người biết phát huy tối đa hiệu quả của cơ hội.

Giành được cơ hội là một quá trình lâu dài, từng bước tích lũy ưu thế. Những người thành đạt đều là những người sáng suốt, biết tạo ra và tận dụng triệt để cơ hội. Ngay từ đầu, một mặt họ tích lũy kinh nghiệm, cố gắng phấn đấu, mặt khác họ không ngừng tìm kiếm cơ hội. Khi họ đã có tri thức và năng lực ở một trình độ nhất định, cơ hội sẽ đến với họ. Khi tận dụng được thực lực của mình và cơ hội để đạt được thành công, họ sẽ gặp được những cơ hội mới tốt hơn để phát huy năng lực của mình. Để sáng tạo cơ hội cần có sự cò xát, sự kiên trì và nhẫn nại. Khi đã xác định được phương hướng phấn đấu, bạn phải kiên định mục tiêu, đồng thời chuẩn bị để đón nhận cơ hội, cơ hội sẽ mỉm cười với bạn.

Lời khuyên thứ chín: Thời gian ở trong tay bạn

Cuộc sống không chia thành các học kỳ, bạn cũng không có các kỳ nghỉ hè để nghỉ ngơi, cũng chẳng có mấy ông chủ sẵn sàng giúp đỡ để bạn khám phá bản thân, bạn phải sắp xếp thời gian để tự làm.

Hãy là người biết quý thời gian như vàng

Bạn có thể không giàu có như Bill Gates, nhưng có một thứ mà bạn cũng có như người khác, đó chính là thời gian. Thời gian công bằng với mọi người, dù là người giàu hay người nghèo, nam hay nữ, người thông minh hay kẻ ngu ngốc, thời gian của họ đều như nhau, mỗi ngày đều có 24 giờ.

Nhưng thời gian cũng có mặt không công bằng, đó chính là có người biết trân trọng nó nhưng có người lại phung phí nó. Sử dụng quỹ thời gian một cách không kế hoạch là một sự vô cùng lãng phí, chúng ta không có cách nào để tìm lại - dù chỉ là một phút khoảng thời gian mà chúng ta đã vô tình lãng phí.

Chúng ta không thể đuổi theo để lấy lại khoảng thời gian đã bị lãng phí, nhưng nếu học được cách nắm bắt thời gian, theo đuổi hiệu suất một cách khoa học thì bạn có thể hoàn thành công việc trong một khoảng thời gian thích hợp. Những việc cần làm trong kế hoạch càng nhiều, hiệu suất càng cao, bạn càng nâng cao được năng lực nắm bắt thời gian.

Không ai có thể lựa chọn những việc sẽ xảy đến với mình nhưng đa số thời gian bạn đều có thể lựa chọn, đây là những điều mà bạn phải cố gắng để hoàn thành.

Không ai là không có thời gian. Mỗi người đều có đủ thời gian để làm những việc cần làm, ít nhất là những việc quan trọng nhất. Có nhiều người xem ra còn bận rộn hơn bạn rất nhiều nhưng lại có thể làm được nhiều việc hơn bạn. Không phải họ có nhiều thời gian hơn bạn mà là họ biết cách tận dụng thời gian hơn bạn.

Những người thành công trên con đường sự nghiệp đều là những người quý thời gian như vàng. Cho dù là ông chủ hay người làm thuê, một người làm việc có kế hoạch luôn đánh giá được giá trị của mình trong vụ làm ăn trước khách hàng, nếu có nhiều lời nói không cần thiết, họ đều tìm ra cách để rút

lui. Đồng thời, họ cũng tuyệt đối không nói với đối phương những chuyện trên trời dưới biển chẳng liên quan gì đến công việc trong giờ làm, bởi vì trên thực tế, những chuyện như vậy sẽ gây trở ngại đến công việc của người khác, lãng phí thời gian của người khác. Những người đang chờ đợi khách luôn dự tính trước thời gian. Tổng thống Roosevelt là một điển hình, mỗi khi có một vị khách đã xa cách lâu ngày xin được gặp mặt, sau khi bắt tay hàn huyên, ông thường nói với họ rằng ông còn rất nhiều những vị khách khác phải gặp mặt. Như vậy, khách của ông sẽ nhanh chóng hiểu ý và xin phép cáo từ.

Một trong những bản lĩnh đáng quý của người kinh doanh là dù giao thiệp với bất cứ ai đều có thể nhanh chóng và thẳng thắn. Đây là tấm giấy thông hành mà tất cả những người thành đạt đều có. Trong giới doanh nghiệp hiện đại ở Mỹ, người đạt được hiệu suất lớn nhất trong một thời gian ngắn nhất khi đàm phán thương lượng với đối tác chính là ông vua trong ngành tiền tệ - Morgan. Chỉ vì tiết kiệm thời gian mà ông đã chuốc lấy rất nhiều oán giận từ người khác, nhưng thực ra mọi người đều nên coi Morgan là một tấm gương, bởi vì mọi người đều nên có đức tính biết trân trọng thời gian.

Mỗi ngày Morgan luôn đến văn phòng đúng vào 9 giờ 30, trở về nhà vào lúc 5 giờ. Có người sau khi tính toán về tài sản của Morgan đã nói, thu nhập trong mỗi phút của ông là 20 USD, nhưng Morgan cho rằng không phải chỉ có vậy. Bởi vậy, ngoài việc tiến hành đàm phán với những người có mối quan hệ đặc biệt trong kinh doanh, ông không bao giờ nói chuyện với người khác quá 5 phút.

Thông thường, Morgan thường ngồi trong một căn phòng làm việc rất lớn, cùng làm việc với rất nhiều nhân viên, ông không ngồi một mình trong phòng làm việc. Morgan có thể chỉ huy nhân viên dưới quyền làm theo kế hoạch của ông bất cứ lúc nào. Nếu bước vào căn phòng làm việc lớn đó, bạn sẽ rất dễ dàng nhìn thấy ông, nhưng nếu bạn không có việc gì quan trọng thì chắc chắn ông sẽ không chào đón bạn.

Morgan có thể phán đoán một cách chính xác người nào đến đàm phán về việc gì. Khi bạn nói với ông, tất cả những cách nói vòng vo đều không thể phát huy hiệu lực, ông có thể lập tức phán đoán ra ý đồ thực sự của bạn. Khả năng phán đoán siêu việt này đã giúp Morgan rất nhiều trong việc tiết kiệm thời gian quý báu. Có những người chẳng có việc gì quan trọng cần

bàn bạc, chỉ muốn kiếm một người để tán gẫu mà làm tiêu tốn rất nhiều thời giờ quý báu của những người bận rộn. Morgan ghét nhất là hạng người này.

Ở vào thời đại thông tin thay đổi hàng ngày hàng giờ như hiện nay, mọi người thường trở nên căng thẳng và bận rộn với hàng núi công việc. Nếu muốn điều chỉnh cuộc sống của mình, bạn phải học được cách tận dụng thời gian một cách có hiệu quả. Dù là trong công tác hay trong học tập, nếu bạn có thể làm được nhiều việc nhất trong một thời gian ngắn nhất thì thời gian còn lại bạn có thể dành để làm việc khác. Bởi vậy, biết cách tận dụng thời gian không chỉ có thể hoàn thành được rất nhiều việc mà còn có thể có được một cuộc sống ung dung tự tại.

Bạn có thể sẽ cảm thấy nghi ngờ việc một số nhà doanh nghiệp, những chính trị gia nổi tiếng mỗi ngày có bao nhiêu việc cần phải giải quyết mà họ vẫn có thể sắp xếp thời gian của mình một cách rất có trật tự. Họ không những có thể đọc các cuốn sách mình thích, dùng những thú vui giải trí để thư giãn tinh thần mà còn có thời gian để đưa gia đình đi du lịch, chẳng lẽ một ngày của họ không phải là 24 giờ ư? Câu trả lời chính xác là, họ làm được những điều đó bởi vì họ biết cách tận dụng thời gian, đồng thời vận dụng nó một cách có hiệu quả hơn những người khác.

Cảnh giác với tên trộm thời gian của bạn

Khi còn nhỏ, chúng ta thường chẳng có mấy cảm xúc mỗi khi nhìn mặt trời lặn, tuy nhiên chúng ta càng lớn, giá trị của thời gian đối với chúng ta càng cao. Đặc biệt là những khi lễ tết, chúng ta càng cảm thấy thời gian không chờ đợi mình.

Thời gian cũng giống như tiền bạc, những người càng biết cách sử dụng nó thì càng thấy nó có giá trị; những người càng nghèo khó thời gian lại càng thấy nó quý giá. Vấn đề là khi chúng ta giàu có về thời gian, chúng ta thường tiêu xài hoang phí, cho đến khi thực sự cần đến thì đã chẳng còn lại bao nhiêu.

Giáo sư môn quản lý học Peter Durak đã từng nói: “Không biết quản lý thời gian thì không thể quản lý được cái gì. Thời gian là nguồn tài nguyên ngắn ngủi nhất trên thế giới, nếu không biết quản lý nghiêm ngặt thì sẽ chẳng đạt được gì”.

Theo nghiên cứu, thời gian của con người thường bị những “tên trộm thời gian” dưới đây đánh cắp:

1. Tìm đồ vật

Theo kết quả điều tra nhân viên của 200 công ty ở Mỹ, nhân viên các công ty mỗi năm đều lãng phí 6 tuần để tìm những thứ bị vứt lung tung. Điều này có nghĩa là mỗi năm họ đã mất đi 10% số thời gian. Để đối phó với tên trộm này, có một nguyên tắc rất hiệu quả: những thứ không dùng đến thì nên vứt bỏ, những thứ không vứt đi thì phân loại để cất giữ.

2. Sự lười nhác

Phương pháp để đối phó với tên trộm này là:

- Sử dụng thời gian biểu.
- Làm việc ở ngoài khu vực nhà ở.
- Bắt đầu làm việc sớm.

3. Làm việc không liền mạch

Nghiên cứu cho thấy, cách làm việc không liền mạch của nhân viên công ty gây tiêu phí nhiều thời gian nhất, bởi vì khi bắt đầu lại, nhân viên cần phải mất một thời gian để điều chỉnh hoạt động của não bộ và sức chú ý mới có thể tiếp tục làm việc từ phần trước đó đã dừng lại.

4. Nằm mơ giữa ban ngày hoặc nuối tiếc quá khứ

Luôn chỉ nghĩ đến những lỗi lầm đã mắc phải hoặc những cơ hội đã bỏ lỡ trong quá khứ, mơ mộng hão huyền về tương lai hoặc than thở về quá khứ, hai kiểu tâm trạng này đều làm mất rất nhiều thời gian của bạn.

5. Kéo dài công việc

Loại người này tốn rất nhiều thời gian suy nghĩ về những việc cần làm, hết lo cái này đến lo cái khác, tìm cớ để trì hoãn hành động, rồi lại ân hận vì không hoàn thành được nhiệm vụ. Trong thời gian đó lẽ ra họ đã có thể hoàn thành nhiệm vụ và tiếp tục chuyển sang một công việc khác.

6. Chưa kịp tìm hiểu vấn đề đã vội vã hành động

Loại người này đối lập với loại người thích kéo dài công việc ở trên: trước khi có được những thông tin đầy đủ về vấn đề, họ đã vội vàng hành động, để rồi lại phải bỏ đi và làm lại từ đầu. Loại người này phải tự bồi dưỡng khả năng kiềm chế bản thân.

7. Không phân biệt được mức độ công việc

Dù là người có thể tránh được phần lớn những vấn đề trên, nhưng nếu không biết phân biệt mức độ công việc thì cũng không thể có được hiệu suất làm việc cần có.

Phân biệt được mức độ công việc là vấn đề then chốt trong quản lý thời gian. Rất nhiều người trong quá trình xử lý các công việc hàng ngày không cân nhắc xem sau khi hoàn thành xong một nhiệm vụ nào đó thì họ sẽ có được những lợi ích gì. Họ cho rằng nhiệm vụ nào cũng giống nhau, chỉ cần sử dụng hết thời gian cho công việc là họ đã cảm thấy vui vẻ rồi; hoặc là họ thích làm những công việc có vẻ thú vị mà không để ý đến những công việc khác. Họ không biết phải sắp xếp các nhiệm vụ và trách nhiệm trong cuộc đời mình theo mức độ quan trọng. Trước khi xác định xem cụ thể mỗi ngày phải làm những gì, bạn phải tự hỏi bản thân 3 câu hỏi sau:

- Mình cần làm gì? Xác định việc gì mình bắt buộc phải làm.
- Cái gì có thể mang lại cho mình hiệu quả lớn nhất? Bởi vì, con người nên tập trung thời gian và tinh lực vào những việc có thể đem lại cho mình hiệu quả lớn nhất.
- Cái gì có thể đem lại cho chúng ta nhiều cảm giác thỏa mãn nhất? Trong tất cả những việc có thể đem lại cho chúng ta hiệu quả cao nhất, phải ưu tiên làm trước những công việc đem lại cho bản thân cảm giác thỏa mãn và niềm vui.

Phải luôn luôn cảnh giác với những tên trộm thời gian, nên nhớ rằng, trân trọng thời gian chính là trân trọng sinh mạng của mình. Thời gian là vốn quý của cuộc sống, một người lãng phí thời gian chính là lãng phí sinh mệnh của bản thân. Thời gian đến vội vàng mà đi cũng vội vàng, muốn cuộc sống của bản thân có thêm nhiều ý nghĩa thì phải biết trân trọng quãng thời gian ngắn ngủi của cuộc đời mình.

Thời gian đối xử với mọi người rất công bằng. Ai biết quý trọng thời gian thì sẽ có nguồn của cải vô tận, còn những người lãng phí thời gian sẽ chẳng có được gì.

Đi trước thời gian

Đặc trưng của thời đại thông tin hiện nay chính là nhanh chóng, tăng tốc và biến tốc. Chỉ có những người dám phấn đấu tiên lên mới có thể thực sự hiểu và nắm được đặc trưng này.

Khi Bill Gates bắt đầu lập nghiệp, mô hình “8086” của họ gần như là thứ rất khác thường, nó giống như người được đề cử theo mô hình mới với một trình tự hợp lý. Nhưng đến mùa thu năm 1978, đến cuốn sổ tay họ vẫn chưa viết ra được. Raine và Oril chỉ còn cách căn cứ theo sách hướng dẫn của các kỹ sư Intel để làm ra bản của họ.

Phần mềm đi trước phần cứng. Cách làm này gần như là không hợp lý. Nhưng giai đoạn này, trong nội bộ công ty Microsoft, không khí làm việc vô cùng hăng say, không khí làm việc này thúc giục tất cả các nhân viên trong công ty nỗ lực làm việc.

Công ty Microsoft quả thực đang làm một việc hết sức mạo hiểm. Cách làm trước đây đều là đợi máy tính ra đời rồi các “anh hùng” phần mềm mới ra trận, ai làm nhanh làm tốt thì sẽ giành phần thắng. Trên cùng một con đường, rất khó nói trước được rằng ai là người về nhất. Phương pháp lần này của Microsoft là giành chạy trước. Nếu máy tính mới không ra đời thì coi như Microsoft đã phí công vô ích; nhưng nếu máy tính mới được cho ra đời thì chẳng ai có thể cạnh tranh với Microsoft. Công ty Microsoft nhất định sẽ đứng hàng đầu.

Quyết sách này đã đem lại cho Microsoft sự đền bù xứng đáng. Họ đã kiếm được một khoản tiền lớn. Chỉ trong vòng một tháng, Microsoft đã hoàn thành được mức tiêu thụ 1 triệu USD của cả năm, chính xác là 1.350.000 USD.

Trong cuộc sống thường nhật, bạn phải học cách chạy đua với bản thân, phải luôn đi trước thời gian, cố hết sức để vượt lên những thành tích của chính mình. Coi việc quản lý thời gian như một cuộc đấu có rất nhiều ưu điểm:

1. **Có thể biến những công việc vô vị hàng ngày trở nên sinh động, đầy hứng thú.** Vì dù thực hiện những công việc có tính chất kích thích nhất cũng không thể tránh được có những phần việc nhạt nhẽo.
2. **Tự độ sức với bản thân có thể kích phát hành vi trong tâm lý học gọi là “trạng thái thỏa mãn”.** Đây là sự thay đổi nội tại, thời gian gần như rất ngắn nhưng thành quả bạn đạt được lại rất nhiều.
3. **Cải thiện chất lượng làm việc của bạn.** Để thực hiện được mục tiêu của mình, tốc độ của bạn phải nhanh và tốt như những vận động viên chạy vượt rào, đồng thời lại không được làm đổ rào.

Bill Gates nói, trong cuộc chạy đua với thời gian, ai cũng có thể trở thành người chiến thắng. Chỉ có những người không tham gia mới là những người thất bại.

Vận dụng phương pháp 80/20

Khi chúng ta áp dụng phương pháp 80/20 để quản lý thời gian, sẽ có thể xuất hiện những giả thiết sau:

Hầu hết những thành tựu lớn của một người - bao gồm hầu hết các giá trị mà một người có thể thể hiện được về các phương diện như chuyên ngành, tri thức, nghệ thuật, văn hóa..., đều đạt được trong một khoảng thời gian ngắn. Giữa khoảng thời gian mà đồ vật được sáng tạo ra và khoảng thời gian sáng tạo ra các hoạt động, có một sự bất công bằng rất lớn, cho dù thời gian này được đo bằng đơn vị ngày, tuần, năm, tháng hay bằng cả đời người.

Phương pháp 80/20 tức là 80% thành tựu đạt được với 20% thời gian; nói cách khác, 80% thời gian còn lại chỉ sáng tạo ra 20% giá trị.

80% niềm vui trong cuộc đời nảy sinh trong 20% thời gian; điều đó có nghĩa là 80% thời gian còn lại chỉ có 20% là niềm vui.

Nếu thừa nhận những giả thiết trên tức là những giả thiết trên là có thực đối với bạn, vậy thì bạn sẽ có được 4 kết luận khiến người khác phải kinh ngạc:

Thứ nhất: Những việc mà chúng ta đạt được hầu hết đều là những việc có giá trị thấp.

Thứ hai: Trong số thời gian mà chúng ta có, có một phần nhỏ thời gian có giá trị hơn phần lớn thời gian còn lại.

Thứ ba: Nếu muốn áp dụng đối sách thì chúng ta phải hành động triệt để. Chỉ sửa đổi chút ít hoặc chỉ cải thiện ở một mức độ nhỏ thì chẳng có ý nghĩa gì.

Thứ tư: Nếu tận dụng tốt 20% thời gian thì chúng ta sẽ phát hiện ra khoảng thời gian 20% này không thể được dùng hết.

Chúng ta nên bỏ ra một chút thời gian để kiểm chứng phương pháp 80/20. Tìm xem giữa sự phân bố thời gian và những thành tựu đạt được liệu có thực sự tồn tại sự bất cân bằng hay không. Xem xem thời gian 20% mà bạn có thể có được sức sản xuất lớn nhất liệu có tạo ra được 80% giá trị hay không? 80% niềm vui của bạn liệu có phải có được từ 20% thời gian trong cuộc đời bạn hay không?

Đây là một vấn đề vô cùng quan trọng, không nên coi nhẹ. Chúng ta biết rất ít về phẩm chất và vai trò của thời gian. Rất nhiều người chỉ dùng trực giác là có thể hiểu được đạo lý này nhưng có rất nhiều người bận rộn lại không biết cách quản lý thời gian, họ chỉ bận rộn những việc không đâu. Chúng ta nên thay đổi thái độ của bản thân đối với thời gian.

Nếu bạn bỏ ra 20% số thời gian quý giá nhất của mình để làm một người lính tốt, đạt được sự kỳ vọng mà người khác dành cho bạn, hoặc tham gia một hội nghị mà người khác cho rằng bạn sẽ tham gia, hoặc đi làm những việc mà những đồng nghiệp của mình đang làm, hoặc quan sát vai diễn mà mình đã từng diễn, cho dù là việc nào thì có thể bạn cũng đều không mong muốn. Bởi vì đối với bạn, những việc kể trên đều là những việc không cần thiết.

Nếu bạn áp dụng hành động hoặc phương pháp giải quyết mang tính chất truyền thống thì bạn sẽ không thể tránh khỏi việc tiêu phí 80% thời gian vào những thứ không quan trọng.

Để tránh kết quả này, bạn phải tìm ra một phương pháp khả thi để quản lý thời gian của bản thân, vấn đề là, nếu bạn không muốn bị loại ra khỏi thế giới thì bạn có thể xa rời thói quen truyền thống được bao xa? Không phải biện pháp đặc sắc nào cũng đều có thể nâng cao được hiệu suất công việc, nhưng ít ra cũng có một phương pháp có thể áp dụng. Bạn nên nghĩ ra vài

phương pháp, sau đó chọn lấy một phương pháp thích hợp nhất với cá tính của mình để tiến hành quản lý thời gian.

Vận dụng phương pháp 80/20, bạn có thể nhanh chóng tìm được phương pháp quản lý thời gian thích hợp với mình. Thời gian không thể không đủ dùng. Trên thực tế, thời gian là rất nhiều, chúng ta chỉ dùng đến 20% thời gian của chúng ta, đối với những người thông minh, một khoảng thời gian ngắn ngủi cũng có thể khiến họ tạo ra những sự khác biệt to lớn. Phương pháp này có thể giúp bạn nhanh chóng nâng cao hiệu suất làm việc, đồng thời phủ định phương pháp quản lý thời gian truyền thống.

3 PHÚT NGHỈ NGOẠI TÍCH CỰC

“Nghỉ ngơi tích cực” khác với kiểu nghỉ ngơi đơn thuần, đó là kiểu nghỉ ngơi để duy trì hiệu suất làm việc. Kiểu nghỉ ngơi này đòi hỏi phải đạt được hiệu quả lớn nhất trong Một thời gian ngắn nhất. Trên thực tế, trong thời gian làm việc cũng không thể có được khoảng thời gian nghỉ dài.

Thông thường, công việc văn phòng sẽ khiến người ta cảm thấy mệt mỏi, đa phần là do phải duy trì một tư thế trong một thời gian dài, không có lợi cho việc tuần hoàn máu, dẫn đến hiện tượng các cơ bắp xuất hiện trạng thái mệt mỏi. Bởi vậy, bạn nên làm một số động tác ngược phương hướng trong khoảng thời gian nghỉ ngơi để máu ở các bộ phận bị áp lực có thể dễ dàng lưu thông, các cơ bắp hoạt động quá độ có thể được thư giãn. Những động tác như vậy thực sự đem lại hiệu quả.

Cảm giác mệt mỏi là sự phản ánh sinh lý tự nhiên. Nó nhắc nhở chúng ta rằng một bộ phận nào đó của cơ thể đã vượt quá sức chịu đựng của nó. Bởi vậy, khi xuất hiện thông tin cảnh báo, việc làm thông minh là để cho các bộ phận chịu áp lực lớn phục hồi lại trạng thái thông thường.

Vì là nghỉ ngắn, thời gian không nên quá dài, thông thường khoảng 3 phút. Dù đây là khoảng thời gian không dựa trên cơ sở khoa học nào nhưng cũng có căn cứ về mức độ nhất định. 3 phút là mức thời gian ngắn của rất nhiều sự việc, ví dụ, một cuộc điện thoại thông thường, từ lúc thông máy cho đến khi gác máy, đều lấy 3 phút làm đơn vị. Bởi vậy, chỉ cần 3 phút là chúng ta có thể làm cho một cơ thể mệt mỏi phục hồi trạng thái hoạt động ban đầu. Nếu vượt quá 3 phút thì rất có thể do khoảng thời gian ngừng quá lâu, bạn

không thể ngay lập tức quay về công việc trước đó. Như vậy, sự nghỉ ngơi lại hạ thấp hiệu suất làm việc.

Ngoài ra, không phải mỗi tiếng lại phải nghỉ 3 phút. Chỉ cần cảm thấy cơ thể vẫn duy trì được trạng thái tốt, không mệt mỏi thì vẫn có thể tiếp tục công việc. Nếu cứ quy định cứng nhắc rằng một tiếng phải nghỉ 3 phút thì có thể làm ngắt quãng công việc đang tiến hành, không những không thể nâng cao mà ngược lại, còn hạ thấp hiệu suất làm việc.

Thời gian nghỉ trưa cũng vậy. Nếu không quan tâm đến công việc đang làm, chỉ vì đến giờ nghỉ là nghỉ thì bạn có thể làm ngắt mạch công việc đang tiến hành. Bởi vậy, nếu công việc đang tiến triển thuận lợi, bạn có thể nghỉ muộn hơn thời gian quy định một chút.

Lời khuyên thứ mười: Làm những việc nên làm

*Truyền hình không phải là cuộc sống chân thực ngoài đời.
Trong cuộc sống hiện thực, con người nên tránh xa quán cà
phê để tiến hành công việc của mình.*

Điều không thể chấp nhận được trong cuộc sống

Cho cuộc sống có ý nghĩa là một cách sống, làm cho cuộc sống không có ý nghĩa cũng là một cách sống. Có những người sống với một sức sống mãnh liệt, lĩnh hội được tất cả những nét đẹp của cuộc sống; lại có những người sống một cuộc sống vô vị, cô đơn. Bill Gates cho rằng, một người công nhân luôn đi tìm kiếm công cụ thì không thể thành đạt trong sự nghiệp.

Có một kiểu hưởng thụ, nó có thể khiến bạn nằm dài trên giường một cách thoải mái, nó có thể khiến bạn không phải lo lắng buồn rầu, có thể khiến bạn hàng đêm có được giấc ngủ yên lành, đồng thời có thể nói không biết chán về những ảo tưởng của mình... Kiểu hưởng thụ này sẽ ngăn cách con người khỏi sự phấn đấu, sự cần cù chịu khó, không biết đến nắng mưa, không phải đổ mồ hôi.

Nhu cầu hưởng lạc ai cũng có, đây cũng là bản tính của con người. Con người là một sinh mệnh luôn có nhu cầu tự nhiên là để cơ thể được an nhàn.

Tuy nhiên, con người còn sống bằng sự chế ngự của lý tính, không thể chỉ hành động theo nhu cầu của cơ thể.

Con người luôn có mong muốn hưởng lạc, nhưng nếu để nhu cầu này chiếm trọn ý nghĩ thì lại thật sự nguy hiểm. Cũng giống như chuyện đau răng, ai cũng sẽ đau răng nhưng nếu một người cả năm lúc nào cũng đau răng thì đây lại là một căn bệnh.

Làm việc và học tập đều rất vất vả, có những người để tránh sự vất vả đã trốn mình trong phòng, không làm gì, cũng chẳng quan tâm đến điều gì, hoặc đến những nơi vui chơi giải trí để hưởng lạc. Tuy nhiên, áp lực công việc vẫn luôn tồn tại ngay cả khi bạn trốn tránh sự vất vả.

Còn sống thì còn phải làm việc. Bởi vậy, khi hưởng lạc, con người phải tìm một cái cớ để biện minh cho hành động của mình. Đây là một việc rất dễ

dàng. Sau khi tìm được có, họ đã có thể danh chính ngôn thuận để tìm sự hưởng lạc.

Sự hưởng lạc không có gì xấu, đó là một điều hết sức bình thường đối với con người. Nhưng đã là con người thì sự hưởng lạc lại phải có giới hạn. Bởi vì con người không phải chỉ sống vì bản thân mà còn phải sống vì trách nhiệm.

Đã phải gánh vác trách nhiệm thì không thể chỉ biết đến sự hưởng lạc của bản thân, không được có tâm lý lười nhác.

Những kẻ lười nhác chẳng bao giờ làm được việc gì. Làm việc gì cũng phải có tâm, phải bỏ sức lao động, trên đời chẳng việc gì có được mà không phải bỏ sức lao động. Có người không cần lao động cũng có được tiền của, đó là những người được hưởng tài sản thừa kế kếch sù, hoặc có người tự nguyện cung cấp cho họ; nhưng những người như thế không nhiều, đại bộ phận mọi người đều phải dựa vào bản thân để kiếm tiền.

Quả đúng vậy, sự lười nhác có thể đem lại cho con người sự hưởng thụ trong chốc lát, giúp họ thoát khỏi sự vất vả, mệt mỏi do lao động đem lại. Tuy nhiên, bạn nên biết rằng, sự lười nhác có thể đem lại niềm vui trong chốc lát nhưng đổi lại sẽ là sự đau khổ kéo dài.

Ngoài ra, sự sống được biểu hiện ở sự vận động. Có nghĩa là chính cơ thể con người cũng yêu cầu con người không ngừng vận động, không ngừng hoạt động, không ngừng lao động. Trong cuộc sống, có lúc cần hưởng lạc, nhưng cũng có lúc phải lao động. Bởi vì, xét nhịp điệu và quy luật cuộc sống của một người, nếu luôn mưu cầu sự hưởng lạc thì cũng rất mệt mỏi, không những cơ thể mà hệ thần kinh cũng không chịu đựng được.

Những người lười nhác, suốt ngày ở những trung tâm vui chơi giải trí hoặc ngủ suốt ngày, dần dần cơ thể sẽ béo phì, chân tay không muốn vận động, dễ mắc các bệnh tim mạch, mỡ máu cao, tắc mạch máu não... ảnh hưởng xấu đến sức khỏe.

Có hai phương pháp lý tính để đối phó với tâm lý hưởng lạc: Một là loại bỏ nó, có nghĩa là khi ý thức được bản thân có tư tưởng hưởng lạc, cần nỗ lực chế ngự nó, nỗ lực hướng sự chú ý của bản thân vào các hoạt động lao động, công tác hay học tập. Cách thứ hai là duy trì sự hưởng lạc một cách hợp lý, có nghĩa là không loại bỏ tâm lý hưởng lạc của bản thân mà biết

cách lợi dụng triệt để tâm lý đó, biến nó thành một kiểu tâm lý có lợi cho bản thân.

Bản chất của tâm lý hưởng lạc là thúc đẩy con người vứt bỏ lao động, hưởng thụ cuộc sống, tuy nhiên, nếu một người có thể vượt lên trên cuộc sống hiện thực, anh ta có thể biến dạng tâm lý này thành động lực để thúc đẩy sự nghiệp của mình phát triển.

Không nên trốn tránh hiện thực

Trong cuộc sống xã hội, trốn tránh hiện thực gần như là một căn bệnh hết sức phổ biến. Biểu hiện của căn bệnh này rất phong phú đa dạng, dưới đây là 3 ví dụ có tính chất tiêu biểu:

Bà Sally Ford quyết định vào rừng sâu để sống cuộc đời ẩn dật cùng thiên nhiên, hưởng thụ khoảng thời gian hiện tại. Nhưng vào rừng rồi, suy nghĩ của bà vẫn hướng về những công việc mà bà phải làm ở nhà - lũ trẻ, thực phẩm, căn nhà, hóa đơn chứng từ..., bà băn khoăn không biết ở nhà mọi thứ có ổn không? Có khi suy nghĩ của bà lại hướng về phía trước, về những việc mà bà phải làm sau khi rời khỏi khu rừng. Thời gian cứ thế trôi đi trong những hồi ức quá khứ hoặc suy nghĩ về tương lai. Bà cũng mất đi cơ hội hiếm có để hưởng thụ cuộc sống trong môi trường thiên nhiên.

Sandy Shore đến nghỉ ở một hòn đảo, ngày nào cô cũng ra bãi biển tắm nắng nhưng không phải vì cô thích cảm giác được ánh nắng mặt trời chiếu lên cơ thể mà cô đang dự tính sau khi về nhà, những người bạn khi nhìn thấy làn da của cô họ sẽ nói gì. Suy nghĩ của cô tập trung vào một thời khắc nào đó trong tương lai, mà khi thời khắc đó đến, cô sẽ lại nuối tiếc vì không được nằm tắm nắng bên bãi biển nữa.

Peter Paker đang ép mình đọc một quyển sách. Đột nhiên cậu phát hiện ra mình mới đọc được 3 trang thì đầu óc đã mụ mị cả đi. Cậu không biết vừa rồi mình đọc những gì. Khoảng thời gian hiện tại cậu dùng để nhớ lại bộ phim xem ngày hôm qua hoặc lo lắng cho kỳ thi ngày mai.

Những lúc như vậy, bạn nên hưởng thụ từng giây từng phút của hiện tại, nắm bắt lấy hiện tại. Đừng nên quên rằng, hy vọng, kỳ vọng hay tiếc nuối đều là những cách để trốn tránh hiện thực.

Làm việc là nghĩa vụ đầu tiên của cuộc sống

Cuộc sống là gì? Phillips Brooks đã trả lời như sau: “Khi một người biết anh ta phải làm gì, thì anh ta có thể nói to rằng: “Đây chính là cuộc sống”. Điều này không có nghĩa là một người phải lao động đến kiệt sức, ném trái đủ đắng cay ngọt bùi trong công việc rồi than thở rằng: “Đây chỉ là vì cuộc sống”.

Dù làm một công việc bình thường nhất, con người cũng có thể cảm nhận được niềm vui và sự thỏa mãn từ công việc của bản thân. Ai cũng đều có lúc cảm thấy đau khổ, oán hận, bị mê hoặc, cảm thấy tự ti, tuyệt vọng... Nếu lúc đó họ có thể tập trung sức lực vào công việc, thì những ảnh hưởng phụ khiến chúng ta không thể sống một cách bình thường sẽ bị gạt bỏ sang một bên. Lúc này, chúng ta mới thực sự là những người kiên cường, có lòng tự trọng. Trong lao động, bạn có thể có được hạnh phúc và niềm vui chân chính, lao động làm ấm áp cuộc sống của bạn.

Johan Mill, nhà triết học người Anh nói: “Trong cuộc sống, có một chân lý không bao giờ thay đổi, dù là nhà đạo đức vĩ đại hay là một người dân bình thường, dù thế giới thay đổi như thế nào, bạn đều phải tuân thủ nguyên tắc, kiên trì niềm tin này. Đó là, sau khi tìm hiểu đầy đủ năng lực bản thân và các điều kiện bên ngoài, tiến hành các kiểu thử nghiệm, tìm được công việc thích hợp nhất với bản thân, bạn cần phải tập trung toàn bộ sức lực tinh thần để thực hiện”.

Cánh cửa cuộc sống không bao giờ mở ra với những người lười nhác. Mỗi người đều phải cố gắng phấn đấu làm việc bởi vì quá trình làm việc gắn bó với vận mệnh của con người.

Bill Gates nói: “Tôi chỉ tôn trọng hai loại người. Loại người thứ nhất là những người lao động bình thường, cần cù, không quản ngại vất vả, ngày qua ngày tiến hành cải tạo tự nhiên, họ khiến người khác phải tôn trọng. Loại người thứ hai là những người lao động để nhân loại có một thế giới tinh thần phong phú và độc lập. Lao động của họ không đơn thuần chỉ vì ngày ba bữa cơm mà còn để nâng cao chất lượng cho cuộc sống”.

Hàng nghìn năm nay, có điều gì có thể mang lại cho chúng ta sự phồn vinh thực sự ngoài tinh thần cần cù lao động? Lao động tạo ra cho người nghèo một cuộc sống mới, nó làm cho hàng chục triệu người không phải chết yếu, đặc biệt, lao động cứu được những người có vấn đề về tinh thần, thậm chí là những người có ý định tự sát.

Tránh xa khỏi cuộc sống nhàm chán

Bill Gates nói: “Trên thế giới này, cái gọi là cơ hội kích thích sự mạo hiểm sinh mệnh là thứ duy nhất bạn có thể làm. Vậy, tại sao không lập kế hoạch cho nó, tại sao không cố gắng để có một cuộc sống phong phú và vui vẻ?”

Trên thế giới có vô vàn những việc mang lại sự hứng thú. Phải sống một cuộc sống đơn giản nhưng không nhàm chán, hứng thú mà không cô độc, điều này đòi hỏi những kỹ năng trong cuộc sống.

Một người có trí tuệ, khi anh ta 40 tuổi, cuộc sống của anh ta đã đơn giản hóa đến mức tối đa, có nghĩa là đối với tất cả mọi việc, anh ta đều có thể giải quyết một cách có phương pháp chứ không để lãng phí.

Những người hiểu được kỹ năng sống không nhất thiết phải hiểu được nghệ thuật sống. Cái gọi là kỹ năng sống chính là kỹ năng nghề nghiệp - bạn có bản năng mưu sinh không? Nếu bạn trả lời là “có” thì bản năng mưu sinh của bạn chính là kỹ năng sống, bởi vì nếu không có kỹ năng này thì bạn không thể sống.

Những công việc vất vả trong cuộc sống có thể đem lại cho bạn những kết quả khác nhau, vấn đề là bạn vận dụng những kỹ năng nào để giải quyết chúng. Những người thực sự biết cách sống lạc quan là vì cuộc sống của họ có rất nhiều sự hứng thú. Sự thoải mái trong cuộc sống không phản ánh sự thành đạt trong sự nghiệp, cũng không phản ánh sự tiến triển của kỹ năng sống mà là kết quả sự nỗ lực của mỗi người, là sự an ủi có được về tinh thần. Nhưng sự an ủi này không phải là sự trừu tượng về tôn giáo, cũng không phải là sự huyền hoặc của nhà triết học mà là sự chứng minh của sự thực.

Chúng ta mong muốn cuộc sống của bản thân không chỉ có được sự an ủi về tinh thần mà còn có được sự thăng hoa cảm xúc. Đối với cuộc sống, con người không nên tiêu cực, thất vọng mà phải nỗ lực hơn nữa, tạo cho tâm hồn mình một mảnh đất tươi đẹp.

Bất kỳ ai cũng muốn có được một cuộc sống hạnh phúc và tràn trề sức sống. Để thực hiện được nguyện vọng này, cần luôn luôn đón nhận những thách thức của các sự việc mới.

Chúng ta phải nỗ lực tìm kiếm sự hứng thú trong các sự việc, tìm kiếm những thử thách mới, đồng thời thử nghiệm một số phát hiện mới, từ bỏ

cuộc sống vô vị, nhàm chán.

Tìm sự giải thoát trong công việc

Thay đổi công việc đôi khi lại là cách tốt nhất để chúng ta có được sự nghỉ ngơi.

Đang làm một công việc đến mức mệt mỏi, lúc này nếu bạn chuyển sang làm một việc khác, bạn sẽ cảm thấy sự thay đổi này giúp bạn có được sự nghỉ ngơi thực sự. Có rất nhiều người khi cảm thấy công việc quá nặng nhọc đã tận dụng phương pháp này để vừa có thể làm được nhiều việc vừa có được sự nghỉ ngơi thích hợp.

Bởi vậy, bạn nên lập kế hoạch cho công việc, phân chia thời gian trong ngày thành những khoảng thời gian nhất định. Giai đoạn thứ nhất thì làm việc này, giai đoạn thứ hai thì làm một việc khác, sau đó lại đổi một việc khác, sau cùng lại quay về công việc đầu tiên. Theo phương pháp này, không những bạn có thể làm được rất nhiều việc mà sau khi hoàn thành công việc của một ngày, bạn sẽ không cảm thấy mệt mỏi.

Kỳ lạ là khi chúng ta cố gắng vắt óc để nghĩ ra câu trả lời cho một câu hỏi mà vẫn không được thì lúc này, một khoảng thời gian nghỉ ngơi ngắn cũng có thể mang lại cho chúng ta sự khởi phát.

Những người dễ xúc động và những người dễ phiền muộn rất khó duy trì được sự sáng suốt trong suy nghĩ. Khi không thể tìm ra đáp án cho một vấn đề nào đó, đa phần chúng ta sẽ nổi giận và phiền não, đồng thời ngâm hạ quyết tâm phải tìm ra đáp án bằng bất cứ giá nào, hoặc là không nghĩ đến nữa. Cả hai thái độ này sẽ khiến bạn không bao giờ có thể tìm ra câu trả lời. Cách tốt nhất là hãy tạm quên nó đi, chuyển sang làm việc khác, hoặc nghỉ ngơi một lúc. Đợi đến khi đầu óc tỉnh táo rồi tiếp tục suy nghĩ. Đa phần câu trả lời sẽ đến khi bạn hoàn toàn nghỉ ngơi, không suy nghĩ gì chứ không phải là lúc bạn dồn hết tinh thần và sức lực để suy nghĩ.

Lời khuyên thứ mười một: Hãy đối xử tốt với những người xung quanh

Đối xử tốt với những người vô vị, vì có thể cuối cùng bạn lại làm việc cho một người vô vị.

Đối xử tốt với người khác chính là đối xử tốt với bản thân

Đạo Phật giảng về thuyết thiện ác luân hồi, nhân quả báo ứng. Trong cuộc sống hiện thực, “nhân quả báo ứng” là sự báo đáp của kẻ nhận được ơn huệ đối với người làm ơn.

Có một ngày, một cậu bé nghèo vì muốn kiếm đủ tiền đóng học đã đi hết nhà này đến nhà khác để bán hàng, cả ngày lao động mệt mỏi khiến cậu cảm thấy rất đói, nhưng vét sạch túi, cậu chỉ tìm được vài xu. Làm thế nào bây giờ? Cậu quyết định khi đến ngôi nhà tới sẽ xin một bữa ăn. Nhưng người mở cửa lại là một cô bé xinh đẹp, cậu không biết phải nói như thế nào, cậu không xin ăn mà chỉ xin một cốc nước. Cô bé thấy dáng vẻ của cậu liền mang đến cho cậu một cốc sữa to. Cậu bé từ từ uống hết cốc sữa rồi hỏi: “Tôi phải trả bao nhiêu tiền?” Cô bé trả lời: “Cậu không phải trả tiền, mẹ đã dạy chúng tôi làm việc tốt mà không mong chờ được báo đáp”. Cậu bé nói: “Thế thì xin cô hãy nhận lấy lời cảm ơn chân thành của tôi”. Nói xong, cậu bé rời khỏi ngôi nhà. Cậu không những cảm thấy được tiếp thêm sức mạnh mà còn thấy như Thượng đế đang nhìn theo mình mỉm cười.

Thực ra, cậu bé đang dự định thôi học, nhưng cậu đã thay đổi quyết định.

Vài năm sau, cô gái xinh đẹp đó mắc phải một căn bệnh hiểm nghèo, bác sỹ địa phương đã bất lực trong việc cứu chữa. Cuối cùng cô được chuyển đến điều trị ở một thành phố lớn, được các chuyên gia hội chẩn và điều trị. Cậu bé năm xưa giờ là Howard Kaley - bác sỹ nổi tiếng trong ngành. Cậu cũng tham gia vào việc đưa ra phương án điều trị. Khi xem lại lịch của bệnh nhân, một ý nghĩ kỳ lạ thoáng qua trong đầu, Kaley vội chạy đến phòng bệnh.

Đến phòng bệnh, Kaley nhận ngay ra bệnh nhân chính là ân nhân đã giúp đỡ mình ngày nào. Kaley trở về phòng làm việc của mình, quyết định phải cố gắng hết sức để chữa khỏi bệnh cho ân nhân. Kaley đặc biệt quan tâm

đến người bệnh. Trải qua những nỗ lực gian khổ, cuộc phẫu thuật đã thành công. Kaley đề nghị đưa giấy thông báo thanh toán viện phí đến chỗ mình, ký tên mình lên đó.

Khi giấy thông báo viện phí được đưa đến tay bệnh nhân đặc biệt này, cô không dám xem bởi cô biết để thanh toán, cô sẽ phải tiêu hết số tiền có trong nhà. Cuối cùng cô cũng lấy hết dũng khí để nhìn vào giấy thông báo. Dòng chữ nhỏ bên cạnh giấy thông báo đã khiến cô chú ý và không kìm được, cô đọc nhỏ lên thành tiếng:

“Viện phí - cốc sữa đầy. Bác sỹ Howard Kaley”

Có rất nhiều người sống cả đời mà không hề nghĩ rằng, khi mình giúp đỡ người khác, thực ra là mình đang tự giúp mình. Họ sẽ hỏi: “Rõ ràng là tôi giúp họ, họ chịu ơn tôi, tại sao lại là giúp chính tôi? Tôi chịu ơn ai chứ?” Thực ra, khi một người giúp đỡ người khác, vô hình trung họ đã đầu tư một khoản tình cảm, người khác sẽ không bao giờ quên sự giúp đỡ của bạn, chỉ cần có cơ hội, họ sẽ chủ động báo đáp bạn.

Vào một buổi tối mùa đông vô cùng giá lạnh, một nhà nghỉ sơ sài ven đường đón tiếp hai người khách đã có tuổi. Không may là nhà nghỉ đã hết phòng trọ. “Chúng tôi tìm đến nhà nghỉ này là nhà nghỉ thứ 16 rồi, lạ thật, nơi nào cũng đầy khách, chúng tôi phải làm gì bây giờ?”. Đôi vợ chồng già nhìn ra ngoài trời đêm lạnh lẽo mà than thở.

Cậu thanh niên làm công trong nhà nghỉ không nỡ để hai ông bà già ra ngoài chịu lạnh, liền đề nghị: “Nếu ông bà không chê thì đêm nay có thể ngủ trên giường của cháu, ở đây cháu thường trải chăn đệm dưới đất để ngủ. Cặp vợ chồng già vô cùng cảm kích. Ngày thứ hai, họ muốn trả tiền theo giá phòng thuê của nhà nghỉ, cậu thanh niên kiên quyết từ chối. Khi sắp đi, đôi vợ chồng già nói đùa với cậu: “Khả năng kinh doanh nhà nghỉ của cậu có thể giữ chức Tổng giám đốc của một khách sạn 5 sao”.

“Cháu đâu dám mơ được như vậy, chỉ cần có đủ tiền để nuôi dưỡng bố mẹ cháu là được rồi”. Cậu thanh niên vừa cười vừa nói.

Thế rồi hai năm sau, vào một ngày, cậu thanh niên nhận được một lá thư đến từ New York, trong thư có một vé máy bay khứ hồi đi New York, lá thư mời cậu đến thăm đôi vợ chồng già mà cậu đã từng nhường giường cho họ. Khi cậu thanh niên đến New York, họ đưa cậu đến đoạn giao nhau giữa Đại

lộ 5 và đường 34, chỉ vào một tòa nhà chọc trời và nói: “Đây là khách sạn 5 sao xây để dành riêng cho cậu, bây giờ chúng tôi chính thức mời cậu về làm Tổng giám đốc”. Chỉ với một lần giúp đỡ người khác, mơ ước của cậu thanh niên trẻ tuổi đã trở thành sự thực. Đây là một câu chuyện có thật về George Porfet, Tổng giám đốc khách sạn 5 sao Ausdolia và Wilhelm.

Từ những câu chuyện trên chúng ta phát hiện ra rằng, bất kì tình yêu nào xuất phát từ lòng bác ái và chân thành thì có thể có báo đáp trong thực tại. Đối xử tốt với người khác chính là đối xử tốt với bản thân.

Không có sự độ lượng thì không có lòng khoan dung

Bill Gates từng nói: “Không có sự độ lượng thì không có lòng khoan dung. Cho dù bạn có được thành công lớn như thế nào, cho dù bạn leo lên được ngọn núi cao đến đâu, cho dù bạn nhàn hạ đến đâu, cho dù bạn có bao nhiêu mục tiêu đẹp đẽ, nếu không có lòng khoan dung, bạn sẽ vẫn phải chịu sự đau khổ trong lòng. Trên thế giới, rộng lớn nhất là đại dương, lớn hơn đại dương là bầu trời, lớn hơn bầu trời chính là tấm lòng của con người”.

Độ lượng chính là sự tự giải thoát về tinh thần. Độ lượng là một kiểu khoan dung. Rộng rãi độ lượng, trong lòng không hiềm khích, trái tim bạn sẽ luôn có sẵn một tia sáng không bao giờ bị dập tắt, với thái độ nhẹ nhàng và rõ ràng, bạn thung dung đón chờ tất cả, đợi đến khi mọi thứ đã rõ ràng, bạn tất sẽ có được điều mà mình mong muốn.

Những người độ lượng, trái tim họ luôn rộng mở. Đau khổ, buồn lo đều sẽ tan đi trong những tiếng cười. Những người độ lượng đều là những người dám làm dám chịu.

Độ lượng, xét cho cùng là một kiểu thái độ đối với cuộc sống. Độ lượng là sự tự tin, con người nếu không có sức mạnh tinh thần thì họ sẽ chỉ là những túi thịt mà thôi. Tự tin là một sức mạnh, sự tự tin đem lại cho con người trí dũng, có thể giúp con người tiêu tan hết phiền muộn, thoát ra khỏi hoàn cảnh khó khăn. Có sự tự tin, cuộc đời chúng ta sẽ tràn đầy ánh nắng.

Độ lượng là tấm lòng rộng rãi, cũng là một trong những phẩm chất cao nhất của cá tính con người. Thông thường, những người có cá tính này đều khá khoan dung, họ có thể hiểu và tôn trọng những ý kiến, suy nghĩ, hành vi khác nhau, những tín ngưỡng tôn giáo, quan niệm chủng tộc khác nhau. Họ không đem quan điểm của mình áp đặt cho người khác. Họ cũng có những

lúc không đồng ý với quan điểm hoặc cách làm của người khác nhưng sẽ tôn trọng sự lựa chọn của người khác. Bởi vậy, nếu muốn có được sự tự do thì chúng ta nên chọn hai kiểu thái độ: về mặt đạo đức, cần khiêm tốn, mỗi người đều nên có cách nhìn của riêng mình; về phương diện tâm lý, mỗi người đều nên có một tấm lòng rộng mở và khoan dung độ lượng để nhìn nhận những ý kiến không đồng nhất, thậm chí trái ngược với ý kiến của mình.

Sự độ lượng khoan dung giúp chúng ta chấp nhận, hòa đồng được với người khác, chấp nhận được ý nghĩa và tác dụng của sự tồn tại của người khác, được người khác hiểu và chấp nhận, được tập thể chấp nhận, quan hệ giao tiếp vì thế mới có được sự hòa hợp. Những người biết hòa đồng luôn có thể cùng bạn bè chia sẻ, chung hưởng niềm vui, biểu hiện của thái độ tích cực luôn nhiều hơn những biểu hiện của thái độ tiêu cực. Dù chỉ có một mình, họ cũng có thể ung dung tự tại, không có cảm giác cô đơn. Bởi vì những người có tình cảm tích cực sẽ cảm nhận được giá trị của sự tồn tại của bản thân, có thể đưa ra những đánh giá thích hợp và khách quan về năng lực, cá tính, tình cảm, sở trường sở đoản của bản thân, không đặt ra cho bản thân những yêu cầu hà khắc, thiếu tính thiết thực, có thể xác định một cách chính xác mục tiêu phấn đấu và nguyên tắc sống của bản thân. Họ nỗ lực khai thác tiềm năng của bản thân, đồng thời không trốn tránh hay phủ định những khiếm khuyết của mình, cố gắng dùng sự lạc quan của mình để thu hút người khác, giành được sự yêu mến và chấp nhận của mọi người.

Chúng ta thường nghe mọi người nói: “Tôi căm ghét những người khác”. Kiểu tâm lý này sẽ có ảnh hưởng không tốt đối với bản thân họ. Một mặt, khi họ căm ghét người khác, tâm lý họ luôn bất ổn, lúc nào cũng chỉ mong người khác gặp phải điều bất hạnh, bị trừng phạt, nhưng họ lại không có được điều mình mong muốn. Sự thất vọng, bức bối khiến họ mất đi sự thanh thản cũng như sự vui vẻ trước đây, khiến cho tâm thần bất an. Mặt khác, khi căm ghét người khác, do xa rời người khác, nên họ chỉ nhìn thấy khuyết điểm của người khác, nói những lời để hạ thấp người khác, có những hành động thù địch, kết quả là mối quan hệ xã giao ngày càng trở nên căng thẳng, dẫn đến việc tự mình gây thù chuốc oán. Không những thế, việc hôm nay hận người này, ngày mai ghét người khác khiến bạn bè của họ càng ngày càng ít đi, phe đối lập ngày càng nhiều, ảnh hưởng nghiêm trọng đến quan hệ xã giao, khiến họ trở thành người cô độc. Như vậy, sức chịu

đựng của họ sẽ ngày càng kém, sự ủng hộ của xã hội đối với họ cũng ngày càng ít đi, đến khi gục ngã, họ sẽ chẳng thể nào đứng dậy được.

Đương nhiên, độ lượng không có nghĩa là nhẫn nhịn người khác, rộng rãi không có nghĩa là chấp nhận việc người khác có những hành động gây nguy hại cho mình. Tuy nhiên, đối với cá nhân mỗi người, sự độ lượng sẽ tạo ra một mối quan hệ giao tiếp tốt hơn, trong lòng họ cũng sẽ bớt đi sự thù hận và những tình cảm không lành mạnh; đối với một tập thể, khoan dung độ lượng là chất xúc tác để tạo ra một không khí hòa hợp. Bởi vậy, khoan dung độ lượng là bí quyết để xây dựng nên mối quan hệ xã giao tốt đẹp, đồng thời cũng thể hiện sự hoàn thiện cá tính của một con người.

Dùng lời khen ngợi thay cho phê bình

Giống như ánh nắng mặt trời, lời khen ngợi làm ấm áp tâm hồn con người. Không có nó, chúng ta không thể trưởng thành. Nhưng đại bộ phận chúng ta thường trốn tránh những lời nói lạnh nhạt của người khác mà không biết đem đến cho người khác sự ấm áp của những lời khen ngợi.

Nhiều năm trước đây, có một cậu bé 10 tuổi đến làm công tại một nhà máy ở Napoli. Cậu bé luôn mơ ước trở thành ca sĩ nổi tiếng, nhưng người thầy đầu tiên đã làm nhụt ý chí của cậu. Ông nói: “Cháu không hát được, âm của cháu không đủ, nghe cứ như gió thổi ngoài cửa sổ”. Nhưng mẹ của cậu, một phụ nữ nông dân nghèo khổ, đã ôm cậu vào lòng và nói với cậu rằng, bà biết cậu có thể hát, bà cho rằng cậu đã có tiến bộ, bà tiết kiệm từng xu để cậu có thể theo học lớp âm nhạc. Những lời nói của người mẹ đã làm thay đổi cuộc đời cậu bé. Tên của cậu là Enricke Carlos, ca sĩ hát nhạc opera nổi tiếng nhất thời bấy giờ.

Dùng lời khen ngợi để thay lời phê bình là quan điểm cơ bản của nhà tâm lý học Skynner. Nhà tâm lý học vĩ đại này đã tiến hành những thí nghiệm trên người và động vật để chứng minh rằng, khi giảm bớt phê bình, tăng cường khích lệ và khen ngợi, những việc tốt mà con người thực hiện sẽ tăng lên, những việc xấu sẽ giảm đi.

Chúng ta đều mong muốn được khen ngợi và được chấp nhận, hơn nữa, sẽ tìm mọi cách để đạt được điều đó. Nhưng chẳng ai lại muốn a dua theo những thứ không thành thật.

Nói đến việc làm thay đổi con người, Bill Gates nói: “Nếu bạn khích lệ một người đi tìm hiểu hòn ngọc tiềm ẩn trong con người anh ta thì điều mà chúng ta làm được không chỉ là làm thay đổi một con người mà còn có thể cải tạo anh ta một cách triệt để”.

Nói như vậy không hề khoa trương. Bởi vì, so với tiềm năng của chúng ta, chúng ta mới chỉ đang ở trạng thái nửa tỉnh nửa mơ. Chúng ta chỉ mới tận dụng được một phần rất nhỏ nguồn năng lượng của cơ thể và trí tuệ chúng ta. Nói một cách rộng hơn, mỗi người vẫn còn cách rất xa so với giới hạn của họ. Anh ta có nhiều năng lực, nhưng vẫn không thể vận dụng chúng thành một thói quen. Trong số những năng lực chưa được vận dụng thành thói quen, nhất định có khả năng khen ngợi, cổ vũ, khích lệ người khác phát huy tiềm năng của họ. Bill Gates nói: “Muốn trở thành một nhà lãnh đạo doanh nghiệp có hiệu quả thì phải học được cách khen ngợi cấp dưới”.

Chủ động thích nghi với đối phương

Mỗi người khi tiếp xúc với người khác đều sẽ gặp hai loại người: loại người hợp và không hợp với chúng ta. Nếu là ở trường học, chúng ta có thể tránh không giao tiếp với những người không hợp với tính cách của mình; nhưng trong một doanh nghiệp thì lại không thể làm như vậy. Cùng làm việc với cấp trên, đồng nghiệp, nếu bản thân không thể nỗ lực thích nghi với đặc điểm về tính cách của đối phương một cách chủ động và tích cực thì công việc sẽ không thể tiến triển một cách thuận lợi.

Bill Gates cho rằng, trong số những người mà mối quan hệ xã giao của họ thường xuyên có vấn đề, đa số họ đều từ bỏ nỗ lực thích nghi với đặc điểm tính cách của người khác một cách chủ động và tích cực. Bản thân không đưa ra sự nhượng bộ, không nỗ lực thích nghi với người khác mà chỉ một mực phê bình người khác: “người này có khuyết điểm”, “người kia khiến người khác ghét”,... thì không thể thiết lập được mối quan hệ xã giao tốt với người khác. Thiết lập mối quan hệ xã giao hữu hảo với những người hợp với mình thì ai cũng làm được; nhưng với những người có tính cách không phù hợp với mình hoặc bản thân không thích thì cũng nên cố gắng để thích nghi, đồng thời xây dựng mối quan hệ tốt với họ, đây mới có thể coi là một “nhà ngoại giao” xuất sắc.

Một doanh nghiệp dù rất nhỏ cũng đều đặt ra mục tiêu để duy trì kinh doanh. Để thực hiện mục tiêu này, mỗi một nhân viên trong công ty đều phải làm tốt công việc theo phận sự của mình. Bởi vì, nếu chỉ dựa vào sự nỗ lực của một cá nhân thì không thể thực hiện được mục tiêu phấn đấu của công ty. Do đó, nếu những thành viên trong công ty không thể hợp tác tốt với nhau, không thực hiện được mục tiêu từng tháng, từng năm, thì doanh nghiệp sẽ không thể tồn tại, càng không thể phát triển được.

Bill Gates nhấn mạnh, dù tính cách hợp hay không, bạn thích hay không thích một ai đó thì đều nên đồng tâm hợp lực để làm việc, đây là điều kiện tất yếu để một doanh nghiệp có thể tồn tại. Vậy, làm thế nào để làm được điều này?

Đầu tiên, phải nhận rõ được đặc điểm tính cách của đối phương, sau đó áp dụng những nguyên tắc giao tiếp thích hợp. Ví dụ, đối với những người kỹ tính, bạn hãy chọn lễ nghĩa, nếu áp dụng những phương pháp thô lỗ thì giữa hai người không thể thiết lập được mối quan hệ hòa đồng. Ngược lại, đối với những người không câu nệ tiểu tiết, việc quá cẩn thận trong cách cư xử sẽ khiến đối phương khó chịu, cũng không gây được thiện cảm với đối phương. Muốn hài hòa mối quan hệ xã giao của bản thân, khiến tinh thần của bản thân thoải mái để công tác, bạn nhất định phải nỗ lực để thích nghi với người khác, áp dụng những quy tắc xã giao tương ứng.

Để thiết lập được quan hệ tốt với những người có tính cách không phù hợp với mình, bạn nên chú ý lưu tâm nhiều hơn trong các giao tiếp hàng ngày. Trên cơ sở nắm bắt những kỹ năng giao tiếp thông thường, bất luận là gặp phải việc gì, bạn cũng nên thử thay đổi cách tư duy, quan điểm, cách nhìn của mình. Những nỗ lực này có tác dụng rất lớn trong việc làm thay đổi mối quan hệ của hai bên theo chiều hướng tốt hơn.

Bạn phải biết rằng, khó chịu và chán ghét không giống nhau. Khi cảm thấy đối phương khó đối phó, gây khó chịu, bạn không nên để điều này phát triển thành sự chán ghét trong tình cảm cá nhân, đây là một điều vô cùng quan trọng. Bởi vì, một khi đã có cảm giác chán ghét, bạn sẽ rất khó để thay đổi ấn tượng của mình với người đó.

Nên tăng cường giao lưu với những người có tính cách không hợp với mình, bởi ai cũng muốn tránh giao lưu ngay từ giây phút đầu tiên khi cảm thấy đối phương không hợp với mình. Như vậy, quan hệ giữa hai bên sẽ

không bao giờ có được sự thay đổi theo chiều hướng tốt. Càng là những người không hợp với mình thì lại càng phải tăng cường độ giao tiếp với họ, càng phải chủ động tìm hiểu họ. Làm như vậy là để tăng cường sự hiểu biết giữa hai bên. Nắm bắt được tính cách và cá tính của đối phương, bạn mới có thể loại bỏ được những hiểu lầm và cách nhìn sai lệch từ cả hai phía, từ đó có thể tín nhiệm và hiểu biết lẫn nhau, xóa bỏ được những ngăn cách.

Ngoài ra, không nên suy đoán một cách võ đoán từ những lời nói hay sự biểu cảm, thái độ hoặc động tác của đối phương, bởi vì có những người không giỏi trong việc bộc lộ tình cảm, thuộc tuýp người hướng nội. Thông qua việc tiếp xúc, giao lưu thường xuyên, rất có thể chúng ta sẽ phát hiện ra rằng mình đã hiểu lầm đối phương, mối quan hệ giữa hai bên cũng vì thế mà có được những chuyển biến tốt.

Tóm lại, điều quan trọng nhất là phải chủ động tiếp xúc, giao lưu với đối phương, để đối phương có một tâm trạng tốt. Đây là bí quyết để thiết lập mối quan hệ thân thiện giữa hai bên.

Có rất nhiều người trong lòng thì cho rằng “tuyệt thật!”, “giỏi quá!”, “đẹp quá!” nhưng lại không hay nói ra, có thể vì họ cho rằng “dù không nói ra thì anh ta cũng có thể cảm nhận được”. Nhưng trong cuộc sống hiện thực, có rất nhiều chuyện mà nếu bạn không nói ra thì người khác không biết. Nếu không dùng ngôn ngữ để truyền đạt thì tình cảm mà bạn có sẽ không bao giờ đến được đối phương.

Những lời khen chân thành đối với đối phương cần được nói ra với một thái độ chân thành, để đối phương biết được tình cảm của bạn. Những lời khen xuất phát từ sự chân thành là cơ sở cho sự giao lưu về tư tưởng và tình cảm.

Ưu điểm và nhược điểm luôn chỉ là tương đối. Có một số người không thể nhìn nhận một cách tích cực ưu điểm và sở trường của người khác, họ chỉ thấy được những nhược điểm và sở đoản của người khác. Loại người này khi miến cưỡng khen ngợi người khác sẽ khiến người khác cảm thấy không vui. Có một điểm mà chúng tôi cần phải nhắc bạn, ưu điểm và nhược điểm luôn luôn chỉ là tương đối. Dưới những cách nhìn nhận khác nhau, khuyết điểm cũng có thể trở thành ưu điểm.

Tránh làm tổn thương người khác

Bill Gates cho rằng, khi giao thiệp với người khác, nên học được cách tôn trọng họ, cố gắng tránh làm tổn thương người khác. Cơ sở để có được mối quan hệ hòa hợp là hai bên không làm tổn thương lẫn nhau. Dưới đây là quan điểm và phương pháp để giải quyết vấn đề cho công nhân nghỉ việc của Marshall Grander - một chuyên gia kế toán.

“Cho công nhân nghỉ việc không phải là một việc thú vị, bị cho nghỉ việc càng không phải là việc gì thích thú. Công việc của chúng tôi có tính chất mùa vụ, bởi vậy, vào tháng 3, chúng tôi phải cho rất nhiều người nghỉ việc. Đây là công việc không vui về gì nhưng nó là đặc thù trong ngành của chúng tôi, bởi vậy, việc này đối với chúng tôi đã trở thành thói quen và tôi cố gắng giải quyết thật nhanh, cách tiến hành thường là như sau: “Ông Smiths, xin mời ngồi, một quý đã trôi qua, chúng tôi không còn nhiều công việc để giao cho ông giải quyết. Tất nhiên ông cũng biết, ông chỉ được thuê tạm trong thời gian bận rộn nhất”.

Những lời nói này sẽ khiến cho họ cảm thấy thất vọng và cảm thấy như mình bị vứt bỏ.

Gần đây tôi đã quyết định xóa bỏ phương pháp chẳng mấy tình người này. Sau khi xem xét kỹ biểu hiện công tác của từng người trong thời gian mùa đông, tôi gọi từng người một đến văn phòng. Tôi nói với họ thế này: “Thưa ông Smiths, biểu hiện công tác của ông rất tốt. Lần trước chúng tôi đã phái ông đến York, công việc quả là rất vất vả. Ông đã gặp phải một số khó khăn nhưng ông đã giải quyết hết sức thỏa đáng, chúng tôi mong ông biết rằng, công ty rất vinh dự vì ông. Ông rất thông thạo công việc, dù ông làm việc ở đâu thì con đường của ông cũng sẽ vô cùng xán lạn. Công ty tin tưởng ông, ủng hộ ông. Chúng tôi hy vọng ông sẽ không quên chúng tôi!”. Kết quả ra sao? Cho dù phải rời khỏi công ty nhưng họ không còn cảm giác nặng nề với việc mình bị nghỉ việc, họ không còn cảm thấy bị vứt bỏ. Họ biết rằng nếu chúng tôi có công việc cho họ thì chúng tôi sẽ giữ họ lại. Chỉ cần chúng tôi cần thì họ vẫn sẽ đến giúp chúng tôi”.

Trong các công việc thường ngày của chúng ta, sự khiêm tốn và những lời khen ngợi, biết ơn đối với sự giúp đỡ của đối phương có tác dụng vô cùng to lớn. Nếu biết vận dụng một cách hợp lý, bạn có thể tạo ra được những kỳ tích trong việc đối nhân xử thế.

Một người dù chưa sửa đổi được lỗi làm của mình nhưng chỉ cần anh ta dám thừa nhận sai lầm thì đã có thể giúp cho người khác thay đổi được hành vi của họ.

Bill Gates cho rằng, muốn thay đổi một người mà không làm tổn hại đến tình cảm hoặc gây ra thù hận thì phải tuân thủ quy tắc sau: trước khi phê bình người khác, hãy sửa chữa sai lầm của bản thân.

Trong cuộc sống, chúng ta thường chỉ để ý đến thể diện của bản thân, bởi vậy, thái độ khoan dung, một vài câu nói bày tỏ sự cảm thông với người khác có thể giúp bạn giảm thiểu khả năng gây tổn thương cho người khác, giữ được thể diện cho họ.

Giả sử chúng ta đúng, người khác sai, chúng ta cũng không có quyền làm hoặc nói điều gì làm tổn hại đến lòng tự trọng của người khác. Điều quan trọng không phải là mình cảm thấy người khác thế nào mà là người khác cảm thấy họ thế nào, làm tổn thương đến lòng tự trọng của người khác là một hành động tội lỗi.

Giả dụ một người công nhân tốt bỗng trở nên lười nhác, bạn sẽ giải quyết ra sao? Nếu bạn đuổi việc anh ta thì vẫn chẳng giải quyết được vấn đề gì; bạn có thể mắng mỏ anh ta nhưng việc này thông thường chỉ mang lại sự oán hận, tức giận của anh ta mà thôi. Căn cứ vào kinh nghiệm quản lý của bản thân, Bill Gates đã đưa ra những tổng kết như sau: “Hãy cho anh ta một tên gọi đẹp để để anh ta vì nó mà nỗ lực phấn đấu”.

Chúng ta thường hy vọng người khác tuân theo ý muốn của mình. Tuy nhiên, để anh ta vui vẻ làm theo ý bạn thì bạn phải khiến anh ta hiểu rằng anh ta quan trọng với bạn như thế nào, như vậy, anh ta sẽ cảm thấy công việc này cũng quan trọng đối với anh ta như vậy. Có người sẽ cho rằng cách làm này là ấu trĩ, nhưng bạn cần hiểu rằng nó có tác dụng rất lớn. Khi Napoleon đưa ra giải thưởng danh dự, phong tặng 15.000 tấm huy chương cho cấp dưới, thăng chức “Nguyên soái nước Pháp” cho 18 vị tướng quân, gọi đội quân của mình là “Vô địch lục quân”, có người phê phán ông là mang những người cựu chiến binh ra làm trò đùa, nhưng Napoleon đã nói: “Con người vẫn luôn bị đồ chơi thống lĩnh”.

Dưới đây là những điều mà một người lãnh đạo nên ghi nhớ:

1. Phải thành thật, không nên hứa những việc mà bạn không làm được, hãy quên đi lợi ích của bản thân, chuyên tâm suy nghĩ đến lợi ích của người khác.
2. Phải biết một cách đích xác rằng bạn muốn người khác làm việc gì-
3. Nghĩ cho người khác. Tự hỏi bản thân xem người khác thực sự đang muốn gì.
4. Thử dự tính xem nếu người khác làm theo ý kiến của mình thì họ có lợi gì.
5. Thử kết hợp những lợi ích và nhu cầu của anh ta.
6. Khi bạn đưa ra nhu cầu của mình, phải làm cho người khác cảm thấy anh ta sẽ có được lợi từ đó.

Học cách khoan dung

Để làm một người có trái tim khoan dung, cần phải có một tấm lòng rộng mở. Đây cũng là tiêu chuẩn quan trọng để đánh giá một người có thể thành công trong sự nghiệp hay không. Những người lòng dạ hẹp hòi chỉ có thể nhìn thấy những mối lợi trước mắt mà không thấy được những lợi ích lâu dài, không biết lấy đại cục làm trọng.

Những người có tấm lòng rộng mở luôn có những nguyên tắc riêng trong cách làm việc và cư xử với mọi người. Những người có thái độ tích cực sẽ không tiêu tốn thời gian vào những công việc vặt vãnh mà tập trung vào những công việc quan trọng và mục tiêu chủ yếu. Năm 1654, cuộc chiến tranh giữa Thụy Điển và Phần Lan đã nổ ra chỉ vì trong một văn bản chính thức, hàm tước phụ của vua Thụy Điển ít hơn một so với vua Phần Lan. Chỉ vì làm sánh một chút nước lên đầu một vị công tước mà cuộc đại chiến Anh Pháp đã nổ ra. Là những người bình thường, chúng ta không thể vì một việc nhỏ mà gây ra một cuộc chiến tranh, nhưng chúng ta có thể vì một việc nhỏ mà làm cho mọi người xung quanh không được vui.

Bill Gates cho rằng, một người có thể sáng lập ra sự nghiệp nhất định là người có tấm lòng rộng mở. Một người chỉ biết tính toán cho bản thân sẽ chẳng được ai quý mến. Trên thực tế, chỉ cần trong cuộc sống hàng ngày, bạn bộc lộ tấm lòng bác ái và thiện ý của mình, thể hiện thái độ vui vẻ giúp

đỡ người khác, bạn có thể thu hút đến bên mình những người mà bạn muốn thu hút.

Mọi người đều yêu quý những người khoan dung độ lượng. Nếu bạn muốn có nhiều bạn thì trước tiên phải là người khoan dung độ lượng, chú ý đến ưu điểm của người khác, không nên để tâm đến những điểm xấu của người khác. Bạn cũng cần phải luôn luôn đề phòng những người lúc nào cũng chỉ chăm chăm bới lông tìm vết, mĩa mai châm biếm những sai sót của người khác, bởi vì họ không bao giờ là những người đáng tin cậy.

Không nên làm khó người khác

Bill Gates nói: “Có thể hiểu hết được mọi việc thì có thể bỏ qua tất cả mọi việc”. Trên thế giới, có rất nhiều chuyện bất hạnh xảy ra do con người không có lòng bao dung. Do không nhận thức rõ được sự việc, do sự ngăn cách mà dẫn đến hiểu lầm, từ hiểu nhầm dẫn đến nổi giận. Bởi vậy, nếu muốn trở thành những người văn minh thì chúng ta không thể không hiểu biết về những sự vật trên thế gian.

Tâm lý học cho rằng, mỗi một đặc tính đều có nguyên nhân và mục đích của nó. Ví dụ, trong gia đình, trong một bữa tiệc của mẹ, Mary đã làm rớt chút thức ăn ra chiếc áo mới. Mary cảm thấy rất xấu hổ vì việc này nhưng mẹ của cô bé thì cho rằng, đây là một sơ suất trong sự giáo dục, không thể tha thứ, thế là đã lớn tiếng quát mắng Mary trước mặt khách. Mary đáng thương sau khi bị mẹ mắng còn bị kéo ra khỏi bàn tiệc, cô bé cảm thấy bị mất thể diện trước mặt khách, vì thế cô bé cảm thấy vô cùng đau khổ. Nhưng mẹ cô bé lại cảm thấy làm như vậy đã an ủi được bản thân.

Thực ra trong cuộc sống, ai cũng có những lúc khó xử, có những lúc phạm sai lầm, phải cầu cứu người khác, nếu lúc đó bạn ở phía những người phê phán - nhất là khi sai lầm của họ lại liên quan đến lợi ích của bạn, hoặc khi họ và bạn có mối thù hận sâu sắc - bạn sẽ làm như thế nào? Bạn sẽ đắc ý, sẽ chơi trò mèo vờn chuột? Bạn rất nghiêm túc, rất tôn trọng nguyên tắc? Hay là bạn bỏ qua, không làm khó họ? Mỗi người đều có cách xử lý riêng. Thông thường, những người bụng dạ hẹp hòi thích làm khó người khác, họ không muốn giúp đỡ người khác, không bao dung và tha thứ cho người khác. Họ thậm chí còn nhân cơ hội này để cho mình được hả lòng hả dạ, dương dương tự đắc. Nhưng trong cuộc sống, sẽ có lúc bạn ở vào hoàn cảnh

khó khăn, có sai sót, cần đến sự giúp đỡ của người khác. Ví dụ, bạn lỡ tay làm bẩn áo của người khác, vi phạm luật lệ giao thông, vì muốn làm việc nghĩa khí mà gây thù oán với người khác... Trong tình huống này, bạn rất cần có sự bao dung của người khác. Đồng cảm, khoan dung, không làm khó người khác là một đức tính tốt. Đức tính này có thể cảm hóa được con người, nâng cao mối quan hệ thân thiện giữa người với người, giúp xã hội hình thành một phong cách hướng thiện, khoan dung, không còn những kẻ tiểu nhân, những thế lực đen tối cũng sẽ ít đi, khi bản thân gặp sự bất hạnh cũng có thể dễ dàng có được sự giúp đỡ của người khác. Trong những thời khắc quan trọng, bạn có thể giúp đỡ người khác, họ sẽ không bao giờ quên ơn bạn. Ngược lại, làm khó người khác, không tha thứ cho người khác không những chẳng có được điều gì tốt mà còn có thể làm nảy sinh những điều bất lợi cho bản thân.

Rockefeller lẽ ra đã có một cơ hội tốt để dạy cho một nhân viên thiếu giáo dục một bài học nhưng ông đã không làm như thế.

Câu chuyện là thế này, thời trẻ, Rockefeller có rất ít thời gian rảnh rỗi, bởi vậy ông luôn bỏ vào chiếc túi mang bên mình một dụng cụ luyện tay kiểu lò xo co giãn. Một hôm, ông đi vào một phân xưởng của mình, nói là muốn gặp giám đốc, mọi người ở đây không ai biết mặt ông.

Một nhân viên đáng vẻ ngạo mạn thấy cách ăn mặc bình thường của ông liền trả lời: “Giám đốc rất bận”.

Rockefeller liền nói đợi một chút cũng không sao. Khi đó trong phòng khách không có người, ông nhìn thấy trên tường có một chiếc móc, Rockefeller liền lấy dụng cụ luyện tay ra để tập. Âm thanh của lò xo đã gây sự chú ý của nhân viên nọ, anh ta liền chạy đến, nhìn ông với con mắt đầy tức giận, lớn tiếng quát tháo: “Anh nghĩ đây là đâu hả? Tưởng là phòng tập thể hình à? Đây không phải là phòng tập. Anh cất ngay thứ này đi, nếu không thì đi ra ngoài, hiểu chưa?”

“Được, để tôi cất đi”. Rockefeller nhẹ nhàng trả lời. 5 phút sau, giám đốc đến, ông ta lễ phép mời ông vào ngồi.

Người nhân viên nọ tỏ ra hoảng hốt. Rockefeller trước khi ra về còn gật đầu chào anh ta. Anh ta nghĩ rằng chắc chắn tuần này mình sẽ không được trả lương. Anh ta kể lại câu chuyện cho vợ nghe.

Nhưng đến cuối tuần vẫn không có chuyện gì. Một tuần nữa trôi qua, lại một tuần nữa trôi qua, vẫn không xảy ra chuyện gì. 3 tháng sau anh ta mới bình tâm trở lại. Không biết vì duyên cớ gì mà Rockefeller không hề để tâm đến chuyện đó. Có thể là vì Rockefeller còn rất nhiều những việc quan trọng hơn phải làm, ông chẳng để tâm đến một việc nhỏ mọn như thế.

Chúng ta cần nhận thức được rằng, có được cảm tình của người khác nhờ sự bao dung là vô cùng quan trọng. Không nhằm vào những sai sót hoặc khuyết điểm của người khác, như vậy không những giảm thiểu được mâu thuẫn mà còn nâng cao được phẩm chất của bản thân. Có ai là người không cần sự giúp đỡ của người khác? Có ai là người không bao giờ mắc sai lầm, không cần người khác khoan dung với mình?

Thế giới này cần sự bao dung, tất nhiên sẽ có những lúc đối tượng cần bao dung lại là kẻ thù của bạn, đây quả là một việc quá khó khăn, nhưng chỉ cần bạn dũng cảm chiến thắng bản thân thì việc đó vẫn có thể thực hiện được. Bao dung với người khác cũng là một cách để đối xử tốt với bản thân.